

โครงการออกแบบชุดปาร์ตแวร์สำหรับสุภาพสตรี โดยได้รับแรงบันดาลใจจาก

ปลาคาร์พโชวา ชั้น โชกุ

PARTY-WEAR DESIGN PROJECT FOR WOMEN WITH INSPIRATION
FROM SHOWA SANSHOKU CARP.

ภวอด แก้วมณี

PHAWADOL KAEWMANEE

โครงการนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต
สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ปีการศึกษา 2556

โครงการออกแบบชุดปาร์ตี้แวร์สำหรับสุภาพสตรี โดยได้รับแรงบันดาลใจจาก
ปลาการ์ปโชวา ชันโซกุ

PARTY-WEAR DESIGN PROJECT FOR WOMEN WITH INSPIRATION
FROM SHOWA SANSHOKU CARP.

ภวadol แก้วมณี

PHAWADOL KAEWMANEE

โครงการนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต
สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ปีการศึกษา 2556

โครงการงาน การออกแบบชุดปาร์ตี้แวร์สำหรับสุภาพสตรีโดยได้รับแรงบันดาลใจจาก
 ปลาการ์ปโซวา ชั้น โขกุ
 ชื่อ สกุล นายกวาดล แก้วมณี
 ปริญญา เทคโนโลยีบัณฑิต
 สาขาวิชา ออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ
 คณะ อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น
 อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์รัชวิชช์ แสงน้ำเพชร
 อาจารย์จรัสพิมพ์ วังเย็น

คณะกรรมการสอบโครงการงานได้ให้ความเห็นชอบโครงการฉบับนี้แล้ว

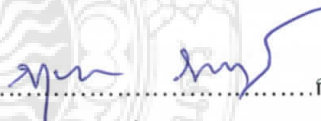

กรรมการ
 (อาจารย์รัชวิชช์ แสงน้ำเพชร)

กรรมการ
 (อาจารย์จรัสพิมพ์ วังเย็น)

กรรมการ
 (อาจารย์ก้องเกียรติ มหาอินทร์)

กรรมการ
 (อาจารย์สัมภานันท์ สุวรรณศิริ)

กรรมการ
 (อาจารย์จิตติมา พุทธบูชา)

กรรมการ
 (อาจารย์กัญดา รัตนางกูร)

กรรมการ
 (อาจารย์นิตยา วันโสิกา)

กรรมการ
 (อาจารย์นฤพน ไพศาลตันติวงศ์)

วันที่ ๑๐ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๖๖๖๗

หัวข้อโครงการ	การออกแบบชุดปาร์ตี้แวร์สำหรับสุภาพสตรีโดยได้รับแรงบันดาลใจจาก ปลาการ์ป โชวา ชั้นโซกุ
ชื่อผู้เขียน	นายกวาดล แก้วมณี
อาจารย์ที่ปรึกษา	นายรัชชัย แสงน้ำเพชร นางสาวจรัสพิมพ์ วังเย็น
ปริญญา	เทคโนโลยีบัณฑิต
สาขาวิชา	ออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ
คณะ	อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น
ปีการศึกษา	2556

บทคัดย่อ

โครงการฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาและออกแบบเครื่องแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีรูปแบบปาร์ตี้แวร์โดยได้รับแรงบันดาลใจจากปลาการ์ป โชวา ชั้นโซกุ โดยการใช้แนวความคิดในการนำเอาโครงสร้างและลักษณะของปลาการ์ป โชวา ชั้นโซกุ มาผสมผสานกับเครื่องแต่งกายรูปแบบปาร์ตี้แวร์

จากการศึกษาโครงสร้างและลักษณะของปลาการ์ป โชวา ชั้นโซกุ โดยมีเกณฑ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล 2 ด้าน ได้แก่ มุ่งเน้นลักษณะทางกายภาพ และการวิเคราะห์ภาพตัวอย่าง โดยการนำโครงสร้างและลักษณะ สี สัน มาวิเคราะห์แบบพรรณนาวิเคราะห์ จากกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ปลาการ์ป โชวา ชั้นโซกุ จากเว็บไซต์ <http://www.narita-koi.com> จำนวน 5 ภาพ เพื่อนำมาออกแบบผลงานชุดปาร์ตี้แวร์สำหรับสุภาพสตรีโดยได้รับแรงบันดาลใจจากปลาการ์ป โชวา ชั้นโซกุ

สรุปผลจากการศึกษาข้อมูล ผู้วิจัยได้รับแนวความคิดจากปลาการ์ป โชวา ชั้นโซกุ รูปแบบปาร์ตี้แวร์โดยทำการออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีทั้งหมด 5 ชุด และนำโครงสร้างสร้างและลักษณะเหมาะสำหรับการนำมาประยุกต์ใช้ในรูปแบบปาร์ตี้แวร์ มีความเหมาะสมร่วมสมัยกับเครื่องแต่งกายในปัจจุบัน และนำจุดเด่นของปลาการ์ป โชวา ชั้นโซกุคือสีประจำสายพันธุ์ ได้แก่ สีแดง สีดำ และสีขาว มาผสมผสานให้กลมกลืนกับโครงสร้างและลักษณะที่นำมาออกแบบในผลงาน สร้างให้เกิดรูปแบบชุดปาร์ตี้แวร์ที่น่าสนใจ แปลกใหม่ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีความเด่นชัดในสี สัน สามารถเพิ่มความเป็นเอกลักษณ์ให้กับการออกแบบ

Title	Party-wear Design Project for Women with Inspiration from Showa Sanshoku Carp
Author	Mr. Phawadol Kaewmanee
Advisors	Mr. Tawatchai Saengnampetch Miss. Jaraspim Wangyen
Degree	Bachelor of Technology
Major	Fashion and Textile Design
Faculty	Industrial textiles and fashion design
Academic Year	2013

Abstract

This design project is aimed to study and design party-wear for women with inspiration from Showa Sanshoku Carp. The design combines the structure and features of Showa Sanshoku Carp into party-wear.

The study of structure and features of Showa Sanshoku Carp analyzes 2 areas: physical feature analysis and overall sample analysis. The study of physical features slices structure and features to gain details of the carp, and adjust to develop new feature and form. The features from the structure of the carp give a new trend of party-wear which is very fashionable. The highlight of carp is the colors of each breed, which are red, black, and white. The results show an outstanding and up-to-date fashion of party-wear for women.

In conclusion: the researcher adopts concept of physical features of Showa Sanshoku Carp to design a set of 5 party-wear dresses for women. The design shows the structure and features of the carp adaptable to party-wear design, which shows the uniqueness in tone of colors. The concepts enhances uniqueness in party-wear design.

กิตติกรรมประกาศ.

ในการจัดทำโครงการครั้งนี้สำเร็จขอกราบพระคุณ คุณพ่อและคุณแม่ ที่คอยให้คำแนะนำให้กำลังใจ และคอยสนับสนุนทุนการศึกษา ช่วยส่งเสริมเชื้อใจ ใฝ่ใจ ด้วยดีเสมอมา ตลอดจนญาติพี่น้องทุกคน ที่คอยกระตุ้นผลักดันให้มีแนวความคิดเรื่องของการทำงานเสมอ ค่อยให้กำลังใจเสมอมา

ขอขอบคุณพระคุณอาจารย์รัชชชัย แสงน้ำเพชร ที่ให้ความช่วยเหลือให้คำแนะนำในการจัดทำโครงการ สรรหาสิ่งที่ดีๆมาให้ ขอขอบคุณสำหรับคำแนะนำดีๆ ในการใช้ชีวิตในสังคม ขอกราบขอบพระคุณด้วยความจริงใจในทุกๆ อย่างมอบให้

ขอขอบพระคุณอาจารย์จรัสพิมพ์ วังเย็น ที่ให้คำแนะนำในการจัดทำโครงการ ให้ความช่วยเหลือ ขอกราบพระคุณด้วยความจริงใจ

ขอขอบพระคุณอาจารย์กัญญา ญาณวิโรจน์ ที่ให้คำแนะนำในเรื่องการออกแบบเครื่องแต่งกาย และเรื่องเทคนิคการตัดเย็บต่างๆ ขอกราบพระคุณด้วยความจริงใจ

ขอขอบพระคุณอาจารย์ในสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ ที่ให้ความช่วยเหลือ และแนะนำในการจัดทำโครงการครั้งนี้ ให้คำแนะนำดีๆ

ขอขอบคุณพี่ธนกฤต ชยานนท์ และพี่ปริญฐ บุตเวช ที่คอยให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจให้เป็นอย่างดี

ขอบคุณเพื่อนๆ ในสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ และนักศึกษาออกแบบแฟชั่นทุกคน ที่ให้กำลังใจเป็นอย่างดี คอยช่วยเหลือกันตลอดมา

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ที่เอื้อเฟื้อสถานที่และเครื่องมือต่างๆ ในการจัดทำโครงการ

โครงการได้รับทุนอุดหนุนงบประมาณจากโครงการส่งเสริมสิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรมคนรุ่นใหม่ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญภาพ	ง
สารบัญตาราง	จ
บทที่	
1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์	2
ที่มาของปัญหา	2
แนวทางการแก้ไขปัญหา	3
ขอบเขตของการศึกษาข้อมูลด้านเนื้อหา	3
ขอบเขตของการออกแบบ	3
วิธีการดำเนินโครงการ	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
นิยามศัพท์	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติปลาคาร์พ โชวา ชั้น โชกุ	5
ข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีรูปแบบปาร์ตี้แวร์	16
ข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มแฟชั่นปีค.ศ. 2014-2015	27
ข้อมูลเกี่ยวกับหลักการออกแบบเครื่องแต่งกาย	39
ข้อมูลเกี่ยวกับเทคนิคการตกแต่งเสื้อผ้า	45
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	49

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
3	วิธีการดำเนินงานวิจัย	
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	50
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	50
	ตัวอย่างแบบวิเคราะห์โครงสร้างและลักษณะของปลาการ์ฟโซวา ชั้นโซกู	51
	การหาคุณภาพของเครื่องมือ	52
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	52
	วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	52
4	วิธีการดำเนินงานวิจัย	
	เกณฑ์ในการวิเคราะห์ภาพถ่ายปลาการ์ฟโซวา ชั้นโซกู	53
	แบบวิเคราะห์ภาพปลาการ์ฟโซวา ชั้นโซกู	54
	สรุปผลการวิเคราะห์รูปแบบภาพของปลาการ์ฟโซวา ชั้นโซกู	64
	ผลการวิเคราะห์	64
	สรุปผลการวิเคราะห์เพื่อทำการออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรี	67
	การวิเคราะห์ข้อมูลทางการออกแบบ	68
5	สรุปและอภิปรายผล	
	วัตถุประสงค์ของโครงการ	74
	ที่มาของปัญหา	74
	แนวทางการแก้ไขปัญหา	74
	ขอบเขตของการศึกษาข้อมูล	75
	ประชากรที่ใช้ในการศึกษา	75
	ผลการวิเคราะห์	75
	การอภิปรายผลการศึกษาวิเคราะห์	76
	ข้อเสนอแนะ	77
	บรรณานุกรม	78

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก ก	79
ภาคผนวก ข	85
ประวัติผู้จัดทำโครงการ	91

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	ปลาการ์พ	6
2	ปลาการ์พ	7
3	ปลาการ์พ	9
4	ปลาการ์พ	10
5	ปลาการ์พ	11
6	ปลาการ์พ	12
7	ปลาการ์พ	13
8	ปลาการ์พ	14
9	ปลาการ์พโซวา ชั้นโซกู	16
10	ชุดปาร์ตี้แบบไปงานทางการกลางวัน	21
11	ชุดปาร์ตี้แบบไปงานทางการกลางคืน	21
12	ชุดไปงานแบบกึ่งทางการสำหรับกลางวัน	22
13	ชุดไปงานแบบกึ่งทางการสำหรับกลางคืน	23
14	แนวโน้มแฟชั่น 2015	27
15	แนวโน้มแฟชั่น 2015	28
16	แนวโน้มแฟชั่น 2015	29
17	แนวโน้มแฟชั่น 2015	30
18	แนวโน้มแฟชั่น 2015	31
19	แนวโน้มแฟชั่น 2015	32
20	แนวโน้มแฟชั่น 2015	33
21	แนวโน้มแฟชั่น 2015	34
22	แนวโน้มแฟชั่น 2015	35
23	แนวโน้มแฟชั่น 2015	36
24	แนวโน้มแฟชั่น 2015	37

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพที่		หน้า
25	แนวโน้มแฟชั่น 2015	38
26	แนวโน้มแฟชั่น 2015	39
27	ปลาคาร์พ สายพันธุ์โงววา ชั้น โงกู รูปแบบที่ 1	54
28	ปลาคาร์พ สายพันธุ์โงววา ชั้น โงกู รูปแบบที่ 2	56
29	ปลาคาร์พ สายพันธุ์โงววา ชั้น โงกู รูปแบบที่ 3	58
30	ปลาคาร์พ สายพันธุ์โงววา ชั้น โงกู รูปแบบที่ 4	60
31	ปลาคาร์พ สายพันธุ์โงววา ชั้น โงกู รูปแบบที่ 5	62
32	ภาพแสดงแรงบันดาลใจ	65
33	ภาพแสดงอารมณ์	66
34	ผลงานการออกแบบชุดที่ 1	68
35	ผลงานการออกแบบชุดที่ 2	69
36	ผลงานการออกแบบชุดที่ 3	70
37	ผลงานการออกแบบชุดที่ 4	71
38	ผลงานการออกแบบชุดที่ 5	72

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ตารางการแต่งกายชุดไปงานกลางวัน	27
2	ตารางการแต่งกายชุดไปงานกลางคืน	28
3	ตารางเปรียบเทียบรูปแบบการผลิตเครื่องแต่งกายปาร์ตี้แวร์	32
4	วิเคราะห์ภาพปลาการ์ฟโซวา ชั้น โซกู	55
5	วิเคราะห์ภาพปลาการ์ฟโซวา ชั้น โซกู	57
6	วิเคราะห์ภาพปลาการ์ฟโซวา ชั้น โซกู	59
7	วิเคราะห์ภาพปลาการ์ฟโซวา ชั้น โซกู	61
8	วิเคราะห์ภาพปลาการ์ฟโซวา ชั้น โซกู	63

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สภาวะสังคมในปัจจุบันนี้มีโครงสร้างทางสังคมที่ซับซ้อน ทำให้ผู้คนที่เขาอาศัยในเมืองนั้น มีชีวิตประจำวันที่ต้องมีการติดต่อสื่อสารกับบุคคลหรือองค์กรต่างๆ มากมาย รวมถึงการพบปะสังสรรค์กันด้วย การพบปะสังสรรค์ก็ถือเป็นหลักที่สำคัญของการเลือกเครื่องแต่งกายเพื่อให้เข้ากับสภาวะและโอกาส และในงานปาร์ตี้หรืองานโอกาสพิเศษ อาจจะมีทั้งแบบงานกลางวันและงานกลางคืน จากเหตุผลดังกล่าวทำให้เครื่องแต่งกายจึงต้องมีความเหมาะสมสำหรับงานทั้งงานกลางวันและงานกลางคืน จึงมีแนวความคิดว่าจะออกแบบเครื่องแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีในรูปแบบปาร์ตี้แวร์ ให้เหมาะสมกับงานทั้งแบบกลางวันและงานกลางคืน เพื่อลดค่าใช้จ่ายในการซื้อเครื่องแต่งกาย แต่อย่างไรก็ตามเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายก็ยังคงมีความสำคัญในการบ่งบอกสถานภาพและบทบาททางสังคม การแต่งกายที่ดีจึงไม่จำกัดเพียงแต่ความงามแต่ยังหมายถึงการแต่งกายที่เหมาะสมตามโอกาสใช้สอยด้วย เครื่องแต่งกายปาร์ตี้แวร์ สำหรับสุภาพสตรีที่มีขายอยู่ในท้องตลาดทุกวันนี้ ผู้ผลิตต่างออกแบบไว้อย่างเหมาะสมตามวาระโอกาสใช้สอย อยู่ที่ผู้บริโภคจะเลือกซื้อสินค้าตามความต้องการและรสนิยมที่แตกต่างกันออกไป เช่นไร โดยกลุ่มสุภาพสตรีเป็นกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย และเห็นด้วยกับเครื่องแต่งกายรูปแบบปาร์ตี้แวร์ที่สามารถใส่ได้หลากหลายโอกาส รวมถึงการเข้าสังคมและการพบสังสรรค์ด้วย ซึ่งก็มีบทบาทเพิ่มมากขึ้น

จากข้อมูลเบื้องต้นผู้ศึกษาจึงนำปัญหาของรูปแบบชุดปาร์ตี้แวร์สำหรับสุภาพสตรี โดยได้นำปลาการ์ฟ โชวา ซันโซกุ มาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานในการออกแบบชุดปาร์ตี้แวร์ เพื่อสร้างรูปแบบเครื่องแต่งกายให้มีความแปลกใหม่ และโดดเด่น ซึ่งในโครงสร้างและลักษณะของปลาการ์ฟ โชวา ซันโซกุ มีเอกลักษณ์ที่โดดเด่นชัดและสีประจำสายพันธุ์ที่ชัดเจน คือ สีแดง สีดำ และขาว และสามารถบ่งบอกความเป็นตัวเอง ในการออกแบบชุดปาร์ตี้แวร์สำหรับสุภาพสตรี ผู้ศึกษาจะโครงสร้างและรูปแบบเครื่องแต่งกายที่เรียบง่าย แต่จะนำวิธีการตกแต่งเสื้อผ้ามาสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อให้เกิดรูปแบบเครื่องแต่งกายที่เรียบง่ายแต่มีของเป็นเอกลักษณ์ที่ชัดเจน และบ่งบอกของเป็นตัวตนได้อย่างชัดเจน และสามารถตอบโจทย์ความต้องการของสุภาพสตรีที่ชอบความเป็นเอกลักษณ์ ชอบความเป็นตัวของตัวเอง และสามารถนำไปสวมใส่ ใช้สอยได้หลากหลายโอกาส ทำให้ผู้ศึกษามีแนวคิดที่จะนำเอกลักษณ์และโครงสร้างของปลาการ์ฟ โชวา ซันโซกุ มาปรับและประยุกต์ใช้ในการออกแบบ

ผู้ศึกษาจึงมีแนวความคิดที่จะออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีรูปแบบปาร์ตี้แวร์ที่ได้รับแรงบันดาลใจจากปลาการ์ป โทวา ชันโซกุ โดยการสร้างสรรค์เทคนิคการตกแต่งเสื้อผ้าและการออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีประเภทปาร์ตี้แวร์ให้เข้ากับงานด้านแฟชั่น เพื่อเป็นอีกหนึ่งทางเลือกใหม่ให้กับผู้บริโภคที่ต้องการเครื่องแต่งกายที่มีรูปแบบที่แปลกตา มีเอกลักษณ์ที่ชัดเจน และทันสมัย อันจะทำให้เกิดเป็นแนวทางในการเลือกซื้อเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ปาร์ตี้แวร์ ที่สามารถสวมใส่ในงานปาร์ตี้ได้หลายโอกาส เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงการเลือกซื้อเสื้อผ้าปาร์ตี้แวร์ของสุภาพสตรี อีกทั้งประโยชน์ทางการศึกษา และเพื่อให้เกิดการพัฒนา รวมถึงการนำประยุกต์ใช้ในวงการแฟชั่นต่อไป

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาโครงสร้างและรูปแบบลักษณะของปลาการ์ปพันธุ์โทวา ชันโซกุ
2. เพื่อออกแบบเครื่องแต่งกายสำหรับสุภาพสตรี รูปแบบปาร์ตี้แวร์โดยได้แรงบันดาลใจปลาการ์ปโทวา ชันโซกุ

ที่มาของปัญหา

เนื่องจากปัจจุบันรูปแบบชุดปาร์ตี้แวร์สำหรับสุภาพสตรี มีรูปแบบที่ยุ่งยากและมีโครงสร้างที่เยอะเกิ่นไป ไม่เรียบง่าย ไม่มีความเป็นตัวตนที่ชัดเจน และไม่มีรูปแบบชุดปาร์ตี้แวร์ที่มีความเป็นเอกลักษณ์และความแปลกใหม่ แล้วสวมใส่ได้ไม่หลากหลายโอกาส

แนวทางการแก้ปัญหา

ผู้ศึกษามีความคิดและแนวทางการแก้ปัญหา โดยการพัฒนาเรื่องของการออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีประเภทปาร์ตี้แวร์ ได้รับแรงบันดาลใจจากปลาการ์ป โทวา ชันโซกุ สร้างสรรค์เทคนิคการตกแต่งเสื้อผ้าด้วยวิธีการปัก แสดงให้เห็นถึงต้นแบบขอแนวความคิดของแรงบันดาลใจจากปลาการ์ปโทวา ชันโซกุ โดยการสื่อสารผ่านงานด้านแฟชั่นและนำเสนอในรูปแบบเครื่องแต่งกายที่มีรูปแบบและเอกลักษณ์ทางความคิดที่สร้างสรรค์ สร้างสวมใส่ได้หลายโอกาส เพื่อเป็นแนวทางแก้ไขที่มาของปัญหาคือการออกแบบเครื่องแต่งกายโดยมีการสร้างรูปแบบเทคนิคการตกแต่งเสื้อผ้า ให้เป็นอีกหนึ่งทางเลือกซื้อหรือสวมใส่ให้แก่สำหรับสุภาพสตรีที่ชอบความเป็นเอกลักษณ์ รูปแบบที่แปลกตา เทคนิคการแปลกใหม่

ขอบเขตการศึกษาข้อมูล

1. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างและลักษณะปลาคาร์ฟโงว ชันโซกุ
2. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีรูปแบบปาร์ตี้แวร์
3. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มแฟชั่นปี ค.ศ. 2015

ขอบเขตการออกแบบ

1. ออกแบบเครื่องแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีรูปแบบปาร์ตี้แวร์ โดยได้รับแรงบันดาลใจจากปลาคาร์ฟโงว ชันโซกุ
2. ออกแบบเครื่องแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีในอายุ 22-35 ปี จำนวน 5 ชุด

ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

1. นำเสนอหัวข้อโครงการ
2. ศึกษาโครงสร้างและลักษณะของปลาคาร์ฟโงว ชันโซกุ
3. ศึกษารูปแบบเครื่องแต่งกายปาร์ตี้แวร์
4. ศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขเบื้องต้น
5. จัดหาผ้า วัสดุ อุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการออกแบบตัดเย็บ
6. ออกแบบเครื่องแต่งกาย
7. คัดเลือกแบบ
8. ตัดเย็บชุดที่คัดเลือกไว้ตกแต่งรายละเอียด
9. ตรวจสอบความเรียบร้อยของเครื่องแต่งกาย
10. สรุปการดำเนินงานพร้อมข้อเสนอแนะ
11. นำเสนอผลงาน
12. ส่งเอกสาร โครงการฉบับสมบูรณ์ตามกำหนด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นมาและรูปแบบลักษณะของปลาคาร์ฟโงว ชันโซกุ
2. ได้ศึกษาเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีรูปแบบปาร์ตี้แวร์โดยผสมผสานกับลักษณะของปลาคาร์ฟโงว ชันโซกุ

นิยามคำศัพท์

ปลาการ์พ โขวา ชั้นโขก หมายถึง ปลาการ์พสายพันธุ์ที่สาม เป็นสายพันธุ์สุดท้ายที่ถูกจัด อยู่ในกลุ่ม สายพันธุ์หลัก ซึ่งในกลุ่มนี้จะประกอบด้วยปลาการ์พสายพันธุ์ โคนากู ชั้นเก้ และ โขวา ชั้นโขก ความหมายของ "ชั้นโขก" และ "ชั้นเก้" นั้นเป็นที่เข้าใจกันดีอยู่แล้วตั้งแต่ในหัวข้อของ โทโซ ชั้นเก้ ส่วนชื่อ "โขวา" ก็เป็นชื่อยุคสมัยการปกครอง ซึ่งปลาสายพันธุ์นี้ได้ถูกผสมพันธุ์ขึ้นในปี ค.ศ. 1927 (เพิ่งสิ้นสุดยุคของโทโซ เริ่มต้นยุค โขวา) ดังนั้นความหมายของชื่อปลาสายพันธุ์นี้ก็คือ ปลา 3 สีแห่งยุคโขวา คือ สีแดง สีดำ และสีขาว และสีดำ ต้องอยู่ในกฎตามนี้สีดำสนิท ไม่ควรมีสีดำที่หัว ครีบและหางหรือมีก็มีส่วนเล็กน้อย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โครงการแบบชุดปาร์ตี้แวร์สำหรับสุภาพสตรี โดยได้รับแรงบันดาลใจจากปลาการ์ฟ โชวา
ชั้น โขกุ ได้ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องดังนี้

ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับประวัติปลาการ์ฟ โชวา ชั้น โขกุ

ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีรูปแบบปาร์ตี้แวร์

ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มแฟชั่นปีค.ศ. 2014-2015

ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับหลักการออกแบบเครื่องแต่งกาย

ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเทคนิคการตกแต่งเสื้อผ้า

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับประวัติปลาการ์ฟ โชวา ชั้น โขกุ

เป็นการศึกษาแนวคิดและความเป็นมาของปลาการ์ฟ โชวา ชั้น โขกุ เพื่อนำมาเป็นรูปแบบการ
ผสมผสานแนวความคิดในการออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรี

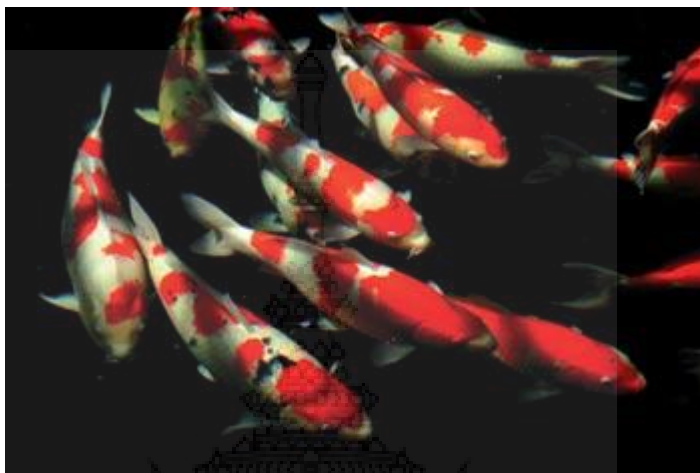
ประวัติและความเป็นมาของปลาการ์ฟ

“ปลาการ์ฟ” แท้จริงแล้วเป็นปลาน้ำจืดในตระกูลเดียวกับ “ปลาไน” มีชื่อเรียกภาษาอังกฤษว่า
“Carp” ซึ่งปลาการ์ฟหรือปลาไนที่วันนี้จัดอยู่ในวงศ์เดียวกับปลาตะเพียน อันมีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า
Cyprinus carpio เชื่อกันว่าเป็นปลาน้ำจืดชนิดแรกที่มนุษย์เลี้ยงเอาไว้สำหรับเป็นอาหาร โดยสันนิษฐาน
ว่า เริ่มมีการเลี้ยงกันมาตั้งแต่เมื่อราว 2,000 กว่าปีมาแล้ว

หากจะสืบสาวราวเรื่อง ไปให้ถึงต้นตอของปลาการ์ฟนั้น ก็คงต้องย้อนกันไปถึงเมื่อประมาณ
2,000 ปีก่อนดังที่กล่าวมา ซึ่งว่ากันแหล่งกำเนิดดั้งเดิม หรือถิ่นฐานตั้งต้นของปลาการ์ฟนั้นอยู่ใน
บริเวณประเทศอิหร่านหรือเปอร์เซียในอดีต

โดยปลาการ์ฟจัดว่าเป็นปลาที่มีความอดทนสูง กล่าวคือสามารถทนต่อสภาพภูมิอากาศที่
แปรปรวนได้ดี ดำรงชีวิตอยู่ได้แม้ท่ามกลางสภาพน้ำที่มีอุณหภูมิแตกต่างกันสุดขีด เรียกได้ว่าอยู่ได้ในสภาพ
อากาศที่ร้อนจัด ไล่ไปจนถึงหนาวเย็นจัดแบบมีน้ำแข็งปกคลุมก็ไม่ใช่ปัญหา ด้วยความอดทนและ
ความสามารถในการใช้ชีวิตนี้เอง จึงทำให้ปลาการ์ฟขยายพันธุ์ได้อย่างรวดเร็ว และแพร่ขยายขอบเขต
ของลูกหลานตัวเองออกไปได้ไกลทั่วโลก เพราะไร้พรมแดนใดที่เป็นอุปสรรคต่อการเจริญเติบโต

จากการสืบค้นต้นสายประวัติศาสตร์ของปลาคาร์พ พบว่าชาวจีนเป็นชนชาติแรกที่รู้จักปลาไน ซึ่งถือเป็นบรรพบุรุษของปลาคาร์พ โดยในเบื้องต้นนั้นชาวจีนเพาะเลี้ยงปลาไนไว้เพื่อจุดประสงค์หลัก คือการนำมาเป็นอาหาร

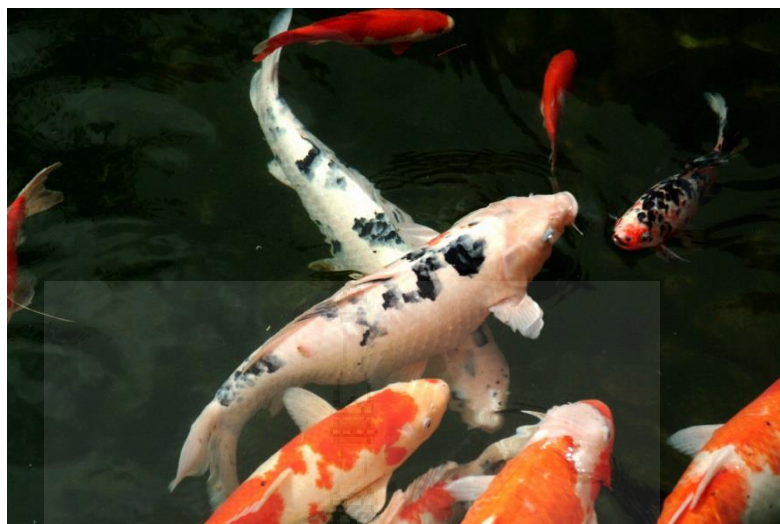

ภาพที่ 1 ปลาคาร์พ

(ที่มา: <http://www.arip.co.th/> วันที่สืบค้น 1 สิงหาคม 2556)

ทั้งนี้ปลาไนได้รับการเรียกขานแบบสามัญจากชาวจีนในชื่อว่า “หลี่จื้อ” หรือ “หลี่โกวง” ซึ่งยังพบหลักฐานเก่าแก่เป็นภาพเขียนโบราณรูปปลาไนในสมัยราชวงศ์โจวอีกด้วย อันแสดงให้เห็นถึงอิทธิพลและความสำคัญของปลาไนที่มีต่อชาวจีนได้ดีในระดับผูกพันกับวิถีชีวิต ตามธรรมเนียมอันเป็นที่รู้จักกันดีของผู้ที่ให้ความสนใจในเรื่องปลาจะทราบดีว่า ปลาไนนั้นจะมีลักษณะทางกายภาพที่คุ้นตาด้วยสีเพียง 3 สี เท่านั้น คือสีดำ สีน้ำตาลและสีเทาดำ

ซึ่งในช่วงปีพุทธศักราช 808-859 ได้ปรากฏมีปลาไนที่ผ่าเหล่าออกมาจากปลาไนธรรมดาด้วยการกลายพันธุ์จากสีธรรมชาติ 3 สีเป็นสีส้มเอง ที่ก่อให้เกิดความประหลาดใจในหมู่ชาวจีนผู้เพาะเลี้ยงปลาไนไว้สำหรับรับประทาน กลายมาเป็นเลี้ยงไว้เพื่อเสริมสร้างความเป็นสิริมงคล และชื่นชมความสวยงามแทน

ภาพที่ 2 ปลาการ์พ

(ที่มา: <http://www.arip.co.th/> วันที่สืบค้น 1 สิงหาคม 2556)

ต่อมาเมื่อกลุ่มชาวจีนที่เลี้ยงปลาในเพื่อการชมความสวยงามและความเป็นสิริมงคลมีจำนวนมากขึ้น ก็ส่งผลให้การเพาะพันธุ์ปลาในที่กลายพันธุ์เป็นสีส้มมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นและแพร่หลายออกไปในวงกว้าง โดยอาศัยช่องทางของการเป็นปลาน้ำจืดที่มีคนรู้จักมากอยู่แล้วเป็นตัวขับเคลื่อนความนิยมทำให้ในท้ายที่สุดปลาในสีส้มก็เป็นที่รู้จักของคนต่างชาติ ซึ่ง “ญี่ปุ่น” นับเป็นชาติแรกๆที่รับเอาวัฒนธรรมการเลี้ยงปลาในต่อไปจากจีน ในเบื้องต้นการเพาะเลี้ยงปลาในในประเทศญี่ปุ่นนั้นก็ยังคงเป็นไปเพื่อการบริโภคเป็นหลัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับชาวญี่ปุ่นกลุ่มหนึ่งที่มีอาชีพเกษตรกรรมทำนาอยู่บริเวณชนบทภูเขาสูง ซึ่งการเดินทางคมนาคมนั้นไม่ค่อยสะดวก ทำให้เมื่อถึงฤดูหิมะตกหนักไม่สามารถที่จะออกเดินทางไปไหนมาไหนได้ การเลี้ยงปลาในจึงเป็นทางออกในยามยากนี้ได้เป็นอย่างดี

ภายหลังจากการนำพันธุ์ปลาในมาเลี้ยงในญี่ปุ่นผ่านไปช่วงระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งกินเวลาหลายช่วงอายุของปลาหลากหลายรุ่น การผสมพันธุ์ปลาในญี่ปุ่นเป็นไปตามธรรมชาติ จนวันหนึ่งในช่วงศตวรรษที่ 18 ณ เมืองโอจิยา จังหวัดนิกาต้าในปัจจุบัน ได้เกิดปรากฏการณ์ “ปลาใน Mutation” หรือปลาในผ่าเหล่าขึ้นในหมู่วาญี่ปุ่นที่เลี้ยงปลาใน ซึ่งเป็นกรณีคล้ายๆ กันกับการผ่าเหล่าในหมู่วาจีนผู้เลี้ยงปลาในนั่นเอง

ปลาในสีดำธรรมดา-เทาธรรมชาติในญี่ปุ่นเกิดการกลายพันธุ์เป็นปลาในสีแดง ทำให้ชาวญี่ปุ่นหันมาใช้ความสนใจปลาในมากขึ้น ซึ่งไม่ได้เป็นไปในมุมมองของการเพาะเพื่อบริโภค หากแต่เป็นไปในมุมมองการขยายพันธุ์เพื่อชื่นชมความสวยงาม อันก่อให้เกิดกระแสการเพาะปลาในที่กระจายไปในกลุ่มชาวญี่ปุ่นที่พบเห็นความสวยงามของปลาในกลายพันธุ์ ปีคริสต์ศักราช 1870 ปลาในสีขาวแดงที่เกิดจากการเพาะพันธุ์อย่างจริงจังของชาวญี่ปุ่น ได้ถูกนำออกเผยแพร่ต่อสาธารณชน ทำให้กระแสความตื่นตัวในปลาในสวยงามยิ่งทวีความน่าสนใจมากขึ้น ก่อให้เกิดการพัฒนาสายพันธุ์ปลาในต่างๆ มากมายในญี่ปุ่น

อย่างต่อเนื่อง จนในที่สุดก็นำไปสู่การข้ามพรมแดนระหว่างประเทศ ซึ่งเมื่อนานวันเข้าปลาคาร์พได้กลายเป็นสัญลักษณ์สำคัญของประเทศญี่ปุ่น มีอุตสาหกรรมการส่งออกที่ยิ่งใหญ่ไปสู่ชาวต่างชาติทั้งยุโรป อเมริกา เอเชีย ซึ่งแน่นอนว่ารวมไปถึงประเทศไทยด้วย จึงได้มีโอกาสรับวัฒนธรรมการเลี้ยงปลาคาร์พ สวयงามมาเผยแพร่ในประเทศของตัวเอง และขยายจากความชอบ ความเชื่อ จนกลายเป็นการค้าเชิงพาณิชย์กระทั่งปัจจุบัน

อย่างไรก็ตามเส้นทางความนิยมสำหรับเจ้าแฟนซีคาร์พก็ไม่ได้โรยด้วยกลีบกุหลาบแบบตลอดรอดฝั่ง เพราะก็มีช่วงเวลาที่ซบเซาเช่นกัน ซึ่งหากจะกล่าวถึงจุดพลิกหรือกระแสตื่นตัวที่รุนแรงที่สุด อันทำให้วงการแฟนซีคาร์พ โด่งดังและเป็นที่นิยมก็คือในปีคริสต์ศักราช 1914 ซึ่งมีชาวญี่ปุ่นนำปลาคาร์พทูลเกล้าถวายแด่มกุฎราชกุมาร โทวะ ก่อให้เกิดความนิยมในหมู่ราชวงศ์และขุนนางผู้มีฐานะ ทำให้เกิดการเพาะพันธุ์ปลาคาร์พเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว จนกระทั่งถึงช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 เกิดภาวะขาดแคลนอาหารในประเทศญี่ปุ่น ส่งผลกระทบต่อวัฒนธรรมการเลี้ยงปลาคาร์พครั้งใหญ่ โดยเรียกเอาวิธีการเลี้ยงปลาคาร์พไว้เพื่อเป็นอาหารหวนกลับกินมาอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งกินระยะเวลาานพอสมควร

โดยทั่วไปชาวญี่ปุ่นจะเรียกปลาในว่า “โคย” หรือ “กอย” แต่สำหรับปลาในที่มีสีส้มสวयงามแล้วชาวญี่ปุ่นจะเรียกว่า “นิชิกิกอย” ซึ่งคำว่า “นิชิกิ” แปลว่า สิ่งทอที่ใช้ไหมมีสีส้มหลากหลายสวयงาม ส่วนคำว่า “กอย” ก็หมายถึงปลาในที่มีสีส้มสวयงามหลากหลายนั่นเอง

ทั้งนี้เมื่อประกอบกันกับชื่อภาษาอังกฤษของปลาในที่เรียกว่า “Carp” จึงทำให้ท้ายที่สุดแล้ว เมื่อปลาในธรรมชาติแต่เดิมกลายพันธุ์มาเป็นปลาในหลากสี เราจึงเรียกปลาในที่มีสีส้มสวयงามต่างจากบรรพบุรุษปลาในสีดำ-เทา เดิมว่า “Fancy Drap” อย่างที่รู้จักกันดีในปัจจุบันนี้ ซึ่งกว่าจะมาลงเอยที่ Fancy Crap นี้ก็ได้มีการเรียกมาแล้วหลายชื่อ อาทิ Colored Carp, Pattern Carp, Flower Carp เป็นต้น

ฉะนั้นที่กล่าวมาตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบันของการเป็นปลาคาร์พที่ได้รับความนิยมเลี้ยงแพร่หลายนั้น แท้จริงแล้ว “ปลาคาร์พ” ก็คือ “ปลาใน” แต่เป็นปลาในที่กลายพันธุ์ มีสีที่แตกต่างออกจากเดิม คือหลากหลายสีส้มสวयงามสะดุดตา

การเลี้ยงปลาคาร์พแบบสวयงามในประเทศไทยนั้น เริ่มขึ้นเมื่อปี 2493 โดยการนำเข้ามาจากประเทศญี่ปุ่น ซึ่งถือเป็นปลาสวयงามที่มีราคาแพงมากที่สุดชนิดหนึ่งในเวลานี้ 5 ปีต่อมา พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าภาณุพันธุ์ ยุคล ทรงนำเข้าปลาคาร์พมาจากประเทศญี่ปุ่น เพื่อเพาะเลี้ยงเป็นพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ และให้ชื่อภาษาไทยแก่ปลาคาร์พว่า “ปลาอมรินทร์”

ลักษณะทางกายภาพทั่วไปของปลาคาร์ฟ

ภาพที่ 3 ปลาคาร์ฟ

(ที่มา: <http://www.arip.co.th/> วันที่สืบค้น 1 สิงหาคม 2556)

ลำตัวของปลาคาร์ฟ

ปลาคาร์ฟมีลักษณะเป็นวงรี มีความหนาที่สุดบริเวณตอนกลางของลำตัว และไล่เรียวไปในตอนปลาย ซึ่งรูปร่างเช่นนี้ส่งผลให้ปลาคาร์ฟมีความสามารถในการว่ายน้ำได้อย่างโดดเด่น กล่าวคือ ปลาคาร์ฟสามารถว่ายน้ำได้อย่างดีและปราดเปรียว แต่ธรรมชาติของปลาคาร์ฟซึ่งมีนิสัยรักสงบ จึงว่ายน้ำแบบเรื่อยเฉื่อยไม่รีบร้อน เว้นแต่ยามมีอันตรายเท่านั้น บริเวณข้างลำตัวของปลาคาร์ฟจะมีรูเล็กๆ เรียงเป็นแถวจากบริเวณหลังแผ่นเหงือกไปจนถึงโคนหาง ซึ่งเป็นเส้นประสาทรับความรู้สึกของปลาคาร์ฟทำหน้าที่รับคลื่นแรงสั่นสะเทือนที่เกิดขึ้นรอบๆ ตัว เพื่อในยามมีอันตรายจะได้สามารถหลบหลีกได้อย่างรวดเร็ว

ทั้งนี้ส่วนลำตัวถือได้ว่าเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของปลาคาร์ฟ เพราะประกอบไปด้วยช่วงอกและช่วงท้อง ซึ่งเป็นที่ตั้งของหัวใจ ตับ ไต ลำไส้ กระเพาะอาหาร ระบบสืบพันธุ์ ถุงน้ำดีและถุงพุงการลอยตัว ดังนั้นหากลำตัวของปลาคาร์ฟได้รับอันตราย นั่นหมายถึงความเสี่ยงต่อการเสียชีวิตได้เลยทีเดียว

ภาพที่ 4 ปลาการ์พ

(ที่มา: <http://www.arip.co.th/> วันที่สืบค้น 1 สิงหาคม 2556)

ครีบบนของปลาการ์พ

สำหรับปลาการ์พ 1 ตัว จะมีครีบหลายชนิดดังนี้

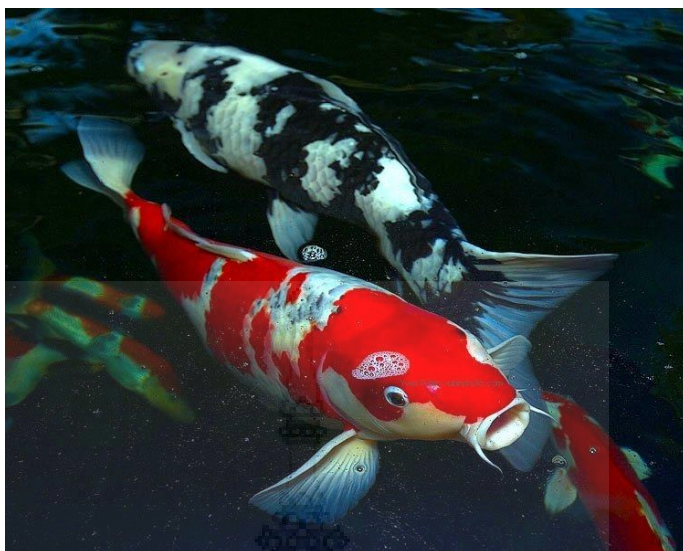
ครีบอก มี 2 คู่ อยู่บริเวณหลังเหงือก ทำหน้าที่เหมือนพายช่วยในการว่ายน้ำไปข้างหน้า ถอยหลัง และเลี้ยวซ้ายขวาตามต้องการ

ครีบลึง มี 1 คู่ อยู่บริเวณกลางหลัง ช่วยในการทรงตัว และช่วยให้ปลาการ์พว่ายน้ำได้เร็วขึ้น โดยจะถูกหุบแน่นติดกับแผ่นหลังเมื่อต้องการเร่งความเร็วพุ่งไปข้างหน้า

ครีบท้อง มี 1 คู่ อยู่เหนือบริเวณทวารหนัก ทำหน้าที่ช่วยบังคับทิศทางและทรงตัว และยังช่วยในการโบกพัดไข่และน้ำเชื้อให้กระจายในระยะที่มีการผสมพันธุ์ด้วย

ครีบทวารหนัก มี 1 คู่ ช่วยในการทรงตัวและบังคับทิศทางในการว่ายน้ำ

ครีบท้อง มี 1 คู่ มีลักษณะเป็น 2 แฉก ทำหน้าที่ในการว่ายน้ำ ทรงตัว และบังคับทิศทาง ทั้งนี้ ครีบปลาจะสามารถงอกใหม่ได้เมื่อฉีกขาดหากแต่จะไม่สวยงามเป็นธรรมชาติเหมือนดังเดิม

ภาพที่ 5 ปลาการ์พ

(ที่มา: <http://www.arip.co.th/> วันที่สืบค้น 1 สิงหาคม 2556)

เกล็ดของปลาการ์พ

บริเวณลำตัวของปลาการ์พจะปกคลุมไปด้วยเกล็ดเล็กตลอดทั้งตัวซึ่งปลาการ์พบางสายพันธุ์จะมีเกล็ดใหญ่ และมีจำนวนน้อยจนถึงไม่มีเลยก็มี เกล็ดของปลาการ์พสร้างขึ้นมาจากสารที่เป็นของแข็งเหมือนกระดูก ช่วยปกป้องตัวปลาต่อการกระทบกระเทือน ตลอดจนการติดเชื้อและการบาดเจ็บอื่นๆ ได้อีกด้วย นอกจากนั้นแล้วเกล็ดของปลาการ์พยังมีความสำคัญ เพราะช่วยในการควบคุมอุณหภูมิของร่างกาย ช่วยให้เกิดความยืดหยุ่นในการเคลื่อนไหว และยังมีเยื่อเมือกเคลือบตัวปลา ซึ่งทำให้ผิวของปลาการ์พลื่นเมื่อสัมผัส ส่งผลทำให้ปลาการ์พว่ายน้ำได้รวดเร็วขึ้น เพราะเมื่อเยื่อนี้ช่วยลดแรงเสียดทานเวลาว่ายน้ำ

ทั้งนี้หากชั้นเยื่อเมือกบริเวณเกล็ดปลาการ์พได้รับการกระทบอาจทำให้เกิดปัญหาการติดเชื้อหรือโรคผิวหนังของปลาได้

ภาพที่ 6 ปลาการ์ฟ

(ที่มา: <http://www.arip.co.th/> วันที่สืบค้น 1 สิงหาคม 2556)

ผิวหนังของปลาการ์ฟ

หากจะกล่าวถึงผิวหนังของปลาการ์ฟแล้วถือได้ว่าเป็นส่วนสำคัญที่สุดเลยก็ว่าได้ เพราะหมายถึงบ่อกำเนิดของเส้นที่อันดึงดูดใจให้นักเล่นปลาหลงใหล ทั้งนี้เพราะสีอันที่สดใสของปลาการ์ฟนั้นเกิดมาจากธาตุพิเศษในร่างกายที่จะเปล่งออกมาให้เห็นผ่านผิวหนังนั่นเอง

แท้จริงแล้วเกล็ดของปลาการ์ฟนั้นโปร่งใส ไร้สี แต่ที่เราเห็นสีอันสวยงามบนผิวหนังของปลาการ์ฟนั้นเกิดขึ้นจากเซลล์ที่มีสารสี ซึ่งปกติจะมีอยู่ด้วยกัน 3 ชนิด

Melanophores ให้สีดำ สีน้ำตาล และสีฟ้าหรือน้ำเงิน

Xanthophores ให้สีแดง สีเหลือง และสีส้ม

Iridophores ให้สีเงินเป็นเงาแวววาว

ทั้งนี้การเปลี่ยนสีของปลาการ์ฟสามารถบ่งบอกได้ถึงสุขภาพความแข็งแรงในตัวปลาด้วย โดยหากปลาการ์ฟมีอาการเครียดหรือมีสุขภาพที่อ่อนแอ สีของปลาการ์ฟจะดูซีดหรืออ่อนลง ไม่มีลักษณะของความสดใสแวววาว ต่างจากปลาการ์ฟที่มีสุขภาพแข็งแรง ซึ่งจะมีสีอันสวยงาม สดใส แวววาวและเงางาม

ภาพที่ 7 ปลาการ์พ

(ที่มา: <http://www.arip.co.th/> วันที่สืบค้น 1 สิงหาคม 2556)

ส่วนหัวของปลาการ์พ

ส่วนหัวของปลาการ์พนั้นจะเริ่มตั้งแต่ปลายของจะงอยปากไปที่แผ่นหลังเหงือก ซึ่งจะมีอวัยวะสำคัญดังนี้

ปาก มีลักษณะที่หนา เอาไว้สำหรับช่วยในการคุ้ยเขี่ยอาหารตามพื้นสระ ทั้งนี้ปลาการ์พไม่มีฟันขบเคี้ยวอาหาร จึงส่งผลให้ต้องมีปากที่หนากว่าปลาชนิดอื่นๆ ที่มีฟันนั่นเอง

หนวด ปลาการ์พจะมีหนวดขนาดเล็กๆ 2 คู่ อยู่บริเวณคิปากด้านบน โดยจะแบ่งเป็นหนวดคู่เล็กสั้นและหนวดคู่ยาว ซึ่งหนวดคู่เล็กจะอยู่ด้านบนในใกล้รูจมูก ส่วนหนวดคู่ยาวจะอยู่ด้านบนนอกถัดออกมาที่บริเวณมุมปาก ซึ่งหนวดของปลาการ์พจะมีไว้สำหรับตรวจหาสิ่งผิดปกติ โดยจะกระดุกกระดิกไปมาอยู่ตลอดเวลา

ตา มีหน้าที่เหมือนตาของสิ่งมีชีวิตทั่วไป คือใช้ในการมองเห็น

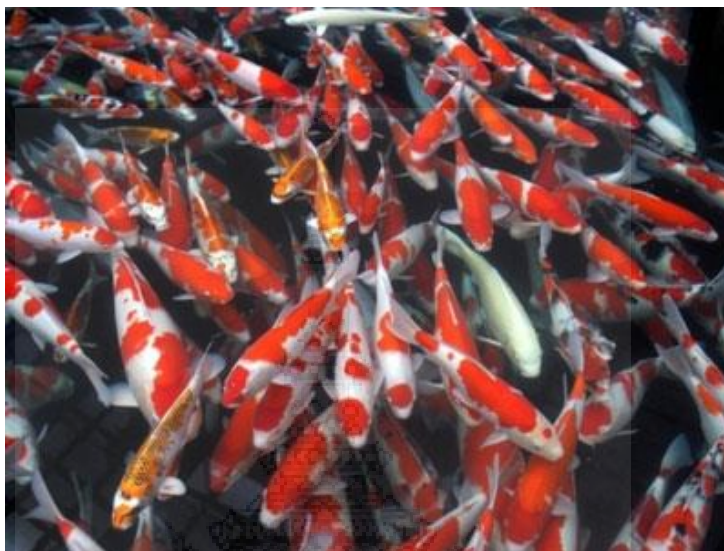
จมูก มีลักษณะเป็นรูเล็กๆ อยู่ระหว่างตากับปาก ใช้สำหรับการดมกลิ่น

เหงือก สำคัญมาก เพราะเป็นสิ่งที่ช่วยในการหายใจ

ทวารหนักของปลาการ์พ

สำหรับทวารหนักถือเป็นอีกหนึ่งอวัยวะสำคัญของปลาการ์พ เพราะทำหน้าที่ในการขับถ่ายของเสียออกจากร่างกายแล้ว ยังทำหน้าที่แทนอวัยวะสืบพันธุ์ ซึ่งการ์พตัวเมียจะใช้ทวารหนักในการเป็นช่องทางสำหรับการวางไข่ ส่วนปลาการ์พตัวผู้จะใช้ทวารหนักเป็นช่องทางสำหรับการฉีกน้ำเชื้อเพื่อไปผสมกับไข่ในระหว่างการผสมพันธุ์

ทั้งนี้ทวารหนักของปลาการ์พยังเป็นสิ่งที่ช่วยบ่งบอกให้เราทราบว่าปลาการ์พตัวไหนเป็นเพศผู้ ปลาการ์พตัวไหนเป็นเพศเมีย ซึ่งสังเกตได้ง่ายมากๆ คือปลาการ์พตัวเมียจะมีรูทวารหรืออวัยวะเพศที่เล็กและเว้าเข้า ส่วนปลาการ์พเพศผู้จะมีรูทวารหรืออวัยวะเพศที่ใหญ่และนูนออกมานั่นเอง

ภาพที่ 8 ปลาการ์พ

(ที่มา: <http://www.arip.co.th/> วันที่สืบค้น 1 สิงหาคม 2556)

ปลาการ์พสามารถมีขนาดใหญ่ได้ถึง 36 นิ้ว และหนักได้มากกว่า 45 ปอนด์ แต่โดยเฉลี่ยแล้วจะมีความยาวประมาณที่ 20-22 นิ้ว ทั้งนี้ปลาการ์พเป็นปลาอายุยืน ซึ่งสามารถอยู่ได้นานมากกว่า 70 ปีเลยทีเดียว

หลักเกณฑ์ในการจัดแบ่งสายพันธุ์ของปลาการ์พตามฉบับญี่ปุ่นนั้น ขึ้นอยู่กับลักษณะพิเศษทางกายภาพ หรือจุดเด่นตามร่างกายของตัวปลาการ์พเป็นสำคัญ อาทิ ลวดลาย รอยแต้ม ลักษณะของเกล็ด รวมถึงสีสันในตัวปลา ซึ่งปกติจะมีตั้งแต่ 1 สีไปจนถึง 3 สี หรือสำหรับบางสายพันธุ์ในปัจจุบันอาจมีถึง 5 สี

ซึ่งสายพันธุ์ภาษาญี่ปุ่นของปลาการ์พแต่ละประเภทนั้น ก็จะมี ความหมายถึงบ่งบอกถึงลักษณะของสีที่ปรากฏอยู่บนลำตัวเป็นหลัก โดยหากมีสีเดียวก็จะมีชื่อเป็นคำคำเดียวที่หมายถึงสีสีนั้น แต่หากมีมากกว่า 1 สีขึ้นไป ชื่อของปลาการ์พสายพันธุ์นั้นก็จะซับซ้อนมากขึ้น ด้วยคำที่บ่งบอกถึงลักษณะสีทั้งหมดบนลำตัวนั่นเอง เช่นกันกับลักษณะพิเศษอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นเกล็ดหรือรอยแต้ม ก็จะถูกระบุด้วยคำที่มีความหมายถึงลักษณะนั้นๆ บนตัวปลาการ์พด้วย โดยจะผสมกันไปกับคำที่บ่งบอกถึงลักษณะของสี

โดยปกติปลาการ์พของญี่ปุ่นจะมีเกล็ดแบบธรรมดาทั่วไปทั้งตัว แต่การผสมข้ามสายพันธุ์ที่หลากหลาย จึงก่อให้เกิดปลาการ์พที่มีลักษณะเกล็ดที่แตกต่างกันไป ซึ่งโดยมากของปลาการ์พที่มี

ลักษณะเกล็ดที่แปรปรวนจากเกล็ดธรรมดาเป็นปลาการ์ฟสายพันธุ์ที่มาจากเยอรมนี ซึ่งมีอยู่ด้วยกัน 3 ประเภทดังนี้

คาวากอย (Kawa Koi) หรือเรียกได้อีกชื่อหนึ่งคือ Leather Koi เป็นปลาการ์ฟที่ไม่มีเกล็ด

คาวามิกอย (Kagami Koi) เป็นปลาการ์ฟที่มีเกล็ดขนาดใหญ่ที่สุด และแถวบนสันหลังและท้อง

โยรอยคอยสึ (Yoroidoitsu) เป็นปลาการ์ฟที่มีเกล็ดขนาดใหญ่ที่สุด และเรียงกันเป็นแบบที่ไม่ตายตัวแน่นอน

จากลักษณะสายพันธุ์เยอรมันข้างต้น ทำให้เกิดเป็นการแบ่งชนิดของปลาการ์ฟตามมาตรฐานสากลแบบแบ่งเกล็ดดังนี้

ปลาการ์ฟเกล็ดธรรมดา เป็นเกล็ดธรรมดาตามลักษณะที่ตกทอดมาจากปลาไนบรรพบุรุษ โดยเกล็ดจะมีขนาดสม่ำเสมอ และเรียงซ้อนกันอย่างเป็นระเบียบสวยงาม

ปลาการ์ฟเกล็ดมุก หรือที่เรียกกันว่าสายพันธุ์กินริน ซึ่งเป็นปลาการ์ฟที่มีเกล็ดมันแวววาวและเป็นประกายราวกับโลหะ ชาวต่างชาติจะเรียกปลาการ์ฟประเภทนี้ว่า “Metalic Scales” แต่ในวงการปลาการ์ฟจะเรียกทับศัพท์ตามญี่ปุ่นคือ “กินริน”

การจำแนกประเภทสายพันธุ์ปลาการ์ฟ

ที่กล่าวมาข้างต้นคือประเภทคำศัพท์ที่ใช้เรียกชื่อปลาการ์ฟ โดยจำแนกตามลักษณะเกล็ดเป็นสำคัญ ซึ่งต่อจากนี้ไปเราจะมาสู่การจำแนกสายพันธุ์โดยจะยึดตามหลักมาตรฐานในการประกวดของสมาคม “เซน นิปปอน ออริไนไค” (Zen Nippon Airinkai : ZNA) ซึ่งเป็นสมาคมปลาการ์ฟที่ใหญ่ที่สุดในญี่ปุ่น โดยได้กำหนดประเภทของปลาการ์ฟเอาไว้ทั้งหมด 15 กลุ่ม สายพันธุ์

โซวา ชัน โชกุ (Showa Sanshoku)

โซวา ชัน โชกุ เป็นที่รู้จักกันดีในอีกชื่อคือ “โซวา ชันเก้” เป็นสายพันธุ์ปลาการ์ฟที่ถูกผสมขึ้นในช่วงปีคริสต์ศักราช 1927 อันตรงกับสมัยปกครองในยุค “โซวา” ของประเทศญี่ปุ่น ลักษณะพื้นฐานโดยทั่วไปคล้ายคลึงกับ “ไทโช ชันเก้” มาก คือมี 3 สีเป็นส่วนประกอบได้แก่ สีแดง ขาวและดำ

โดยทั่วไปแล้วนักเล่นปลาการ์ฟจะเรียกสั้นๆ ว่า “โซวา” เพื่อให้แตกต่างจากไทโช ชัน โชกุ ที่เรียกว่า “ชันเก้” ซึ่งลักษณะสำคัญที่ใช้ในการจำแนกความแตกต่างระหว่าง “โซวา” และ “ชันเก้” ก็คือบริเวณส่วนหัวและจมูกของโซวาจะมีสีดำ ซึ่งชันเก้จะไม่มี ในอีกจุดหนึ่งที่สังเกตความแตกต่างได้ง่ายๆ ก็คือรูปแบบของสีบนลำตัว โดยโซวานั้นจะมีสีแดงและสีดำบนลำตัวสีขาวมากกว่าชันเก้ กล่าวคือ เมื่อเรามองโซวาจะเห็นสีขาวน้อยกว่ามองเห็นชันเก้ ครีบหน้าของโซวาจะมีสีดำที่เชื่อมต่อออกมาจากส่วนอก ซึ่งจะแตกต่างกับครีบหน้าของชันเก้ที่จะเป็นขาวล้วน หากมีสีดำปนก็จะเป็นเพียงเส้นคาดบางเท่านั้น

กล่าวคือเราสามารถมองเห็นสีดำบนครีบของโงวาได้อย่างชัดเจนกว่าครีบของซันเก้ ซึ่งส่วนนี้เราเรียกว่า “โมโตกุ โระ” อันหมายถึงส่วนที่เชื่อมสีดำที่โคนครีบออกหรือครีบหน้า

ภาพที่ 9 ปลาการ์พโงวา ซัน โงกุ

(ที่มา: <http://www.arip.co.th/> วันที่สืบค้น 1 สิงหาคม 2556)

ในวงการปลาการ์พ มีการจัดกลุ่มสายพันธุ์ปลาการ์พที่ได้รับความนิยมมากที่สุด ซึ่งนอกจากโคฮาคุแล้วยังมีสายพันธุ์อื่นๆ เช่นกัน ทั้งนี้จึงได้เกิดเป็นกลุ่ม “Big Three” หรือ “3 ผู้ยิ่งใหญ่” ขึ้น อันหมายถึงปลาการ์พที่ได้รับความนิยมสูงสุดตลอดกาล 3 อันดับ ได้แก่ โคฮาคุ ซันเก้ และ โงวา ซันเก้

ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีรูปแบบปาร์ตี้แวร์

ความสำคัญของเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย

การแต่งการทำหน้าที่ป้องกันความร้อนและความเย็นรวมทั้งป้องกันอันตรายจากภายนอกหน้าที่ดังกล่าวนี้เป็นหน้าที่ทางด้านกายภาพ และเป็นหน้าที่พื้นฐานเบื้องต้นของการใช้เสื้อผ้า

การแต่งกายเพื่อความสวยงามเพื่อพึงพอใจของตนเองและผู้อื่น เช่น การแต่งกายในวาระโอกาสต่างๆ งานเฉลิมฉลอง เทศกาล ซึ่งในด้านหนึ่งเป็นการใช้เครื่องแต่งกายเป็นตัวแบ่งช่วงระยะเวลาพิเศษออกจากช่วงเวลาปกติด้วย

การแต่งกายเพื่อบ่งบอกสถานภาพทางสังคม เช่น ชนชั้นสูงต้องแต่งกายให้ สว่างาม ทหารจะต้องแต่งเครื่องแบบให้ดูน่าเกรงขาม ในแง่นี้เครื่องแต่งกายจะทำหน้าที่เป็นเครื่องแบ่งชั้นวรรณะ และสถานภาพทางสังคมไปพร้อมๆ กัน เช่น สังคมไทยในอดีตจะมีการห้ามคนธรรมดาใช้เสื้อผ้าสีแดงและสีทอง เพราะถือว่าสีทั้งสองเป็นสีของเจ้านาย เป็นต้น

การแต่งกายเพื่อดึงดูดใจเพศตรงข้าม ซึ่งเป็นหน้าที่ของการแต่งกายในทั้งหญิงและชาย ในแง่นี้ การแต่งกายจะถูกเป็นเครื่องมือชิ้นหนึ่งเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคม แนวคิดต่างๆ ในการสร้างสารโฆษณาจะวางอยู่บนหลักของหน้าที่เป็นส่วนมาก

การแต่งกายเพื่อใช้แสดงประเพณีและวัฒนธรรมเช่นการสวมใส่ชุดไทยในงานประเพณีต่างๆ เครื่องแต่งกายนั้นนับว่าเป็นสินค้าที่มีอายุการใช้งานที่สั้น ทำให้ผู้บริโภคต้องซื้อสินค้าใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา การเปลี่ยนแปลงเสื้อผ้าใหม่ของคนสมัยใหม่มักจะไม่ได้เกิดมาจากอายุการใช้งานที่หมดสภาพของสินค้า แต่เป็นเพราะอิทธิพลของแฟชั่นที่เป็นสัญญาณบ่งบอกว่า ชุดเก่านั้นล้าสมัยแล้ว จำเป็นต้องแต่งตัวให้ทันสมัย แน่แน่นอนว่าสื่อมีบทบาทที่สำคัญทั้งในการสร้างวิถีคิดแบบใหม่และในการนำเสนอวิถีทางให้ปฏิบัติตาม

การแต่งกายให้เหมาะสมกับกาลเทศะ

การแต่งกายให้เหมาะสมกับกาลเทศะ หมายถึงการใช้เสื้อผ้ารวมถึงเครื่องประดับ ตกแต่งร่างกายตั้งแต่ศีรษะจรดเท้า โดยให้เหมาะสมกับกาลคือเหมาะสมกับเวลากลางวัน กลางคืน งานเลี้ยงต่างๆ และเหมาะสมกับเทศะคือเหมาะสมกับสถานที่เช่น สถานที่ราชการ โรงเรียน โรงพยาบาล เป็นต้น นอกจากนี้การแต่งกายยังบ่งบอกถึงขนบธรรมเนียมและความสุภาพ ซึ่งแต่ละท้องถิ่นก็มีลักษณะแบบแผนของตนเอง อย่างเช่นธรรมเนียมตะวันตก ถ้าเป็นงานพิธีการจะต้องแต่งกายครบเครื่อง สวมถุงน่อง รองเท้า ถุงมือ แต่ถ้าเป็นธรรมเนียมไทยเราจะไม่สวมหมวก (จารุพรรณ ทรัพย์ปรุง. 2542:165)

เครื่องแต่งกายมาตรฐานสุภาพสตรี

เสื้อผ้า(Garment) เสื้อผ้าสุภาพสตรีที่เป็นมาตรฐานได้แก่ Basic suit เป็นชุดคนละชิ้น แบบเรียบ ตัดเย็บดี สวมใส่ได้รูป สีเบสิก ใช้ผ้าทำกระดุม ใช้อุปกรณ์ประกอบการแต่งกายได้หลายแบบ Basic dress เป็นชุดติดกันแบบเรียบๆ มีรายละเอียดมากกว่า Basic suit ใช้ได้หลายโอกาส ใช้ได้กับเครื่องประดับหลากหลาย Suit dress เป็นเสื้อสองชิ้น ข้างในเป็นชุดติดกัน (Dress) และมีเสื้อนอก (Jacket) สวมทับ กลางวันใช้เป็นสูท กลางคืนถอดสูทออกไปงานเลี้ยงได้

เครื่องประกอบการแต่งกาย(Accessories) กระเป๋าถือ อาจทำจากผ้าหรือหนัง ควรเลือกสีกลางๆ เพราะสามารถใช้เข้ากับชุดและรองเท้าได้หลากหลาย

รองเท้าว ควรมือน้อยสองคู่ เช่นค้ำกับน้ำตาลหรือครีม เพื่อเลือกใส่ให้เข้ากับชุด ถ้าเป็นไปได้ควรมีรองเท้าวคู่อื่นๆ ไปคือ รองเท้าส้นแบนเช่น รองเท้าผ้าใบ รองเท้าแตะ รองเท้ามีส้นปานกลางสองคู่สำหรับใส่ทำงาน และรองเท้าวแบบเรียบแต่หุ้มสำหรับใส่ไปงาน ควรเลือกใช้รองเท้าวให้เหมาะสมกับกาลเทศะ เช่นเวลาไปทำงาน ประชุมควรวีใส่รองเท้าวหุ้มส้น ส้นเตี้ย แบบเรียบๆเวลาเล่นกีฬาควรวีใส่รองเท้าวกีฬา รองเท้าวหุ้มส้นที่มีพื้นยางเพื่อป้องกันการลื่น ในโอกาสพิเศษหรืองานเลี้ยงควร

สวมรองเท้าส้นสูงแบบเรียบหุ้ม เวลาเลือกซื้อรองเท้านอกจาก ความสวยงามแล้วควรคำนึงถึงความสบายในการสวมใส่ด้วย

หมวก ในประเทศไทยเราส่วนใหญ่การสวมหมวกเพื่อป้องกันแดดและลม ดังนั้นการมีหมวกหนึ่งหรือสองใบก็เป็นการใช้ประโยชน์ ควรเลือกสีกลางๆเช่น เทาหรือสีเนื้อเพราะสามารถใส่ได้ทุกโอกาส

ถุงเท้า ควรสวมเมื่อใส่ไปในงานที่เป็นทางการหรือพิธีการ และขณะเล่นกีฬา ควรเลือกสีกลางๆทำจากวัสดุที่นุ่มใส่สบาย

เข็มขัด ควรเลือกสีให้เหมาะกับเสื้อผ้าและรองเท้า

เครื่องประดับ(Jewelry) จะมีสองลักษณะคือ Costume jewelry คือเครื่องประดับที่ออกแบบเพื่อให้ สวมเข้ากับชุดกับเสื้อผ้าทำจากวัสดุที่มีราคาไม่มาก และ Fine jewelry ทำจากวัสดุที่มีราคาจำพวก ทองและอัญมณีที่มีราคา

หลักการออกแบบเครื่องแต่งกายให้เหมาะสมกับรูปร่าง

ปัญหาเกี่ยวกับสรีระของร่างกายเป็นสิ่งสำคัญของมนุษย์ โดยเฉพาะผู้หญิงเราสามารถเรียนรู้ประเมินการรูปร่างของตนเองและผู้อื่น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการออกแบบเครื่องแต่งกายให้เหมาะสมกับสรีระ ผู้หญิงทุกคนย่อมมีจุดดีและจุดด้อยในเรื่องร่างกายของเราจะดูสง่างาม ซึ่งสามารถกลบเกลื่อนข้อบกพร่องได้อย่างถูกต้องตามหลักการออกแบบให้เหมาะสมกับรูปร่าง ดังนี้

รูปร่างปกติ (Average shape) รูปร่างปกติซึ่งเป็นส่วนที่ดี และมีความสมดุลในโครงสร้างอย่างลงตัวที่สุด ใหญ่ และสะโพก มีสัดส่วนเหมาะสม รวมทั้งมีเส้นเอวที่ชัดเจน สามารถโชว์รูปร่างได้ทั้งตัว ผู้ที่มีรูปร่างประเภทนี้ จึงไม่สามารถเลือกใส่เสื้อผ้าได้ทุกแบบ

รูปร่างเป็นรูปทรงลิ้ม (Wedge shape) รูปร่างเป็นรูปทรงลิ้มจะเป็นรูปร่างที่ช่วงไหล่กว้าง หน้าอกใหญ่ ต้นแขนใหญ่ สะโพกแคบกว่าคนที่ที่มีรูปร่างปกติ แผ่นหลังกว้าง และมีช่วงขายาวเรียว ผู้ออกแบบเครื่องกายควรเลือกเสื้อผ้าที่สามารถกลบเกลื่อนลำตัวช่วงบนให้แลดูบางลง ขณะเดียวกันก็ควรเน้นแบบเสื้อผ้าให้สะโพกแลดูเด่นชัดขึ้น การออกแบบเครื่องแต่งกายให้เหมาะสมกับรูปร่างลักษณะนี้มีข้อควรคำนึงดังนี้

1) เสื้อ ควรเป็นแบบเรียบง่าย อาจเป็นทางตรง หรือเสื้อเชิ้ตที่คอตรงเอว แขนเสื้อควรเป็นแบบเร็กแลน คือ เป็นแขนเสื้อที่มีลักษณะขึ้นไหล่ติดกับแขน ช่วยนำสายตาลงต่ำ

2) กระโปรง ควรเป็นกระโปรงทรงยาวแบบเรียบ หรือเป็นแบบจับจีบ ควรใช้ผ้าเนื้อบางเบา

3) ชุดกระโปรง ควรเป็นแบบหย่อนตรงช่วงเอว

รูปร่างเป็นทรงนาฬิกาทราย (Hourglassshape) รูปร่างเป็นทรงนาฬิกาทราย เป็นรูปร่างที่มีช่วงไหล่กว้าง มืออกและสะโพกใหญ่และดูเป็นเส้นโค้ง เส้นเอวเล็กชัดเจน ถ้าเจ้าของรูปร่างแบบนี้มีความสูงเพียวหรืออย่างน้อยมีความสูงในระดับปานกลาง จะสามารถสวมเสื้อได้เกือบทุกแบบ แต่ถ้าเป็นคนเจ้าเนื้อ ผู้ออกแบบเครื่องแต่งกายต้องออกแบบให้กลมเกลื่อนหรืออำพรางสัดส่วน การออกแบบเครื่องแต่งกายให้เหมาะสมกับรูปร่างลักษณะนี้มีข้อควรคำนึงดังนี้

1) เสื้อ ควรเป็นแบบเชิ้ตสวมกับกระโปรงยาวหรือชุดกระโปรงติดกันแบบเรียบอาจจับจีบหรือป้ายก็ได้

2) เสื้อเชิ้ตควรตัดด้วยผ้าเนื้อบางเบา ชายเสื้ออาจบานออกในลักษณะช่วย

3) กางเกงควรเป็นกางเกงขาตรง อาจอัดพลีทหรือจับจีบด้วยผ้าเนื้อนุ่มพลิ้ว

4) ควรใช้ผ้าใยสังเคราะห์ที่อ่อนนุ่ม เนื้อบางเบา

รูปร่างเป็นรูปทรงสามเหลี่ยม (Triangie shape) รูปร่างเป็นรูปทรงสามเหลี่ยมเป็นรูปร่างที่มีช่วงไหล่แคบกว่าสะโพก หรือต้นขา ทรงอกเล็กกว่าสะโพก ช่วงต่ำจากเอวลงไปดูกว้างและใหญ่มากควรสวมเสื้อชั้นนอก เพื่ออำพรางสะโพก หรือสวมเสื้อเชิ้ตขนาดใหญ่คลุมสะโพก ผู้ออกแบบเครื่องแต่งกาย ควรเน้นตัวเสื้อส่วนบนให้ดูเด่น เพื่อดึงสายตาไปสู่ช่วงบนของโครงสร้างการออกแบบเครื่องแต่งกายให้เหมาะสมกับรูปร่างลักษณะนี้มีข้อควรคำนึงดังนี้

1) ควรเป็นสไตส์ที่เน้นการแต่งตัวช่วงบน อาจจับจีบ จับพลีท หรือมีกระเป๋าปะ เพื่อช่วยเสริมให้ช่วงบนดูเด่นสะดุดตา

2) คอเสื้อควรมีขนาดกว้าง เสื้อชั้นนอกควรหมุนไหล่ให้กว้างรับกับความกว้างของสะโพก

3) การแต่งกายสำหรับคนรูปร่างลักษณะนี้อาจเป็น 2 ชั้น คือ เสื้อและกระโปรงแยกจากกัน โดยชายเสื้อไว้ในกระโปรงหรือปล่อยชายเสื้ออำพรางเอวก็ได้ แต่ควรให้ความกว้างของเส้นรับกับความกว้างของเส้นสะโพกอย่างลงตัว

รูปร่างเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า (Rectangle Shape) รูปร่างเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า เป็นรูปร่างที่มีช่วงไหล่และสะโพก ไม่สมดุลกันมีเส้นเอวที่ไม่ชัดเจน รูปร่างไม่มีส่วนโค้งส่วนเว้า แลดูเป็นทรงตรงแบบสี่เหลี่ยมผืนผ้า แทนไม่มีความแตกต่างของขอบเอวและสะโพกให้เป็นที่ยึดเกาะ การออกแบบเครื่องแต่งกายให้เหมาะสมกับรูปร่างลักษณะนี้มีข้อควรคำนึงดังนี้

ควรหลีกเลี่ยงเสื้อตัวนอกที่ฟิตและสั้น

กระโปรง ควรเป็นประเภทกระโปรงบานแบบต่อสะโพก หรือกระโปรงพลีทกระโปรงหรือกางเกงควรมีขอบเอวต่ำจากเอวจริง

สไตล์ที่เหมาะสมสำหรับคนรูปร่างแบบนี้คือ เสื้อผ้าประเภทที่ช่วยให้รูปร่างสวยสง่างาม

รูปร่างผอม (Thin Shape) รูปร่างผอมเป็นรูปร่างที่มีไหล่ เอวและสะโพกแคบ ดูอบบางและเป็นเส้นตรง จึงเป็นรูปร่างที่ต้องการสร้างสรรค์ภาพลักษณ์ให้ดูสมบูรณ์และมีส่วนโค้งเว้ากว่าความเป็นจริง การออกแบบเครื่องแต่งกายให้เหมาะกับรูปร่างลักษณะนี้มีข้อควรคำนึงดังนี้

ควรออกแบบให้ช่วงบนดูเต็ม

เสื้อควรเป็นประเภทมีแขน มีกระเป๋าดูตรงแนวอก เพื่อช่วยเสริมหน้าอก กระโปรงและกางเกงควรมีการจับจีบ อัคพลีท มีกระเป๋าคือช่วยเสริมแนวสะโพก

ควร ใช้ผ้าในสังเคราะห์ประเภทสักหลาด กำมะหยี่ ผ้าฝ้าย หรือผ้าดกไหมพรม จะเหมาะสมกับคนรูปร่างผอม

รูปร่างเป็นรูปไข่ (Oval Shape) รูปร่างเป็นรูปทรงไข่เป็นรูปร่างที่สมบูรณ์ไปทุกส่วน ทั้งอก เอวและสะโพก มีช่วงเอวสั้น ดูเป็นรูปทรงกลมควรพรางตาโดยสร้างแบบเสื้อให้ผู้สวมใส่แลดูโปร่งบางขอบบางลงกว่าความเป็นจริง เสื้อผ้าที่เหมาะสมควรเป็นเสื้อผ้าทรงตรง อำพรางเอว (จารุพรรณ ทรัพย์ปรง. 2542:155-159)

รูปแบบปาร์ตี้แวร์

ประวัติและความเป็นมาของปาร์ตี้แวร์

เครื่องแต่งกายปาร์ตี้แวร์ เครื่องแต่งกายชุดราตรี หรือเครื่องแต่งกายสำหรับไปงาน หมายถึงเครื่องแต่งกายพิธีการและเครื่องแต่งกายออกงานสังคม ที่ใส่เพื่อร่วมงานพิธีหรืองานเฉลิมฉลอง ต่าง ๆ การเลือกเครื่องแต่งกายที่ใส่ไปงานที่เป็นทางการเหล่านี้ จึงจำเป็นต้องคำนึงถึงมารยาททางสังคม อันเกี่ยวเนื่องกับลักษณะของงาน สถานที่จัดงาน ช่วงเวลา สถานะทางสังคม อาชีพ และผู้เข้าร่วมงาน

รูปแบบและการแต่งกายของชุดไปงานนั้น กล่าวกันว่าสืบทอดมาจากสังคมของราชสำนักและขุนนางยุโรป ถึงแม้ยังมีกฎเกณฑ์บางส่วนหลงเหลืออยู่บ้าง แต่ก็มีหลายส่วนที่ถูกปรับเปลี่ยนให้ทันสมัยตามยุคสมัย

โดยมาตรฐานเครื่องแต่งกายของชุดไปงาน สามารถแบ่งตามลักษณะความเป็นทางการได้ดังนี้

1. เครื่องแต่งกายชุดปาร์ตี้หรือชุดไปงานแบบทางการ

ชุดกลางวัน เครื่องแต่งกายชุดปาร์ตี้หรือชุดไปงานแบบทางการสำหรับกลางวัน จะเน้นชุดเสื้อผ้าที่ตัดเย็บจากเนื้อผ้าที่ให้สัมผัสนุ่มนวล รูปแบบชุดไม่เปิดเผยผิวเนื้อมากนัก ส่วนใหญ่เป็นชุดติดกัน หรือชุดที่ท่อนบนท่อนล่างเข้ากัน นิยมตกแต่งด้วยเครื่องประดับที่ดูดีมีระดับ เช่น ไข่มุก หรืออัญมณี เป็นต้น

ภาพที่ 10 ชุดปาร์ตี้แบบไปงานทางการกลางวัน

(ที่มา: <http://www.kaysenchai.com/> วันที่สืบค้น 4 สิงหาคม 2556)

ชุดกลางวัน เครื่องแต่งกายชุดปาร์ตี้หรือชุดไปงานแบบทางการสำหรับกลางวัน นิยมใช้ผ้าพื้นเนื้อดี มีการประดับตกแต่งอย่างหรูหรา มักมีรูปแบบที่เน้นให้เห็นถึงสรีระ ส่วนเว้าส่วนโค้งอันสวยงามของผู้หญิง จึงนิยมรูปแบบชุดที่ไม่มีแขนเสื้อ เปิดโชว์หน้าอก แผ่นหลัง และไหล่ ชายกระโปรงยาวลากพื้น หรือยาวระพื้นพอดี นิยมสวมเครื่องประดับประเภทอัญมณี

ภาพที่ 11 ชุดปาร์ตี้แบบไปงานทางการกลางวัน

(ที่มา: <http://www.kaysenchai.com/> วันที่สืบค้น 4 สิงหาคม 2556)

2. เครื่องแต่งกายชุดปาร์ตี้หรือชุดไปงานแบบกึ่งทางการ

ชุดกลางวัน เครื่องแต่งกายชุดปาร์ตี้หรือชุดไปงานแบบกึ่งทางการสำหรับกลางวัน นิยมใช้เนื้อผ้าใยสังเคราะห์ และเนื้อผ้าใยธรรมชาติที่มีคุณภาพสูง มีรูปแบบเป็นชุดติดกัน หรือชุดสูทที่ให้ความรู้สึกที่เป็นทางการเล็กน้อย สามารถสวมใส่ได้ตั้งแต่ในออฟฟิศ ไปจนถึงใส่ไปงาน โดยเครื่องประดับที่ใช้ตกแต่งกับชุดประเภทนี้จะเป็นเครื่องประดับชนิดเดียวกับงานแบบทางการ หรือเป็นเครื่องประดับที่ทำจากวัสดุอื่นก็ได้ เช่น ทอง เงิน เป็นต้น

ภาพที่ 12 ชุดไปงานแบบกึ่งทางการสำหรับกลางวัน

(ที่มา: <http://www.kaysenchai.com/> วันที่สืบค้น 4 สิงหาคม 2556)

ชุดกลางคืน เครื่องแต่งกายชุดปาร์ตี้หรือชุดไปงานแบบกึ่งทางการสำหรับกลางคืน จะมีรูปแบบที่เรียบง่ายกว่าชุดแบบทางการ โดยอาจจะไม่มีแขนเสื้อ หรือไม่มีปก เครื่องประดับในการตกแต่งก็จะเรียบง่ายกว่าเครื่องประดับของชุดปาร์ตี้หรือชุดไปงานแบบทางการ

ภาพที่ 13 ชุดไปงานแบบกึ่งทางการสำหรับกลางคืน

(ที่มา: <http://www.kaysenchai.com/> วันที่สืบค้น 4 สิงหาคม 2556)

รูปแบบเครื่องแต่งกายทั้ง 2 แบบนี้จะปรับเปลี่ยนไปตามสมัยนิยม แต่การเลือกใช้วัสดุ ในการผลิตมักจะยังคงเป็นวัสดุพิเศษ ที่นำมาผสมผสานเข้ากับเทคนิคการตัดเย็บ และการออกแบบที่พิถีพิถัน เพื่อแสดงถึงคุณค่าและเหมาะสมกับรูปแบบของงานสังคมนั้น ๆ แต่นอกเหนือจากการเลือกเครื่องแต่งกายสำหรับไปงานอย่างเหมาะสมกับกาลเทศะแล้วนั้น เครื่องแต่งกายชุดปาร์ตี้หรือชุดไปงานยังต้องช่วยส่งเสริมบุคลิกภาพให้ผู้สวมใส่ดูดีมีระดับ และมีภาพลักษณ์ที่ดี เป็นที่ยอมรับของสังคม

ตารางที่ 1 ตารางการแต่งกายชุดไปงานกลางวัน

เกณฑ์การวิเคราะห์	ลักษณะทางกายภาพ	การวิเคราะห์ภาพตัวอย่างผลงาน
มาตรฐานการแต่งกาย	ชุดเป็นทางการ (Formal)	ชุดกึ่งทางการ (Semi-formal)
สไตลิ่งและ เนื้อหาของพิธีหรืองาน	ชุดกลางวันแบบยาว ชุดกลางวัน	ชุดกลางวันกึ่งทางการ ชุดกลางวัน
สไตล์	ใช้ผ้าไหมหรือผ้าที่ให้สัมผัส นุ่มนวลไม่เปิดเผยผิวมากนัก ชุดเป็นแบบติดกัน หรือเป็น ชุดที่เข้ากัน แขนเสื้อเป็นแบบ แขนยาว หรือแขนเจ็ดส่วน ใช้ เครื่องประดับที่ดูดีมีระดับ เช่น ไช้มุก หรืออัญมณี	ใช้ผ้าขนสัตว์หรือใยสังเคราะห์ ที่มี คุณภาพสูง เป็นชุดติดกัน หรือชุดที่ให้ ความรู้สึกเป็นทางการเล็กน้อย สามารถใส่ได้ตั้งแต่เดินตามถนน หรือ ใส่ในออฟฟิศ ไปจนถึงใส่ออกงาน เครื่องประดับใช้ได้ร่วมกับงานที่ เป็นทางการ ไปจนถึงเครื่องประดับที่ ทำจากเงิน หรือทอง ญาติ, แยก
งานเลี้ยงแต่งงาน	คนสำคัญในงาน, แม่สื่อ, ญาติ, แยก	เจ้าภาพทั่วไป เจ้าภาพทั่วไป
งานเลี้ยงต้อนรับ ปาร์ตี้ ในสวน บุฟเฟต์ น้ำชา	เจ้าภาพที่เป็นทางการ เจ้าภาพที่เป็นทางการ คนสำคัญในงาน	เจ้าภาพทั่วไป เจ้าภาพทั่วไป
งานที่เป็นทางการ	เจ้าตัว	ผู้ร่วมงาน
งานฉลอง	ฝั่งเจ้าภาพ	เจ้าภาพทั่วไป

ตารางที่ 2 ตารางการแต่งกายชุดไปงานกลางคืน

เกณฑ์การวิเคราะห์	ลักษณะทางกายภาพ	การวิเคราะห์ภาพตัวอย่างผลงาน
มาตรฐานการแต่งกาย	ชุดเป็นทางการ (Formal)	ชุดกึ่งทางการ (Semi-formal)
สไตลิ่งและ เนื้อหาของพิธีหรืองาน	ชุดกลางคืน	ชุดกลางคืนกึ่งทางการ
สไตลิ่ง	ใช้เป็นผ้าพื้นชั้นดี เป็นชุดไม่มี แขนเสื้อ เปิดโชว์ช่วงอก หลัง และไหล่ ชายกระโปรงยาว ลากพื้น หรือยาวระพื่นพอดี ใช้เครื่องประดับที่เป็นอัญมณี	เป็นชุดที่ง่ายกว่าชุดทางการเล็กน้อย อาจจะไม่มีแขนเสื้อหรือไม่มีปก อย่าง ใดอย่างหนึ่ง เครื่องประดับที่ใช้จะลด ระดับลงจากเครื่องประดับของชุดที่ เป็นทางการ
งานเลี้ยงแต่งงาน	คนสำคัญในงาน, แม่สื่อ, ญาติ, แยก	คนสำคัญในงาน คนสำคัญในงาน
งานเลี้ยงต้อนรับ	คนสำคัญในงาน	
บุฟเฟต์, ค็อกเทล	คนสำคัญในงาน	
งานฉลอง	ฝ่ายเจ้าภาพ	แขกที่มาร่วมงาน

ลักษณะการเลือกซื้อชุดปาร์ตี้หรือชุดราตรีของผู้บริโภคสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. เครื่องแต่งกายปาร์ตี้แวร์แบบสั่งตัด(Tailor-made)

ชุดปาร์ตี้แวร์หรือชุดราตรีที่ผลิตสำหรับลูกค้าแต่ละคน จะต้องคำนึงถึงไลฟ์สไตล์ ความเหมาะสม จุดประสงค์การสวมใส่ ความชื่นชอบของลูกค้าเป็นสำคัญ ซึ่งในที่นี้ยังรวมไปถึงรูปแบบวัสดุ และรายละเอียดต่างก็ขึ้นอยู่กับความต้องการของลูกค้าเป็นหลักด้วยเช่นกัน ซึ่งในการสร้างชุดปาร์ตี้แวร์แบบสั่งตัดนั้นจะดำเนินตามขั้นตอนต่อไปนี้

2. เครื่องแต่งกายปาร์ตี้แวร์แบบสำเร็จรูป(Ready-to-wear)

ชุดปาร์ตี้แวร์หรือชุดราตรีแบบสำเร็จรูป คือเสื้อผ้าที่ผลิตคราวละมาก ๆ สำหรับลูกค้าที่มีขนาดสรีระขนาดเดียวกัน ไม่ว่าใครก็ไม่สามารถใส่ได้ และยังให้ความรู้สึกร่วมกันในคนหมู่มาก เช่น ความนำสมัย ใส่ง่ายและเหมาะสม เนื่องจากเป็นชุดที่ผลิตสำหรับคนจำนวนมากที่ไม่ได้จำเพาะเจาะจงว่าเป็นใคร ดังนั้นการตัดเย็บเครื่องแต่งกายปาร์ตี้แวร์แบบสำเร็จรูป จึงจำเป็นต้องหาขนาดที่เป็น

มาตรฐานจากรูปร่าง และลักษณะต่าง ๆ กันออกมา เพื่อใช้ในการสร้างแพทเทิร์น และการผลิต โดยมีขั้นตอนดังนี้

ตารางที่ 3 ตารางเปรียบเทียบรูปแบบการผลิตเครื่องแต่งกายปาร์ตี้แวร์แบบสั่งตัด และแบบสำเร็จรูป

เกณฑ์การวิเคราะห์	ลักษณะทางกายภาพ	การวิเคราะห์ภาพตัวอย่างผลงาน
รูปแบบการผลิต	จุดเด่น	จุดด้อย
เครื่องแต่งกายปาร์ตี้แวร์แบบสั่งตัด (Tailor-made)	- รูปแบบและขนาดสัดส่วนตรงตามความต้องการของผู้สวมใส่ - รูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์ไม่ซ้ำใคร	- การใช้เวลาในการตัดเย็บล่วงหน้า - ราคาสูง
เครื่องแต่งกายปาร์ตี้แวร์แบบสำเร็จรูป (Ready-to-wear)	- สะดวก เพราะหาซื้อได้ง่ายและรวดเร็ว - ราคาถูกกว่าแบบสั่งตัด - รูปแบบร่วมสมัย	- การผลิตในปริมาณมากทำให้รูปแบบไม่มีความเฉพาะตัว จึงอาจซ้ำ หรือใกล้เคียงกันกับผู้อื่น - รูปแบบและขนาดสัดส่วนอาจไม่ตรงตามความต้องการของผู้สวมใส่ได้เต็มที่นัก

จากการเปรียบเทียบจะเห็นได้ว่าปัจจัยด้านรูปแบบ ขนาดสัดส่วน ราคา และความสะดวกในการหาซื้อ ถือเป็นตัวแปรหลักในการตัดสินใจเลือกซื้อเครื่องแต่งกายปาร์ตี้แวร์ของผู้สวมใส่ว่าจะสั่งตัดหรือซื้อแบบสำเร็จรูป เนื่องจากผู้สวมใส่เครื่องแต่งกายปาร์ตี้แวร์ส่วนใหญ่ต้องการ

เครื่องแต่งกายปาร์ตี้แวร์ที่มีรูปแบบทันสมัย และมีเอกลักษณ์ไม่ซ้ำใคร

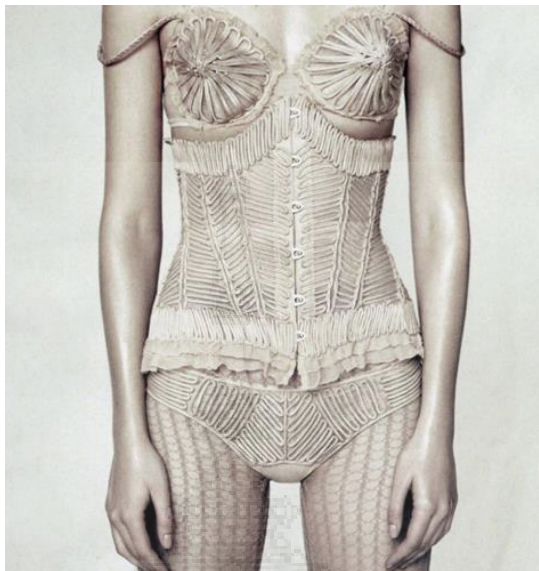
เครื่องแต่งกายปาร์ตี้แวร์ที่มีขนาดสัดส่วนเหมาะสมกับผู้สวมใส่อย่างแท้จริง

เครื่องแต่งกายปาร์ตี้แวร์ที่มีราคาเหมาะสมกับคุณภาพ และสามารถหาซื้อได้ง่าย สะดวกและรวดเร็ว

ดังนั้นข้อมูลเหล่านี้ถือเป็นแนวทางที่ผู้ศึกษาจะนำไปพัฒนาเครื่องแต่งกายปาร์ตี้แวร์ เพื่อให้เครื่องแต่งกายปาร์ตี้แวร์ของผู้ศึกษามีลักษณะใกล้เคียงกับเงื่อนไขที่ผู้สวมใส่ต้องการมากที่สุด สำหรับในโลกปัจจุบันผู้ศึกษาได้มองเห็นว่าการที่สวมใส่เครื่องแต่งกายทับซ้อนกันนั้น เป็นการสร้างเสน่ห์เพิ่มเติม และเครื่องแต่งกายนั้นยังสามารถบ่งบอกถึงความโดดเด่นและสถานภาพทางสังคมของผู้แต่งกาย ผู้ศึกษาจึงเลือกที่จะออกแบบเครื่องแต่งกายรูปแบบปาร์ตี้แวร์ ที่บ่งบอกถึงความเป็นสาวสังคม ชอบสิ่งแปลกใหม่ ชอบที่จะเพิ่มความโดดเด่น และนำเสนอใจให้แก่ตนเอง

ศึกษาเกี่ยวกับแนวโน้มแฟชั่นค.ศ. 2015

แฟชั่นผ่านตาของธรรมชาติประวัติศาสตร์ของโลกทำให้เชื่อมต่อกับงานฝีมือดี

ภาพที่ 14 แนวโน้มสี 2015

(ที่มา: www.wgsn.com/ วันที่สืบค้น 20 สิงหาคม 2556)

แฟชั่นผ่านตาของธรรมชาติประวัติศาสตร์ของโลกทำให้เชื่อมต่อกับงานฝีมือดี การตัดเย็บอย่างมีวัฒนธรรม จัดแต่งทรงผมออกตารางและงานฝีมือที่แปลกประหลาดสะท้อนให้เห็นถึงใช้เวลาในอดีตที่เป็นวิทยาศาสตร์ส่วนหนึ่งซึ่งเป็นส่วนหนึ่งทำให้เชื่อ

DOCUMENTED

วิวัฒนาการ และประวัติความเป็นมาของธรรมชาติ ก่อให้เกิดแรงบันดาลใจเพื่อให้มีการสร้างสรรค์ในอนาคต จิตนาการถึงรูปลักษณ์ใหม่ของสัตว์ในตำนาน และมีการศึกษาเกี่ยวกับชาวฟอสซิล และ โครงกระดูก เพื่อให้ได้มาซึ่งสีสันทที่สร้างสรรค์ที่ทำให้เราเข้าใจธรรมชาติและพลังที่ซ่อนอยู่ การรวมตัวกันของสีผิวหนัง ตัดกับสีดำ สีโกโก้ และสีแกรนิต ถูกเชื่อมโยงไปสู่สีที่สร้างชีวิตชีวาด้วยเซอรัร์และกลีบดอกไม้แสนบอบบาง

ภาพที่ 15 แนวโน้มสี 2015

(ที่มา: www.wgsn.com/ วันที่สืบค้น 20 สิงหาคม 2556)

PRESERVED

ทุกสิ่งในด้านมืดของโลก ช่วยสร้างแรงบันดาลใจ โดยมาจาก Tollund Man มนุษย์มีัมมีผู้ที่เคยมีชีวิตอยู่ในช่วงศตวรรษที่ 4 ร่างของเขาถูกปกป้องด้วยธรรมชาติ มันถูกค้นพบว่าฝังอยู่ใต้โคลนในป่าพรุ บนคาบสมุทรเดนมาร์กเมื่อปีค.ศ. 1950

ภาพที่ 16 แนวโน้มสี 2015

(ที่มา: www.wgsn.com/ วันที่สืบค้น 20 สิงหาคม 2556)

THE POWER OF BALCK

จากนิทรรศการมากมายที่เกิดขึ้นในปี 2013 การเวียนกลับมาอีกครั้งของพลังและความอ่อนแอ จากภาพถ่ายขาวดำ ที่เหมือนเป็นสิ่งช่วยชูทางอารมณ์ ที่ถูกถ่ายไว้ในปี ค.ศ.1980 ของช่างภาพ Robert Mapplethorpe

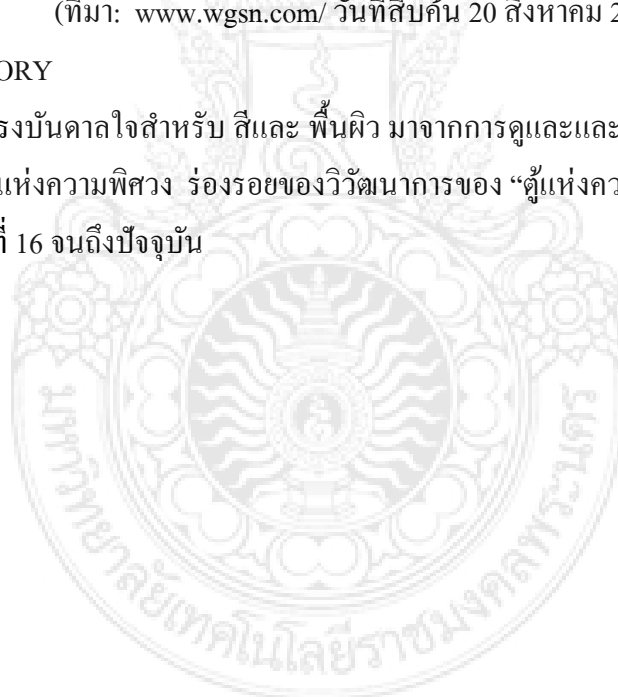

ภาพที่ 17 แนวโน้มสี 2015

(ที่มา: www.wgsn.com/ วันที่สืบค้น 20 สิงหาคม 2556)

NATURAL HISTORY

สิ่งที่เป็นแรงบันดาลใจสำหรับ สีและ พื้นผิว มาจากการดูและและรวบรวมจากความเป็นมาในธรรมชาติ ผู้เล็กๆแห่งความพิศวง ร่องรอยของวิวัฒนาการของ “ผู้แห่งความพิศวง” ยังคงหลงเหลืออยู่นับตั้งแต่ศตวรรษที่ 16 จนถึงปัจจุบัน

ภาพที่ 18 แนวโน้มสี 2015

(ที่มา: www.wgsn.com/ วันที่สืบค้น 20 สิงหาคม 2556)

ELEMENTAL

Steven Spazuk ได้ใช้เปลวไฟของเทียนหรือคบเพลิงแทนดินสอเพื่อวาด “ภาพแห่งไฟ” ของเขา แสงและเงาเหล่านั้นสร้างสรรค์และรวบรวมองค์ประกอบของธรรมชาติได้อย่างพิถีพิถัน จุดสนใจอยู่ที่ การไล่สีกันของธาตุจากสีดำมายังสีแกรนิต

ภาพที่ 19 แนวโน้มสี 2015

(ที่มา: www.wgsn.com/ วันที่สืบค้น 20 สิงหาคม 2556)

GROWN

ปล่อยให้ธรรมชาติขับเคลื่อนวิถีแห่งการสร้างสรรค์ แบบที่เรียและการแพร่กระจายเพื่อการตั้งรกรากของมันเป็นการสร้างสีและลวดลายโดยธรรมชาติ หมึกและการย้อมสี ที่ก่อให้เกิดผลต่อพื้นผิวที่ช่วยดูดซับ แสดงให้เห็นถึงความเป็นธรรมชาติเป็นเรื่องราวที่ถูกเคลื่อนย้ายมาจากโลกไร้สีล้วน เพื่อให้เกิดแสงสีที่เจิดจ้า และสีเข้ม ทำให้รู้สึกเป็นกลางด้วยสีเขียวและน้ำเงินที่มีระดับเฉดสี ในขณะที่สีเขียวมะนาวและสีเขียวอมน้ำเงิน ให้ความรู้สึกสำเนียงที่เร้าอารมณ์

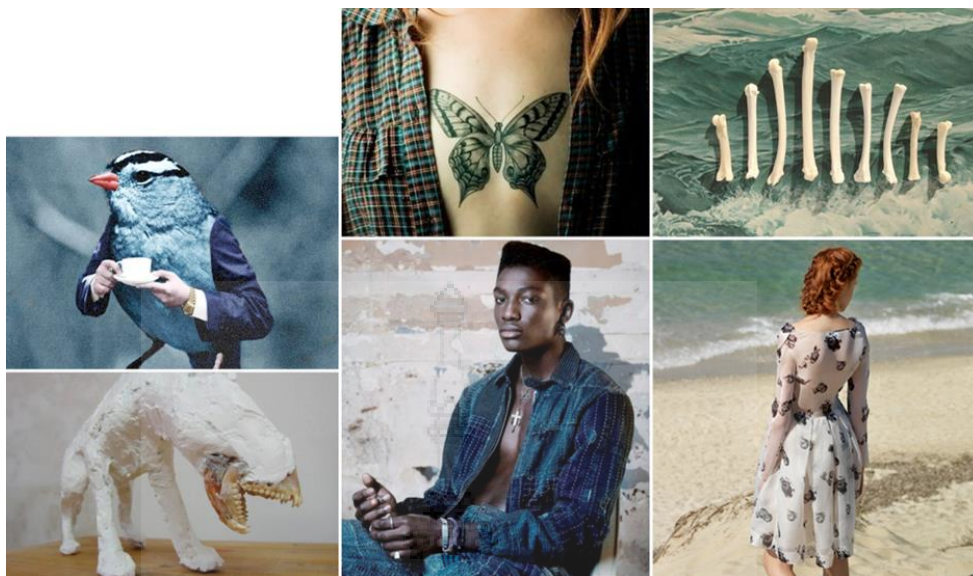
ภาพที่ 20 แนวโน้มสี 2015

(ที่มา: www.wgsn.com/ วันที่สืบค้น 20 สิงหาคม 2556)

REIMAGINED WORLDS

ประวัติศาสตร์ | Preserved | ประหลาด

เรื่องนี่คือการขับเคลื่อนด้วยความหลงใหลในประวัติศาสตร์และพิพิธภัณฑที่อยากรู้ อยากเห็นที่เก่าแก่และความปรารถนาที่จะรักษาความสูญเสียจากความรู้และความคิดวัตถุและสิ่งมีชีวิต ช่องว่างในเอกสารทางวิทยาศาสตร์ของโลกที่เต็มไปด้วยจินตนาการของเราและสร้างตำนานการผสมผสานระหว่างจินตนาการและความถูกต้อง

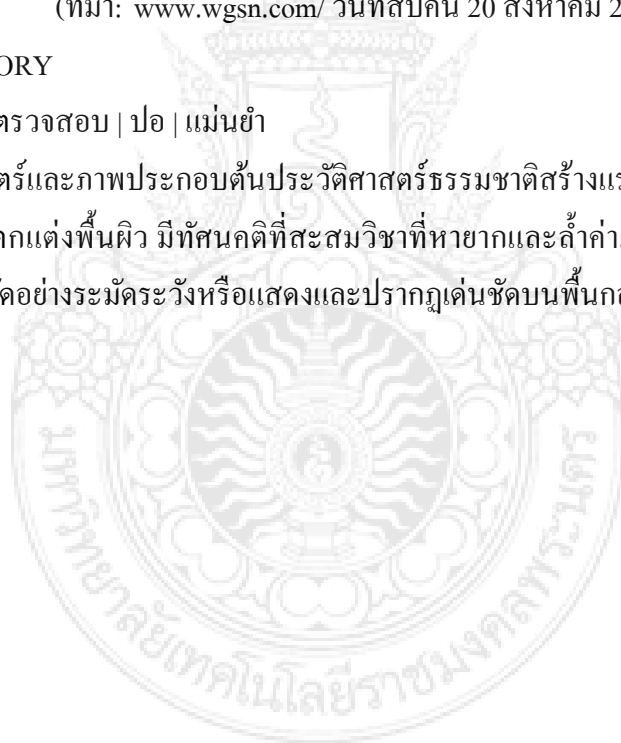
ภาพที่ 21 แนวโน้มสี 2015

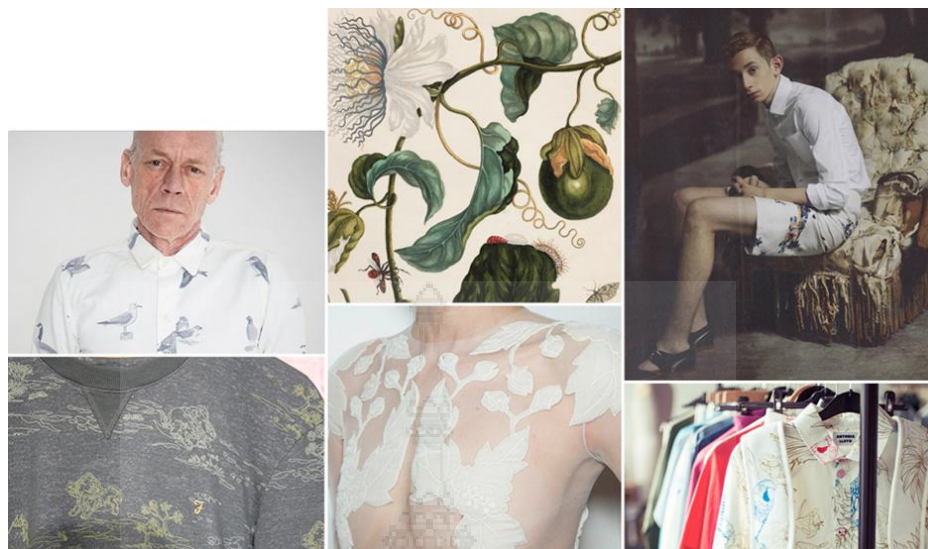
(ที่มา: www.wgsn.com/ วันที่สืบค้น 20 สิงหาคม 2556)

NATURAL HISTORY

ตรวจสอบ | ปอ | แม่นยำ

วิทยาศาสตร์และภาพประกอบต้นประวัติศาสตร์ธรรมชาติสร้างแรงบันดาลใจวิธี curated เพื่อการพิมพ์และการตกแต่งพื้นผิว มีทัศนคติที่สะสมวิชาที่หายากและล้ำค่าและสำคัญจะยกออกไปจากบริบท, หมวกหมู่จ้อยอย่างระมัดระวังหรือแสดงและปรากฏเด่นชัดบนพื้นกลางที่สะอาด

ภาพที่ 22 แนวโน้มสี 2015

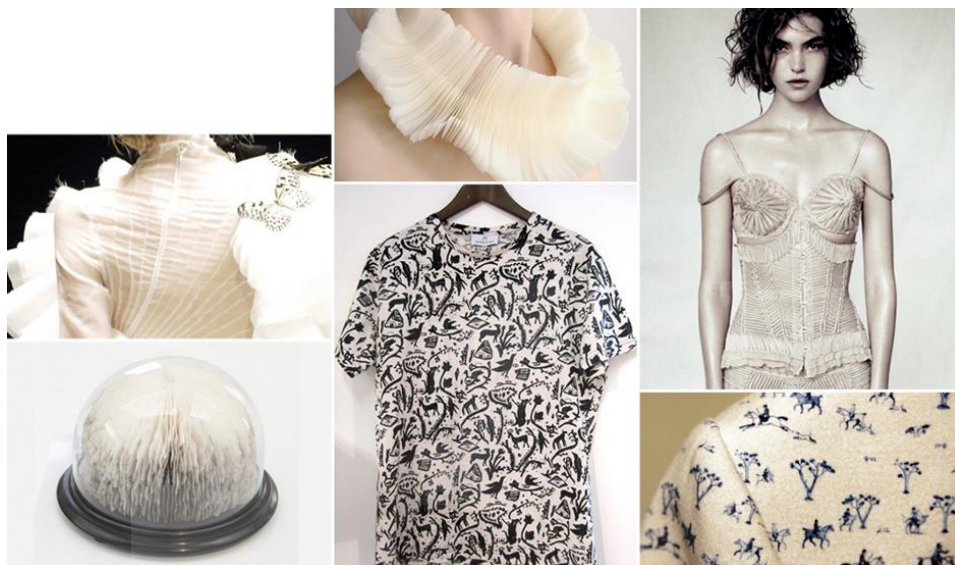
(ที่มา: www.wgsn.com/ วันที่สืบค้น 20 สิงหาคม 2556)

HISTORIC CRAFT

อ่อน | สัญลักษณ์ | โครงสร้าง

โครงกระดูกอ่อน / โครงสร้างและรูปแบบที่ซับซ้อนสะท้อนให้เห็นถึงฝีมือและศิลปะที่สวยงามที่ใคร่พิถีพิถันระดับ high-end จะมีการก่อสร้างและรายละเอียด ความคิดที่ยื่นเข้าไปในการพิมพ์ขาวดำที่มีรายละเอียดประณีตที่อ้างอิงเซนส์รัฐของเทคนิคศิลปะผ่านจุดที่แตกต่างกันในประวัติศาสตร์

ภาพที่ 23 แนวโน้มสี 2015

(ที่มา: www.wgsn.com/ วันที่สืบค้น 20 สิงหาคม 2556)

THE COLLECTOR

เพาะเลี้ยง | สมัย | หายาก

ตั้งอยู่ในสมัยสถาปัตยกรรมที่ใหญ่ของบ้านหรือนอกเมืองเศษของฟิวเจอร์ ผ่านมาเป็นแรงบันดาลใจอย่างมากเพาะเลี้ยงชีวิตหุรรามีรสนิยมสำหรับงานศิลปะที่ทันสมัยและการออกแบบ วัตถุที่หาได้ยากในคอลเล็กชันส่วนตัวข้าพเจ้าทิศทางกรออกแบบที่หุรรากับความรู้ลึกซึ้งย้อนยุค

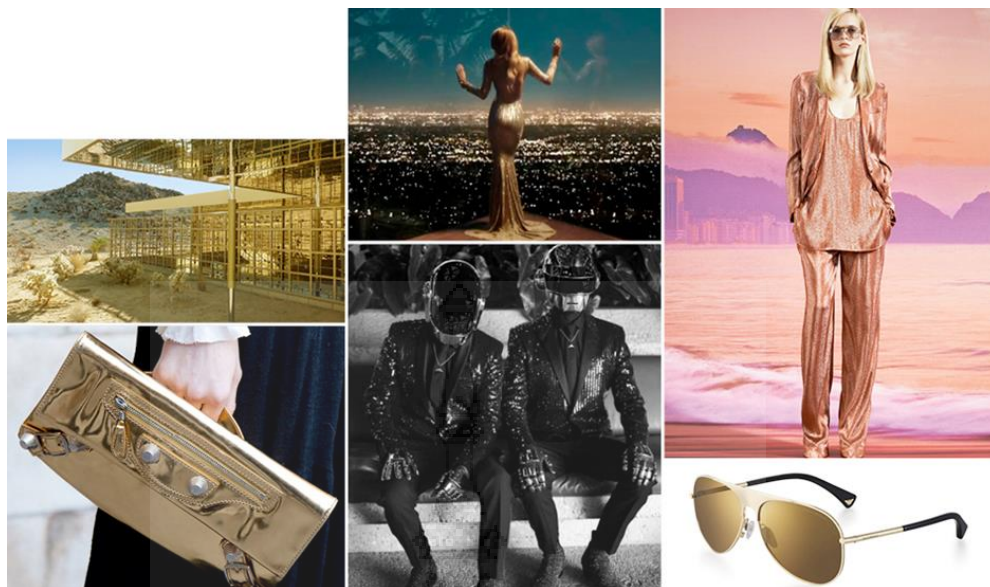
ภาพที่ 24 แนวโน้มสี 2015

(ที่มา: www.wgsn.com/ วันที่สืบค้น 20 สิงหาคม 2556)

CANYON NIGHTS

โลหะ | นิยาย

อ้างอิงการเดินทางกาแลคซีรวมกับการปล่อยตัววัสดุวิศวกรรมของรัฐศิลป์ เป็นงานเลี้ยง
คือกเทศชัดและชุดตอนเย็น ดูรายละเอียดทองและเสร็จสิ้นมีความรู้ลึกถึงงานเท่าที่ข้ามจากโลกของ
การสำรวจอวกาศเข้าสู่โลกของความหรูหรา

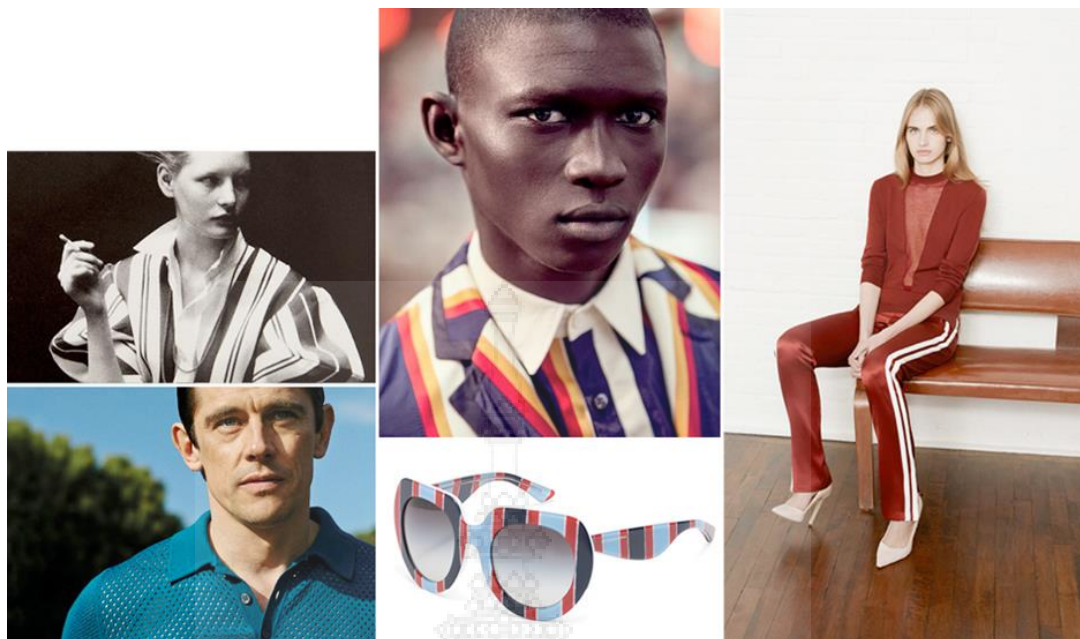
ภาพที่ 25 แนวโน้มสี 2015

(ที่มา: www.wgsn.com/ วันที่สืบค้น 20 สิงหาคม 2556)

LUXURY LOUNGE

สง่างาม | กระโหลก | พิเศษ

อิทธิพลกีฬากระโหลกและสโมสรรชชุรห้สประเทศปรับปรุงความคิดของ loungewear หูหระ และจัดแต่งทรงผมชุนอน ตัดและการก่อสร้างที่มีความนุ่มและความสะดวกสบายอย่างสูงสุดโดยใช้ผ้าไหมระดับ high-end และผ้าลินินในการผสมความหูหระสบายรู้สึกสมัยเก่าของการทำงานของธรรมชาติ

ภาพที่ 26 แนวโน้มสี 2015

(ที่มา: www.wgsn.com/ วันที่สืบค้น 20 สิงหาคม 2556)

POOLSIDE TAILORING

สิทธิพิเศษ | ผ่อนคลาย | กลั่น

อารมณ์ฮอลลีวู้ดกลิ่นรวมผ้าพรีเมียมและจบด้วยเงาออกแบบคลาสสิกสำหรับดวงอาทิตย์ยามบ่ายที่สมาร์ทหรูหราประสบการณ์ระบียงที่ exudes ความเชื่อมั่นที่ผ่อนคลาย สิ่งทอรู้สึกสบายเย็นและแห้งที่มีความอุดมสมบูรณ์ใน Jacquards ละเอียดยและโลหะสีเงิน

ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับหลักการออกแบบเครื่องแต่งกาย

การออกแบบ (Design) หมายถึง การใช้ความคิดในการเลือกจัดซื้อวัสดุเพื่อสร้างสรรค์งานศิลปะ ให้มีหน้าที่ใช้สอยตามความต้องการทั้งในด้านประโยชน์และความงามในรูปทรงลักษณะในทางศิลปะ ให้คำจำกัดความออกแบบว่าการรวมมูลฐานในทางศิลปะเข้าด้วยกัน ในการเลือกหรือการจัด ไม่ว่าจะด้วยวัสดุอะไรผู้ออกแบบจะต้องนำเอาสิ่งเหล่านั้นไปใช้ คือ เส้นรูปทรงรูปลักษณะสี ช่องว่างและความงามของพื้นผิว

ความจำเป็นที่ต้องมีการออกแบบ

- 1) เป็นเครื่องช่วยในการถ่ายทอดทางความคิดและความรู้สึก ของงานให้ผู้อื่นทราบ โดยการใช้เส้นสีรูปทรง มาประกอบกันเข้าให้เป็นรูปร่าง โดยให้ผู้อื่นมีความเข้าใจในสิ่งนั้นด้วย
- 2) เป็นการช่วยวางรูปหรือโครงสร้างของงานนั้นๆ ให้เหมาะสมกับหน้าที่และการใช้สอยด้วยให้ผู้พบเห็นเกิดความรู้สึกคล้อยตามในด้านความงามและคุณค่าของสิ่งนั้นๆ

3) เป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้เกิดการค้นคว้าทดลองทั้งในด้านวัสดุและวิธีการใหม่ๆ ในการทำงาน

การออกแบบที่ดีนั้นควรมีหลักเกณฑ์ในการยึดถือเป็นการปฏิบัติซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับนักออกแบบแบ่งออกเป็น 7 ประการ ดังนี้

1) หน้าที่การนำไปใช้ (Function) เป็นสิ่งแรกที่ต้องคำนึงถึงเป็นอย่างยิ่งเพราะของแต่ละอย่างมีหน้าที่การใช้สอยไม่เหมือนกัน การออกแบบจะต้องออกแบบจะต้องออกแบบให้เหมาะสมและถูกต้องมากที่สุดเช่น เครื่องปั้นดินเผาจะนำไปใช้แทนโลหะก็ไม่ได้

2) การประหยัด (Economy) การประหยัดในที่นี้หมายถึงการประหยัดวัสดุและเงินทองที่นำมาลงทุนด้วยสิ่งต่างๆ ที่มีคุณภาพดีเลิศ ขนาดไหนถ้าราคาในการผลิตสูงแล้วแบบที่ออกไปนั้นก็ควรเป็นที่ย่างและเหมาะสม

3) ความทนทาน (Durability) การออกแบบที่ดีนั้นนอกจากจะประหยัดแล้วยังต้องคำนึงถึงความทนทานด้วยวัสดุอะไรตามถึงแม้ว่าจะมีราคาถูกแบบสวยงามขนาดไหนก็ตาม ถ้าขาดความทนทานแล้วคุณค่าของสิ่งนั้นจะด้อยลงไป

4) วัสดุ (Material) ควรเลือกวัสดุต่าง ที่จะนำมาใช้นั้นเราถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญอีกอย่างหนึ่ง เพราะจะต้องเหมาะสมกับประโยชน์

5) โครงสร้าง (Construction) โครงสร้างของสิ่งต่างๆ ไม่เหมือนกัน ฉะนั้น ผู้ออกแบบจะต้องศึกษาโครงสร้างหรือธรรมชาติของสิ่งเหล่านั้นให้เข้าใจเป็นอย่างดีเสียก่อนจึงจะเป็นนักออกแบบที่ดีได้

6) ความงาม (Beauty) ถ้าสิ่งต่างๆ ที่นักออกแบบได้กระทำขึ้นโดยคำนึงถึงสิ่งต่างๆ ที่กล่าวมาแล้วยังไม่เป็นการเพียงพอสิ่งที่ตามมาอีกอย่างหนึ่งที่จะขาดไม่ได้คือเรื่องของความงาม ถ้าเราไม่ลืมนิสัยที่ว่า “ใก่งามเพราะชน คนงามเพราะแต่ง” ความงามคืออะไรความงามคือความพอดี ไม่น้อยเกินไป การตกแต่งหรือการออกแบบนั้นๆ จึงเหมาะสมและสวยงามเพราะเชื่อกันว่า ทุกคนชอบความงามด้วยกันทั้งนั้น

7) ลักษณะเด่นพิเศษเฉพาะอย่าง (Personality) ไม่ว่าสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นหรือเกิดขึ้นเอง จะมีลักษณะเด่นประจำตัวของมันอยู่แต่ถ้าเป็นสิ่งที่มนุษย์ออกแบบแล้วต้องเป็นจุดดีของแต่ละสิ่งจะออกมาอย่างเด่นชัด จึงจะถือว่าการออกแบบนั้นสมบูรณ์ เช่นการออกแบบเครื่องตกแต่งเครื่องงานจะจัดตรงไหนให้เด่นชัดสวยงามกว่าที่อื่นก็ควรจะเน้นเป็นพิเศษ

หลักของการออกแบบหลักฐานพื้นฐาน โดยอาศัยส่วนประกอบขององค์ประกอบศิลป์ ซึ่งประกอบไปด้วย จุด เส้น รูปร่าง รูปทรง น้ำหนัก สี และพื้นผิวนำมาจัดวางเพื่อให้เกิดความสวยงามโดยมีหลักการดังนี้

- 1) เอกภาพ (Unity)
- 2) ความสมดุล (Balance)
- 3) เส้นแย้ง (ตั้ง) (Opposition)
- 4) เส้นผ่าน (นอน) (Transition)
- 5) การซ้ำ (Repetition)
- 6) จังหวะ (Rhythm)
- 7) ความกลมกลืน (Harmony)
- 8) การเน้น (Emphasis)
- 9) การใช้ความขัดแย้ง (Contrast)
- 10) การส่งเสริมความเด่น ความมีอำนาจเหนือ (Dominance)

เอกภาพ (Unity) ในการออกแบบ ผู้ออกแบบจะต้องคำนึงถึงงานทั้งหมดให้อยู่ในหน่วยงานเดียวกันเป็นกลุ่มก้อน หรือมีความสัมพันธ์กันทั้งหมดของงานนั้นๆ และพิจารณาส่วนย่อยลงไปตามลำดับในส่วนย่อยๆ ก็คงต้องถือหลักการนี้เช่นกัน รวมถึงการลงสีอะครีลิคอีกด้วย การสร้างเอกภาพในทางปฏิบัติมี 2 แบบคือ

1) Static unity การจัดกลุ่มของ form และ shape ที่แข็งเช่น รูปทรงเรขาคณิต จะให้ผลทรงพลังเด็ดขาด แข็งแรง และ แน่นนอน

2) Dynamic unity เป็นการเน้นไปทางอ่อนไหวการเคลื่อนไหว ซึ่งอยู่รูปในลักษณะขึ้นหรือความสามัคคีหรือความคมชัด ใดๆ โดยอย่างหนึ่งให้แสดงออกมาจากงานชิ้นนั้นด้วยจะทำให้งานสมบูรณ์ขึ้น การจัดองค์ประกอบที่ดีนั้นควรให้ส่วนประกอบรวมตัวเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันไม่แตกกระจาย การรวมตัวกันจะทำให้เกิดหน่วย หรือเอกภาพ จะมีส่วนประธานเป็นจุดสนใจ และมีส่วนประกอบต่างๆ ให้น่าสนใจ

ความสมดุล (Balance) ความสมดุลหรือดุลยภาพ หมายถึง ความเท่ากันเสมอกัน มีน้ำหนัก หรือความกลมกลืนพอเหมาะพอดี โดยมีแกนสมมติทำหน้าที่แบ่งภาพให้ซ้ายขวา บน ล่าง ให้เท่ากับการเท่ากันอาจไม่เท่ากันจริงๆ ก็ได้ แต่จะเท่ากันในความรู้สึกตามที่ตามองเห็น

ความสมดุลแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1) ความสมดุล 2 ข้างเท่ากัน (Symmetrical Balance) หมายถึง การจัดวางองค์ประกอบต่าง ๆ ของศิลปะให้ทั้ง 2 ข้างแกนสมมติมีขนาด สัดส่วน และน้ำหนักเท่ากัน หรือมีรูปแบบเหมือนกัน คล้ายกัน เช่น การวาดภาพที่ซ้ายขวาเหมือนกันมาก

2) ความสมดุล 2 ข้างไม่เท่ากัน (Asymmetrical Balance) หมายถึง การจัดองค์ประกอบของศิลปะ ทั้ง 2 ข้างแกนสมมติมีขนาดสัดส่วนน้ำหนักไม่เท่ากัน ไม่เหมือนกัน ไม่เสมอกัน แต่สมดุลกันในความรู้สึก

เส้นแย้ง (ตั้ง) (Opposition) เป็นการจัดองค์ประกอบโดยการนำเอาเส้นในลักษณะแนวนอน และแนวตั้งฉากมาประกอบกันให้เป็นเนื้อหาที่ต้องการ มีลักษณะของภาพแบบเส้นแย้งในธรรมชาติรอบๆ ตัวเรา อยู่มากมาย นับว่าเป็นรากฐานของการจัดองค์ประกอบ การจัดองค์ประกอบให้เกิดความแตกต่างเพื่อดึงดูดความสนใจหรือให้เกิดความสนุก ตื่นเต้น น่าสนใจ ลดความเรียบ น่าเบื่อ ให้ความรู้สึกผืนใจ ชัดใจ แต่ชวนมอง

เส้นผ่าน (นอน) (Transition) เป็นการจัดองค์ประกอบที่ใช้เส้นผ่านช่วยให้เส้นแย้งมีความประสานกลมกลืนกัน เส้นผ่านจะเป็นตัวช่วยให้เอกภาพมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

การซ้ำ (Repetition) เป็นการจัดองค์ประกอบที่นำเอาองค์ประกอบที่เหมือนกันมาใช้ในลักษณะการซ้ำ กันหรือคล้ายกันให้เกิดจังหวะ ให้เกิดความรู้สึกที่เป็นระเบียบ มั่นคงเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน สามารถแบ่งได้ดังนี้

- 1) การซ้ำแบบเหมือนกันหรือขนาดเท่ากัน
- 2) การซ้ำแบบเป็นจังหวะสลับกัน
- 3) การซ้ำจากเล็กไปหาใหญ่

จังหวะ (Rhythm) การเคลื่อนไหวที่เกิดจากการซ้ำกันขององค์ประกอบ เป็นการซ้ำที่เป็นระเบียบ จังหวะธรรมชาติที่มีช่วงห่างเท่าๆ กัน มาเป็นระเบียบที่สูงขึ้น ชับซ้อนขึ้นจนถึงขั้นเกิดเป็นรูปลักษณะของศิลปะ โดยเกิดจากการซ้ำของหน่วย หรือการสลับกันของหน่วยกับช่องไฟ หรือเกิดจากการเคลื่อนไหวต่อเนื่องกันของเส้น สี รูปทรง หรือน้ำหนัก

ความกลมกลืน (Harmony) ลักษณะการประสานสัมพันธ์กันขององค์ประกอบศิลปะต่างๆ เช่น จุด เส้น รูปร่าง รูปทรง ขนาด สัดส่วน ค่าน้ำหนัก ลักษณะผิว จังหวะ บริเวณว่าง สี เมื่อนำมาประกอบกันแล้วต้องสนับสนุนกัน เข้ากันได้ดี ไม่ขัดแย้งกัน

การเน้น (Emphasis) ในงานศิลปะจะต้องมีส่วนใดส่วนหนึ่ง หรือจุดใดจุดหนึ่งที่มีความสำคัญกว่าส่วนอื่นๆ เป็นประธานอยู่ ถ้าส่วนนั้นๆ อยู่ปะปนกับส่วนอื่นๆ และมีลักษณะเหมือนกัน ก็อาจถูกกลืนหรือถูกส่วนอื่นๆ ที่มีความสำคัญน้อยกว่าบดบัง หรือแย่งความสำคัญ ความน่าสนใจ ไปเสียงานที่ไม่มีจุดสนใจ จะทำให้ดูน่าเบื่อ เหมือนกับลวดลายที่ถูกจัดวางซ้ำกันโดยปราศจากความหมาย หรือ

เรื่องราวที่น่าสนใจดังนั้น ส่วนนั้นจึงต้องถูกเน้น ให้เห็นเด่นชัดขึ้นมา เป็นพิเศษกว่าส่วนอื่นๆ ซึ่งจะช่วยให้ผลงานมีความงาม สมบูรณ์ ลงตัว และน่าสนใจมากขึ้น

การใช้ความขัดแย้ง (Contrast) ความไม่ประสานสัมพันธ์กัน หรือไม่เข้ากัน เช่น เส้นที่แตกต่างกัน รูปร่างหรือรูปทรงที่แตกต่างกันทั้งลักษณะรูปแบบและขนาด ลักษณะผิวหยาบ กับผิวละเอียด สีตรงกันข้าม หรือสีตัดกัน

การส่งเสริมความเด่น ความมีอำนาจเหนือ (Dominance) คือการนำองค์ประกอบต่างๆ ในการออกแบบมาช่วยในการออกแบบให้ดูน่าสนใจ หรือส่วนสำคัญให้ดูสมบูรณ์ยิ่งขึ้น การเน้นจุดเป็นการดึงจุดสนใจของการออกแบบ ลักษณะของการส่งเสริมความเด่น ทำได้โดยมีลักษณะแปลก หมายถึงจุดที่ต้องการเน้น ออกแบบให้มีลักษณะแปลกกว่าจุดอื่นๆ เช่นการใช้สีให้เกินกว่าบริเวณอื่นๆ หรือ การให้ขนาดที่แตกต่างกัน พื้นผิว เป็นต้นความเด่น สวย ขนาด หรือน้ำหนักขนาดใหญ่กว่าส่วนอื่นๆ น้ำหนักของสี แสง เงา ที่เข้มหรือจางกว่าส่วนอื่นๆ

องค์ประกอบของการออกแบบ (Element of design) ประกอบไปด้วย

- 1) จุด (Point)
- 2) เส้น (Line)
- 3) สี (Color)
- 4) น้ำหนักสี (Value)
- 5) ขนาดและสัดส่วน (Size & Proportion)
- 6) รูปร่างและรูปทรง (Shape & Proportion)
- 7) ลักษณะพื้นผิว (Texture)

จุด (Point) คือ ส่วนประกอบที่เล็กที่สุด เป็นส่วนเริ่มต้นไปสู่ส่วนอื่นๆ เช่น การนำจุดมาเรียงต่อกันตามตำแหน่งที่เหมาะสม และซ้ำๆ กัน จะทำให้เรามองเห็นเป็น เส้น รูปร่าง รูปทรง ลักษณะผิว และการออกแบบที่น่าตื่นตาตื่นใจ จากจุดหนึ่ง ถึงจุดหนึ่งมีเส้นที่มองไม่เห็นด้วยตา แต่เห็นได้ด้วยจินตนาการเราเรียกว่าเส้นโครงสร้าง

เส้น (Line) หมายถึง จุดที่เรียงติดต่อกัน เกิดจากการลากจุด ชิด เขียนด้วยวัสดุต่างๆ ลงบนระนาบผิว ทำให้เกิดเป็นเส้นตรง เส้นโค้ง เส้นเฉียง ฯลฯ สามารถถ่ายทอดทางความรู้สึกได้ด้วยการมองเห็นทางสายตา ยกตัวอย่างเช่น เส้นตรงที่ให้ความรู้สึกมั่นคง เส้นโค้งแสดงออกถึงความอ่อนหวาน

แสงและเงา (Light & Shadow) แสงเมื่อกระทบทาบลงไปบนวัตถุต่างๆจะทำให้เกิดเงาหรือส่วนที่มีคในทิศทางตรงกันข้าม ทำให้เกิดความรู้สึกต่างๆ ตัวอย่างเช่น เงาที่ลอดผ่านตามพุ่มไม้

สี (Color) คือ ลักษณะของการที่เรามองเห็นสิ่งต่างๆ ทำให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกจากสัทสัมผัสทางสายตา ตัวอย่างเช่น สีแดงให้ความรู้สึกถึงความรักความโอบอ้อมอารี สีส้มให้ความรู้สึกของความสนุกสนาน สีน้ำตาลให้ความรู้สึกถึงกลิ่นอายเก่าแก่

น้ำหนักสี (Value) จะว่าไปแล้วน้ำหนักสีก็คือเรื่องของความสว่างของสี หรือการเพิ่มขาว เติมดำลงในเนื้อสีที่เรามีอยู่และการปรับเปลี่ยนน้ำหนักสีนี้เองที่ทำให้ภาพดูมีมิติ ดูมีความลึก หรือที่เราเรียกกันว่า โทน Tone ซึ่งบางครั้งสร้างความน่าสนใจ ดึงดูดและความสมจริงให้กับงานที่เราออกแบบได้

ขนาดและสัดส่วน (Size & Proportion)

ขนาด (Dimensions) หมายถึง ลักษณะของวัตถุ ที่จะเขียน คือ มีลักษณะใหญ่เล็ก กว้างยาว ตามที่เรารับรู้ได้ ตามหลักการมองเห็นภาพด้วยสายตา ของเราคือ วัตถุชนิดเดียวกัน ขนาดเท่ากัน อยู่ใกล้กว่าจะมีขนาด ใหญ่กว่าวัตถุที่อยู่ไกลออกไป และยังอยู่ไกลมากเท่าไร ก็ยิ่งเล็กลงไปจนมองไม่เห็น

สัดส่วน (Proportion) หมายถึง การจัดภาพ หรือ การเขียนภาพให้ได้ขนาดและที่สว่างจนเกิดความสมดุล ซึ่งกันและกัน ซึ่งเกิดความสัมพันธ์กันด้วยดี ในการปฏิบัติงานศิลปะ สัดส่วนมีความสำคัญมากจะต้องมีความสัมพันธ์กับขนาดเป็นอย่างดีด้วย ขนาดและสัดส่วนมีความสัมพันธ์กับรูปร่าง รูปทรง เมื่อนำรูปร่าง รูปทรง มาจัดองค์ประกอบเข้าด้วยกัน

รูปร่างและรูปทรง (Shape & Proportion)

รูปร่าง (Shape) คือ รูปแบน ๆ มี 2 มิติ มีความกว้างกับความยาวไม่มีความหนาเกิดจากเส้นรอบนอกที่แสดงพื้นที่ขอบเขต ของรูปต่าง ๆ เช่น รูปวงกลม รูปสามเหลี่ยม หรือ รูปอิสระ ที่แสดงเนื้อที่ของผิวที่เป็นระนาบมากกว่าแสดงปริมาตรหรือมวล

รูปทรง (Form) คือ รูปที่ลักษณะเป็น 3 มิติ โดยนอกจากจะแสดง ความกว้าง ความยาวแล้ว ยังมีความลึก หรือความหนา หนา ด้วย เช่น รูปทรงกลม ทรงสามเหลี่ยม ทรงกระบอก เป็นต้น ให้ความรู้สึกมีปริมาตร ความหนาแน่น มีมวลสาร ที่เกิดจากการใช้ ค่าน้ำหนัก หรือการจัดองค์ประกอบของรูปทรงหลายรูปรวมกัน

ลักษณะพื้นผิว (Texture) เป็นการแสดงลักษณะพื้นผิวของรูปร่าง หรือรูปทรงต่างๆ ทั้งที่มีอยู่ในธรรมชาติ และที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งผิวนอกของสิ่งต่างๆ ที่มีลักษณะต่าง ๆ กัน ทั้งที่มีลักษณะผิวหยาบ ผิวขรุขระ ผิวมัน ผิวละเอียด และผิวมัน ซึ่งเราสามารถรับรู้สิ่งเหล่านี้ได้ด้วยการสัมผัส และทางตา

ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเทคนิคการตกแต่งเสื้อผ้า

การตกแต่งเสื้อผ้า (Treatment) การตกแต่ง หมายถึง วิธีการตกแต่งเสื้อผ้าที่เกิดจากการตกแต่งด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง ทำให้เสื้อผ้าเกิดความสวยงามไม่แพ้การตกแต่งด้วยวัสดุตกแต่ง การตกแต่งเสื้อผ้ามีหลายวิธี เช่น การตกแต่งด้วยตะเข็บ ผ้าเฉลียง การต่อผ้า ไล่ไก่ การแทรกผ้า การตีเกล็ด จีบระบาย จีบรูด ฯลฯ เป็นกาตกแต่งที่ต้องใช้ฝีมือการตัดเย็บ ความประณีต นิยมใช้ตกแต่งกับเสื้อผ้าเด็ก การตกแต่งเสื้อผ้าสตรี บุรุษ ในชุดลำลอง ชุดทำงาน หรือชุดอื่นๆขึ้นอยู่กับทางเลือกวิธีตกแต่ง แต่ละวิธีควรเลือกใช้ให้เหมาะสม ความสำคัญของการตกแต่งเสื้อผ้า การตกแต่งเสื้อผ้าเป็นการตกแต่งเพื่อให้เสื้อผ้านั้นดูสวยงาม มองดูแล้วน่าสวมใส่และสามารถดึงดูดความสนใจของเพศตรงข้าม การตกแต่งเสื้อผ้าไม่ว่าจะเป็นการตกแต่งด้วยมือ หรือด้วยเครื่องจักรก็มีความสำคัญด้วยทั้งสิ้น การตกแต่งด้วยเครื่องจักรมีการจีบรูด จีบระบาย การปักจักร การเดินเส้น ทำให้เสื้อผ้าเกิดความสวยงามมากยิ่งขึ้น การตกแต่งสามารถช่วยเพิ่มราคาเสื้อผ้าและบ่งบอกถึงรสนิยมของผู้สวมใส่ บางครั้งสามารถช่วยแก้ปัญหาการตัดเย็บได้ เช่น จีบระบาย ช่วยแก้ปัญหาความยาวเสื้อ กระโปรงหรือแก้ปัญหาารูปแบบเสื้อที่แข็งกระด้าง ให้อ่อนหวาน น่ารักได้เช่นกัน หลักการตกแต่งเสื้อผ้า หลักการตกแต่งเสื้อผ้า มีข้อควรพิจารณา ดังต่อไปนี้

1. การตกแต่งต้องกลมกลืนกับลวดลายในผ้า
2. รูปทรงของการตกแต่งต้องเหมาะสมกับรูปแบบหรือ โครงสร้างเสื้อผ้า
3. สีและผิวสัมผัสของผ้ากับการตกแต่งต้องให้กลมกลืนกัน
4. จุดเด่นบนเสื้อผ้า การตกแต่งเสื้อผ้าควรมีเพียงจุดเดียว เลือกตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งให้เด่นเพียงจุดเดียว
5. ความสมดุลของการตกแต่ง ควรหลีกเลี่ยงการแบ่งสัดส่วนการตกแต่งที่มีความสมดุลเท่ากันบนตัวเสื้อ

อุปกรณ์ที่ใช้ตกแต่งเสื้อผ้า

วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ตกแต่งเสื้อผ้า หมายถึง เครื่องมือ ที่ใช้ในระหว่างการตกแต่งเสื้อผ้า เป็นตัวช่วยอำนวยความสะดวกการตกแต่ง สามารถตกแต่งเสื้อผ้าได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น การตกแต่งเสื้อผ้ามี 2 แบบ คือ การตกแต่งด้วยมือ และการตกแต่งด้วยเครื่องจักร วัสดุตกแต่งเสื้อผ้า วัสดุตกแต่งเสื้อผ้า หมายถึง วัสดุสำเร็จรูปที่นำมาตกแต่งเสื้อผ้าให้เกิดความสวยงามเพิ่มเติมจากวัสดุหลักและวัสดุรอง วัสดุตกแต่งที่นิยมใช้กันทั่วไปมีมากมายหลายชนิด ความสำคัญของวัสดุตกแต่งนั้นจะขึ้นอยู่กับทางเลือกใช้วัสดุตกแต่ง หรือการใช้เทคนิคตกแต่ง และความถนัดของนักออกแบบตกแต่งเสื้อผ้าแต่ละคน ชนิดของวัสดุตกแต่งเสื้อผ้า วัสดุตกแต่งเสื้อผ้ามีมากมายหลายชนิดแต่ละชนิดมีลักษณะและทำหน้าที่การตกแต่งแตกต่างกันไป บางชนิดทำหน้าที่ 2 หน้าที่ คือ ทั้งตกแต่งและเครื่องเกาะเกี่ยว บาง

ชนิดทำหน้าที่ตกแต่งและแก้ปัญหาเสื้อผ้า หรือบางชนิดมีลักษณะการทำหน้าที่เพียงอย่างเดียว คือ ทำหน้าที่ตกแต่งให้เสื้อผ้าสวยงาม หรือหาวัสดุตกแต่งเสื้อผ้าสามารถแบ่งตามที่มาได้ดังนี้

- 1) กระจุก (Button)
- 2) ซิป (Zipper)
- 3) ยางยืด (Elastic)
- 4) วัสดุธรรมชาติ (Natural trim)

การเลือกใช้วัสดุตกแต่งเสื้อผ้า การเลือกวัสดุตกแต่งเสื้อผ้าควรเลือกใช้ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับรูปแบบเสื้อผ้า และประเภทของเสื้อผ้าที่ผลิต และควรคำนึงถึงคุณสมบัติของวัสดุตกแต่งดังนี้

1) พื้นผิววัสดุตกแต่ง หมายถึง สี แบบ ลวดลายวัสดุตกแต่ง ควรเลือกใช้ให้เหมาะสมกับวัสดุหลัก โดยเฉพาะสี ควรเลือกสีวัสดุตกแต่งให้สอดคล้องกับผ้า

2) น้ำหนักวัสดุตกแต่งควรเลือกใช้ให้เหมาะสมกับวัสดุหลัก ในกรณีผลิตเสื้อผ้าที่ใช้วัสดุหลักเนื้อหนาหนัก ควรเลือกวัสดุที่มีน้ำหนักได้

3) ราคาวัสดุตกแต่งควรเลือกใช้ให้สอดคล้องกับราคาเสื้อผ้าที่ผลิต เพราะการคิดราคาเสื้อผ้าจำเป็นต้องบวกราคาของวัสดุตกแต่งด้วย

4) ขนาดวัสดุตกแต่งควรเลือกขนาดให้เหมาะสมกับเสื้อผ้า

ซึ่งในการออกแบบเสื้อผ้านักออกแบบต้องเป็นผู้กำหนดสัดส่วนเสื้อผ้าให้สัมพันธ์กับขนาดวัสดุตกแต่งเสื้อผ้า การทำเสื้อผ้าที่มีเส้นเกิดจากการตัดต่อผ้า การบังคับรูปทรงเสื้อผ้าด้วยการใช้เกล็ดนั้นสามารถตัดแปลงมาในรูปแบบเส้น มีการตัดต่อผ้าให้เป็นตะเข็บได้ทั้งทางตั้งและทางนอน การทำเสื้อผ้าที่มีการตัดต่อผ้าสำคัญที่กำหนดเกรนผ้าได้อย่างถูกต้อง เสื้อผ้าจึงได้รูปทรงสวยงาม สัดส่วนดี

วัสดุใช้ในการตกแต่งผ้า

ลูกบิด (Bead) เป็นวัสดุตกแต่งเสื้อผ้า ใช้ตกแต่งคู่กับเลื่อม การใช้ลูกบิดต้องใช้เข็มมือเป็นอุปกรณ์ และร้อยเส้นด้ายทะลุผ่านผ้าให้เกิดเป็นลวดลายต่างๆ ที่มีความสวยงาม ส่วนใหญ่ใช้ตกแต่งเสื้อสตรี ลูกบิดมีทั้งทรงกลม แท่ง เหลี่ยม หรือหลายรูปทรงให้เลือก

ลูกบิดแก้ว (Small beads) เป็นลูกบิดเม็ดกลมขนาดเล็กที่มีลักษณะแวววาว มีหลายสีทำจากแก้วหรือพลาสติก นิยมนำมาปักเป็นเกสรดอกไม้ ปักใบไม้และกิ่งก้าน

ลูกบิดมุก (pearl beads) เป็นลูกบิดลักษณะเม็ดกลมคล้ายมุก มีให้เลือกทั้งขาวเหมือนมุกและสีขาวเหลือง สีอ่อนๆคล้ายเนื้อมุก มีให้เลือกใช้ได้หลายสีหลายขนาด ตั้งแต่เม็ดเล็กจนถึงเม็ดใหญ่เท่าเม็ดถั่วลิสง นิยมนำมาปักเป็นเกสรดอกไม้ และปักชายครุยของผ้าสไบ

ลูกปัดคริสตัล (Large crystal) เป็นลูกปัดแก้วหรือพลาสติก มีรูปทรงแบบเพชร มีสีสวยงาม โทนการจัดสีด้านใน ให้เห็นเป็นเม็ดแก้วสีต่างๆ มีทั้งแบบกลมและแบบเหลี่ยม นิยมใช้ปักตกแต่งเสื้อผ้าแฟชั่น และนำมาร้อยเป็นเครื่องประดับ

ลูกปัดแหง (Bugle beads) หรือปล้องอ้อย จะมีลักษณะเป็นแหงยาว มีทั้งขนาดยาวมากหรือขายน้อย ถ้าแหงแก้วหรือปล้องอ้อยที่มีขนาดเล็กผิวนอกก็จะกลมเกลี้ยง แต่ถ้าเป็นปล้องขนาดใหญ่ผิวนอกก็จะเป็นเหลี่ยม ทำให้มองดูมีความสวยงามแวววาวกว่าปล้องอ้อยชนิดกลมเล็ก นิยมปักเป็นก้านเกสร ปักใบไม้และกิ่งก้าน

ลูกปัดมุกี (Called an Oat pearl) หรือมุกเม็ดข้าวสาร ลักษณะของลูกปัดชนิดนี้มีลักษณะเหมือนเม็ดข้าว คือ หัวเรียวท้ายเรียว มีหลายขนาดและหลายสี เลือกใช้ได้ตามความเหมาะสม นิยมใช้ปักเป็นกลีบดอกไม้ และใบไม้

เพชรเทียม (Rhinestones) นิยมใช้ปักเป็นเกสรดอกไม้หรือจุดที่ต้องการให้เสื้อผ้าเด่นสะดุดตา แต่เนื่องจากเพชรเทียมมีราคาแพง จึงทำให้เสื้อผ้าที่ตกแต่งด้วยเพชรเทียมมีราคาเพิ่มขึ้นด้วย

วัสดุรองที่ใช้ผลิตเสื้อผ้า

ผ้าซับใน (Lining) หมายถึง ผ้าที่ใช้ด้านในของตัวเสื้อ รองจากเสื้อตัวนอก ทำหน้าที่ช่วยลดความโปร่งแสงของผ้าด้านนอก เพิ่มความสวยงามให้ทรงเสื้อผ้า และยังช่วยเพิ่มความแข็งแรง และเพิ่มความมั่นใจในการสวมใส่ ยืดอายุการใช้งาน ผ้าซับในมีทั้งผ้าทอลายขัด ผ้าทอลายตัวน ผิดจากเส้นใยหลายชนิด หลายสีให้เลือก การเลือกใช้ผ้าซับในถูกต้องช่วยระบายความชื้น สวมใส่สบาย หรืออาจเพิ่มความอบอุ่นให้ร่างกายก็ได้ ปัจจุบัน ผ้าซับในยังสามารถป้องกันน้ำได้อีกด้วยจึงควรเลือกใช้ผ้าซับในให้ถูกต้อง ผ้าซับในมีหลายประเภท ดังนี้

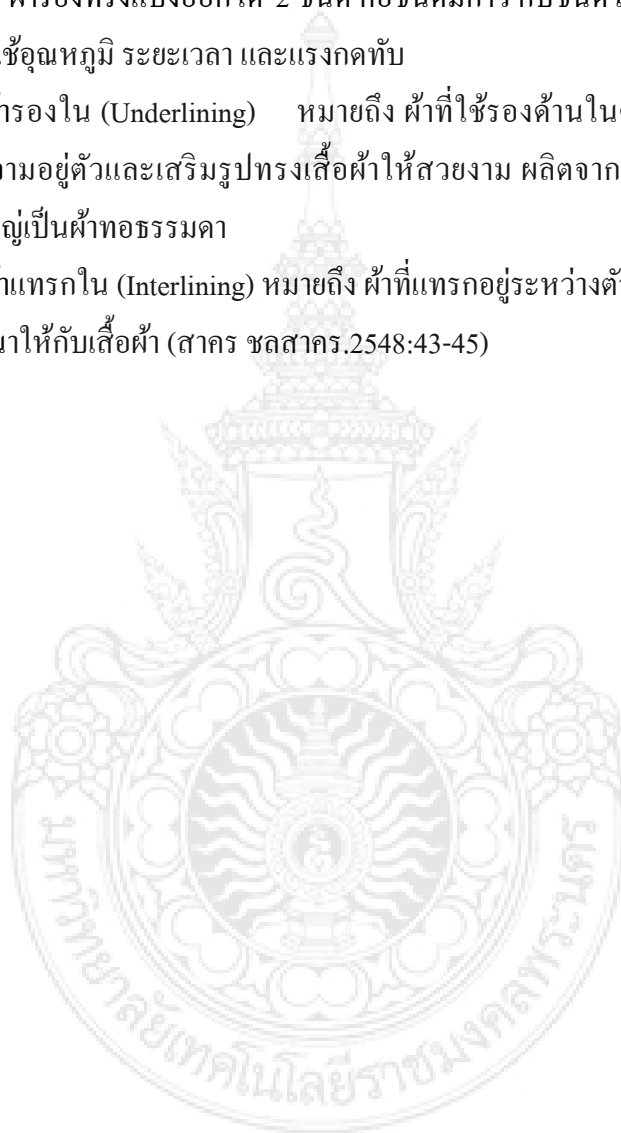
- 1) ผ้าซับในฝ้าย
- 2) ผ้าซับในโพลีเอสเตอร์ (Poly cotton lining)
- 3) ผ้าซับในสีดำ (Blackout lining)
- 4) ผ้าซับในป้องกันไฟ (Flameproof lining)
- 5) ผ้าซับในป้องกันความร้อน (Thermal lining)
- 6) ฝ้านวมฟองน้ำ (Interlining)
- 7) ผ้าซับในอาซิเตท (Acetate lining)
- 8) ผ้าซับในโพลีเอสเตอร์/ไหม (Poly/silk lining)
- 9) ผ้าซับในตาข่าย (Sports lining)
- 10) ผ้าซับในเพิ่มความเย็น (coolmaw mesh lining)
- 11) ผ้าซับในเคลือบสารกันไฟ (Thermal solid lining)

12) ผ้าซับในแบบเบอร์ก (Bemberg)

ผ้ารองทรง (Interfacing) หมายถึง ผ้าที่ใช้รองทรงอยู่ระหว่างผ้าหรือตัวเสื้อชั้นนอกกับผ้าซับใน ใช้รองทรงเพียงบางส่วน ช่วยเสริมให้แข็งแรงและอยู่ตัว มีหลายเนื้อผ้า ผ้ารองทรงสามารถผลิตจากเส้นใยธรรมชาติและเส้นใยสังเคราะห์ เช่น เรยอน โพลีเอสเตอร์และชาติน มีกรรมวิธีผลิต ทั้งผ้าทอและผ้าไม่ทอ ผ้ารองทรงแบ่งออกได้ 2 ชนิด คือชนิดมีกาว กับชนิดไม่มีกาว ซึ่งชนิดมีกาวต้องรีดติดกับตัวเสื้อ ต้องใช้อุณหภูมิ ระยะเวลา และแรงกดทับ

ผ้ารองใน (Underlining) หมายถึง ผ้าที่ใช้รองด้านในตัวเสื้อเป็นการรองในทั้งตัวเสื้อ ช่วยเพิ่มความอยู่ตัวและเสริมรูปทรงเสื้อผ้าให้สวยงาม ผลิตจากเส้นใยธรรมชาติและเส้นใยสังเคราะห์ ส่วนใหญ่เป็นผ้าทอธรรมดา

ผ้าแทรกใน (Interlining) หมายถึง ผ้าที่แทรกอยู่ระหว่างตัวเสื้อชั้นนอกกับผ้าซับใน ทำหน้าที่เพิ่มความหนาให้กับเสื้อผ้า (สาคร ชลสาคร.2548:43-45)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- โครงการ : การออกแบบเครื่องแต่งกายประเภทปาร์ตี้แวร์สำหรับสตรี ที่บ่งบอกถึงแนวคิดการออกแบบโครงสร้างสถาปัตยกรรมปีเตอร์ ไอ เซนมาน
- ผู้วิจัย : นายโกสินทร์ พุดพิมพ์
- สาขาวิชา : คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2553

ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องของหลักการทับซ้อน โครงร่างเงาของปีเตอร์ ไอเซนมาน ซึ่งงานที่ออกมาอยู่ในรูปของแนวทางใหม่ไม่ยึดติดกับแพทเทิร์นมาตรฐานสากล โดยมีแนวคิดที่ว่าด้วยการรื้อถอนโครงสร้างหรือดีคอนสตรัคชันมาทับซ้อนกันให้เกิดมิติในตัวองเสื้อผ้าที่มีความเป็นเอกลักษณ์

เครื่องมือที่ใช้ ออกแบบเครื่องแต่งกายประเภทปาร์ตี้แวร์สำหรับสตรี ที่บ่งบอกถึงแนวคิดการออกแบบโครงสร้างสถาปัตยกรรมของปีเตอร์ ไอเซนมาน โดยการศึกษาผู้วิจัยได้ศึกษาในเรื่องของโครงสร้างและรูปแบบของเครื่องแต่งกายปาร์ตี้แวร์สำหรับสตรี และได้ศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมแบบของปีเตอร์ ไอเซนมาน เพื่อทราบถึงลักษณะและรูปแบบงาน โครงสร้าง การจัดองค์ประกอบ วัสดุ ลักษณะพื้นผิวสัมผัส รวมไปถึงการวางโครงสร้างของสี เพื่อนำข้อมูลต่างๆ มาเป็นแนวทางในการออกแบบเครื่องแต่งกาย

จากการศึกษา การออกแบบเครื่องแต่งกายประเภทปาร์ตี้แวร์สำหรับสตรี ที่บ่งบอกถึงแนวคิดการออกแบบโครงสร้างสถาปัตยกรรมของปีเตอร์ ไอเซนมาน ผู้ศึกษาได้ข้อมูลเพื่อนำมาทำการศึกษาและพัฒนาการออกแบบเครื่องแต่งกาย โดยได้ข้อมูลดังนี้ การออกแบบเครื่องแต่งกายต้องมีการศึกษาข้อมูลจากหลากหลายด้าน ทั้งศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างลักษณะปลาการ์ปโซวา ชันโซกุ วัสดุในการใช้แนวความคิด การศึกษากลุ่มผู้บริโภค โภคและแนวโน้มแฟชั่น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการ

โครงการออกแบบชุดปาร์ตี้แวร์สำหรับสุภาพสตรี โดยได้รับแรงบันดาลใจจากปลาการ์ฟ โขวา ชั้นโซกุ เป็นการศึกษาข้อมูลเพื่อนำเสนอรูปแบบเครื่องแต่งปาร์ตี้แวร์ โดยศึกษาข้อมูลเชิงพรรณนา เพื่อการพัฒนาชุดเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีให้มีความเหมาะสมกับแนวคิดและสามารถสวมใส่ได้จริงในชีวิตประจำวัน โดยมีวิธีการดำเนินการศึกษาดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ปลาการ์ฟ โขวา ชั้นโซกุ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ปลาการ์ฟ โขวา ชั้นโซกุ ที่มีโครงสร้างและสีสันสวยงามและโดดเด่นของปลาการ์ฟ โขวา ชั้นโซกุ จำนวน 5 ภาพ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นแบบวิเคราะห์ผลงานการออกแบบเครื่องแต่งกายปาร์ตี้แวร์ โดยได้รับแรงบันดาลใจมาจากปลาการ์ฟ โขวา ชั้นโซกุ โดยแบ่งเกณฑ์ในการวิเคราะห์ 2 ด้าน โดยมุ่งเน้นลักษณะทางกายภาพ และการวิเคราะห์ภาพตัวอย่างผลงานโดยรวม นำมาวิเคราะห์เพื่อการสร้างสรรคูปแบบเครื่องแต่งกาย ดังนี้

1. โครงสร้างและลักษณะ

ศึกษาโครงสร้างและลักษณะ เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรี ได้แก่ ลำตัว คีรีบ เกล็ด และผิวหนังของปลาการ์ฟ โขวาชั้นโซกุ

2. สีสัน

ศึกษาสีสันของปลาการ์ฟ โขวา ชั้นโซกุ เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบชุดปาร์ตี้แวร์ ได้แก่ สีของเกล็ดปลาการ์ฟ โขวา ชั้นโซกุ ได้แก่ สีแดง สีขาว และสีดำ

ตัวอย่าง แบบวิเคราะห์ผลงานการออกแบบเครื่องแต่งกายปาร์ตี้แวร์สำหรับสุภาพสตรีโดยได้รับแรงบันดาลใจจากปลาการ์ป โฉวา ชั้น โขกุ

ภาพผลงานการออกแบบของกลุ่มตัวอย่าง

เกณฑ์การวิเคราะห์	ลักษณะทางกายภาพ	การวิเคราะห์ภาพตัวอย่างผลงาน
โครงสร้างและลักษณะ		
สี		
สรุป.....		

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบวิเคราะห์ผลงานการออกแบบเครื่องแต่งกายปาร์ตี้แวร์สำหรับสุภาพสตรี โดยได้รับแรงบันดาลใจจากปลาการ์ฟ โชวา ชัน โชกุ ที่สร้างขึ้นโดยนำมาจากงานวิจัย การออกแบบเครื่องแต่งกายประเภทปาร์ตี้แวร์สำหรับสตรี ที่บ่งบอกถึงแนวความคิดการออกแบบโครงสร้างสถาปัตยกรรมปีเตอร์ ไอ เซนมาน และปรับปรุงมาและทำการหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

ก่อนทำการวิเคราะห์ผู้ศึกษาได้ทำการตรวจสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวิเคราะห์ โดยการนำแบบสอบถามไปขอคำแนะนำตรวจแก้ไขจากคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อหาความเที่ยงตรง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้ศึกษารวบรวมข้อมูลในลักษณะของการผสมผสานการศึกษาจากเอกสาร การศึกษาภาคสนาม และการเก็บรวบรวมข้อมูลจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. การเก็บรวบรวมภาคสนาม คือ การศึกษาข้อมูลจากห้องสมุดแห่งชาติ ห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. เก็บรวบรวมข้อมูลจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ ข้อมูลจากเว็บไซต์

<http://www.kaysenchai.com> / www.wgsn.com / <http://www.narita-koi.com>

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อการพัฒนารูปแบบเครื่องแต่งกาย ผู้ศึกษามีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา เพื่อเป็นการเก็บข้อมูลการสร้างสรรค์เครื่องแต่งกายสุภาพสตรีรูปแบบปาร์ตี้แวร์ โดยการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 2 ด้าน ได้แก่ โครงสร้างและลักษณะ และ สีสัณ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาโครงการการออกแบบชุดปาร์ตี้แวร์สำหรับสุภาพสตรีโดยได้รับแรงบันดาลใจจากปลาการ์ปโซวา ชั้น โซกุ ได้มีการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้
วิเคราะห์ภาพปลาการ์ปโซวา ชั้น โซกุ

เกณฑ์ในการวิเคราะห์ตัวอย่างผลงาน

พิจารณาตามเกณฑ์การวิเคราะห์ดังนี้

แบบวิเคราะห์ภาพปลาการ์ปโซวา ชั้น โซกุ

- โครงสร้างและลักษณะ ศึกษาโครงสร้างและลักษณะ เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรี ได้แก่ ลำตัว ครีบก้น และผิวหนังของปลาการ์ป โซวาชั้นโซกุ
 - สี สัน ศึกษาสีสันของปลาการ์ปโซวา ชั้น โซกุ เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบชุดปาร์ตี้แวร์ ได้แก่ สีของเกล็ดปลาการ์ปโซวา ชั้น โซกุ ได้แก่ สีแดง สีขาว และสีดำ
- โดยจากการเกณฑ์การวิเคราะห์ที่กล่าวมาข้างต้นจะทำการวิเคราะห์ผลงานทั้งหมด 5 รูปแบบ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการออกแบบชุดปาร์ตี้แวร์สำหรับสุภาพสตรี

แบบวิเคราะห์ภาพปลาการ์ฟโซวา ชันโซกุ

ภาพที่ 27 ปลาการ์ฟ สายพันธุ์โซวา ชันโซกุ รูปแบบที่ 1

(ที่มา: <http://www.narita-koi.com/> วันที่สืบค้น 19 พฤศจิกายน 2556)

โครงสร้างและลักษณะของตัวอย่างผลงานรูปแบบที่ 1 มีลักษณะของลำตัวที่เป็นรูปทรงวงรี ช่วงลำตัวมีขนาดใหญ่ที่สุด แล้วไล่เรียวลงไปยังหางของปลา รูปร่างมันคง ดูแข็งแรง ส่วนหัวจะมีลักษณะที่แหลมแต่ปลายมน มีครีบอกที่ดูพลิ้วไหวแต่แฝงไปด้วยความแข็งแกร่ง มีความเข้มความอ่อนไม่เท่ากัน ครีบหลังเป็นเส้นขนานตรงเรียงระดับระดับกัน ส่วนครีบหางของปลาเป็นลักษณะเหมือนใบพัดมีหน้าที่เสมือนกับตัวที่บังคับทิศทาง มีความหนาไล่มาจนบาง มีความพลิ้วไหว ดูอ่อนโยน สวยงาม ลักษณะของเกล็ดปลาการ์ฟเป็นสีโปร่งใสมีรูปทรงเป็นวงกลม มีความมันวาว และผิวหนังมีพื้นผิวที่นวลเนียน มีสีประกอบเป็นสีแดง สีขาว และสีดำ

สีสัน สีหลักหรือสีรองพื้นคือสีขาว มีปริมาณมากที่สุด ช่วงครีบอกและหาง มีการไล่สีจากเข้มไปอ่อน ให้ความสบายตา มีความนุ่มนวล สีแดงเป็นสีที่มีปริมาณรองลงมาจากสีขาว เกิดเป็นกลุ่มใหญ่ มีลักษณะเป็นวงๆ มีความเด่นชัด ให้ความน่าสนใจและมีแรงดึงดูด และสีดำเป็นสีที่เกิดบนรูปเป็นจุดหรือวงเล็กๆ มีความอ่อนและเข้มขึ้นอยู่กับการซ้อนทับของสีขาว บางวงของสีดำมีความหนาจนทึบ เป็นสีที่แทรกมาระหว่างสีขาวและแดง มีความมันวาวหรือสะท้อนแสงของสีเกล็ด ทำให้เกิดความรู้สึกสว่าง เปล่งประกาย สวยงาม และมีโดดเด่น

ตารางที่ 4 วิเคราะห์ภาพปลาการ์ฟโซวา ชั้นโซกู

เกณฑ์การวิเคราะห์	ลักษณะทางกายภาพ	การวิเคราะห์ภาพตัวอย่างผลงาน
โครงสร้างและลักษณะ	มีส่วนลำตัว ครีบอิก ครีบหลังครีบหาง เกล็ด ผิวหนัง	ลักษณะของลำตัวที่เป็นรูปทรงวงรี ฐึ่สึกมันคง ดูแข็งแรง ส่วนหัวจะมีลักษณะที่แหลมแต่ปลายมน มีครีบอกที่ดูพลิ้วไหวแต่แฝงไปด้วยความแข็งแรง ครีบหลังเป็นเส้นขนานตรงเรียงลำดับระดับกัน ส่วนครีบหางของปลาเป็นลักษณะเหมือนใบพัดมีหน้าที่เสมือนกับตัวที่บังคับทิศทาง มีความหนาได้มาจนบาง มีความพลิ้วไหว อ่อนโยน สวยงาม ลักษณะของเกล็ดปลาการ์ฟเป็นสีโปร่งใสมีรูปทรงเป็นวงกลม เกิดความรู้สึกสว่าง เปล่งประกาย สวยงาม และมีโดดเด่น
สีส้ม	สีแดง สีขาว สีดำ	สีขาวเป็นหลักหรือสีรองพื้น และเติมแต่งด้วยสีแดงที่มีความเด่นชัด ให้ความน่าสนใจและมีแรงดึงดูด และมีสีดำแทรกเพื่อเพิ่มความน่าสนใจ

สรุป ในโครงสร้างและลักษณะของแบบวิเคราะห์รูปที่ 1 มีลักษณะเป็นวงรีใหญ่ ฐึ่สึกมีความมันคง มีครีบที่ดูพลิ้วไหวแต่แฝงไปด้วยความแข็งแรง มีความหนาบางไม่เท่ากัน ลักษณะของครีบต่างๆ เป็นเอกลักษณ์ที่เพิ่มความพลิ้วไหว อ่อนโยนได้อย่างดี ลักษณะของเกล็ดมีความโปร่งใสมีรูปทรงเป็นวงกลม มีความมันวาว และผิวหนังมีความนวล มีสีประกอบเป็น สีแดง ดำ และขาว สีส้มหลักหรือสีรองพื้นคือสีขาว มีปริมาณมากที่สุด ช่วงครีบอกและหางมีการไล่สีจากเข้มไปอ่อน ให้ความสบายตา มีความนุ่มนวล สีแดงมีปริมาณรองมาจากสีขาว เกิดเป็นเป็นกลุ่มใหญ่มีลักษณะเป็นวงๆ มีความเด่นชัด ให้ความน่าสนใจและมีแรงดึงดูด ส่วนสีดำเกิดเป็นจุดบริเวณเล็กๆ มีความอ่อนและเข้มขึ้นอยู่กับการซ้อนทับของสีขาว มีความมันวาวหรือสะท้อนแสงด้วยตัวสีของเกล็ด ทำให้เกิดความสว่างเปล่งประกาย และมีความโดดเด่น

แบบวิเคราะห์ภาพปลาการ์ฟโซวา ชั้นโซกุ

ภาพที่ 28 ปลาการ์ฟ สายพันธุ์โซวา ชั้นโซกุ รูปแบบที่ 2

(ที่มา: <http://www.narita-koi.com/> วันที่สืบค้น 19 พฤศจิกายน 2556)

โครงสร้างและลักษณะของตัวอย่างผลงานรูปแบบที่ 2 มีลักษณะของลำตัวที่เป็นรูปทรงวงรี ช่วงลำตัวมีขนาดใหญ่ที่สุด แล้วไล่เรียวลงไปยังหางของปลา รูสึกมันคง ดูแข็งแรง ส่วนหัวจะมีลักษณะเกือบเท่ากับลำตัวมีขนาดใหญ่มน มีครีบอกที่แผ่กว้างมีลักษณะเหมือนครึ่งวงรี มีความหนาไล่ไปปลายบาง ดูพลิ้วไหวอ่อน บอบบาง มีจุดที่บิดไปตรง ครีบหลังเป็นเส้นขนานตรงเรียงระดับระดับกัน มีความยาวเรียว ส่วนครีบหางของปลามีลักษณะ โคนหนาที่ส่วนที่เหลือนี้อาจมีความบาง โปร่งแสง ดูพลิ้วไหวและอ่อนบาง ลักษณะของเกล็ดปลาการ์ฟเป็นสีโปร่งใสมีรูปทรงเป็นวงกลม มีความมันวาว และผิวหนังมีพื้นผิวที่นวลเนียน มีสีประกอบเป็นสีแดง สีขาว และสีดำ ลักษณะของเกล็ดปลาการ์ฟเป็นสีโปร่งใสมีรูปทรงเป็นวงกลม ขนาดของเกล็ดทุกอันจะมีขนาดเท่ากัน มีความมันวาว และผิวหนังมีพื้นผิวที่นวลเนียน มีสีประกอบเป็นสีแดง สีขาว และสีดำ

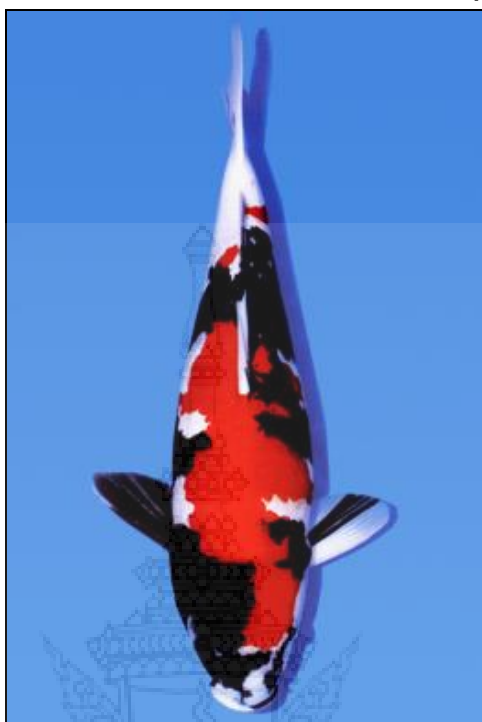
สีสันสีของช่วงลำตัวมีลักษณะที่คละกัน สลับไปมา ระหว่างสีดำ สีแดง และสีขาว แต่สีดำช่วงกลางของบริเวณลำตัวมีขนาดหรือปริมาณมากที่สุด ทำให้เห็นสีดำเด่นชัดมากที่สุด สีตรงครีบอกมีลักษณะ โคนเป็นสีดำไปยังเกือบถึงกึ่งกลางหนึ่งของครีบอก ส่วนที่เหลือนี้อาจเป็นสีขาวไล่ความหนาไปยังอ่อน มีความโปร่งใส ครีบหลังมีลักษณะเป็นสีดำแต่ส่วนปลายของครีบหลังเป็นสีขาว เป็นคู่สีตรงข้ามทำให้เกิดความตัดกันของสี และส่วนตรงครีบหางมีลักษณะตรง โคนหางมีสีขาว แต่มีสีดำแทรกเป็นรูปสามเหลี่ยมยาวอยู่บริเวณกลางครีบหางให้ความรู้สึกประหลาด พลิ้วไหว และอ่อนโยน แต่มีสีดำที่แทรกอยู่ทำให้เกิดความรู้สึกความลึกลับ น่าค้นหา มีความมันวาวหรือสะท้อนแสงของสีเกล็ด

ตารางที่ 5 วิเคราะห์ภาพปลาการ์ฟโซวา ชั้นโซกู

เกณฑ์การวิเคราะห์	ลักษณะทางกายภาพ	การวิเคราะห์ภาพตัวอย่างผลงาน
โครงสร้างและลักษณะ	มีส่วนลำตัว ครีบอิก ครีบหลัง ครีบหาง เกล็ด ผิวหนัง	ลักษณะของลำตัวเป็นรูปทรงวงรีไล่จากลำตัวลงไปยังครีบหางมีความหนาที่น้อยลงไปเรื่อยๆ รู้สึกมั่นคง ดูแข็งแรง ส่วนหัวจะมีลักษณะใหญ่เกือบเท่าลำตัว มีครีบอกที่แผ่กว้างมีลักษณะเหมือนครึ่งวงรี มีความหนาไล่ไปปลายบาง ครีบหลังเป็นเส้นขนานตรงเรียงระดับกัน มีความยาวเรียวย ส่วนครีบหางของปลาจะมีลักษณะ โคนหนาที่บส่วนที่เหลือมีความบาง โปร่งแสง ลักษณะของเกล็ดปลาการ์ฟเป็นสีโปร่งใสมีรูปทรงเป็นวงกลม มีความมันวาว มีขนาดเท่ากัน
สีส้ม	สีแดง สีขาว สีดำ	สีของช่วงลำตัวมีลักษณะที่คละกัน สลับไปมา สีดำช่วงกลางของบริเวณลำตัวมีขนาดหรือปริมาณมากที่สุด สีตรงครีบอกมีสีดำและสีขาว ครีบหลังบริเวณส่วนโคนเป็นสีดำปลายเป็นสีขาว ครีบหางเป็นสีขาวแทรกด้วยสีดำ ทำให้เกิดความลึกลับ

สรุป ในโครงสร้างและลักษณะของแบบวิเคราะห์รูปที่ 2 มีลักษณะของลำตัวที่เป็นรูปทรงวงรีไล่ความเรียวยจากหัวไปหาง ดูแข็งแรง มีครีบอกเหมือนครึ่งวงรี มีความหนาไล่ไปปลายบาง ดูพลู๊วไหวอ่อน บอบบาง มีจุดที่จุดโปร่ง ครีบหลังเป็นเส้นขนานตรงเรียงระดับกันมีครีบหางมีลักษณะ โคนหนาที่บส่วนปลายบาง โปร่งแสง ดูพลู๊วไหว ลักษณะของเกล็ดเป็นวงกลม มีความมันวาว สีส้มของช่วงลำตัวมีลักษณะคละกัน สลับไปมา ระหว่างสีดำ สีแดง และสีขาว แต่สีดำช่วงบริเวณตัวมีปริมาณมากที่สุด ทำให้เห็นเด่นชัดที่สุด สีตรงครีบอกมีลักษณะเป็น โคนเป็นสีดำเกือบถึงกึ่งกลาง

แบบวิเคราะห์ภาพปลาการ์ฟโซวา ชั้นโซกุ

ภาพที่ 29 ปลาการ์ฟ สายพันธุ์โซวา ชั้น โซกุ รูปแบบที่ 3

(ที่มา: <http://www.narita-koi.com/> วันที่สืบค้น 19 พฤศจิกายน 2556)

โครงสร้างและลักษณะของตัวอย่างผลงานรูปแบบที่ 3 มีลักษณะของลำตัวที่เป็นรูปทรงวงรี ช่วงลำตัวมีความหนาเป็นรูปทรงกระบอก ปลายของลำตัวเรียวยาวจนเกือบแหลม รู้สึกมีความหนักแน่น อดทน ส่วนหัวจะมีลักษณะใหญ่ปลายบาน มีครีบอกที่แผ่กว้างมีลักษณะเหมือนครึ่งวงรี พื้นผิวเป็นคลื่นรอยยักเป็นเส้นๆ ครีบหลังเป็นเส้นขนานตรงอยู่บริเวณบริเวณบนลำตัวของปลาการ์ฟ ส่วนครีบหางของปลามีลักษณะเป็นสองแฉกไล่ระดับความหนาไปบางจากโคนครีบหางไปถึงปลายครีบหาง โปร่งแสง ดูพลิ้วไหวและอ่อนบาง ลักษณะของเกล็ดปลาการ์ฟเป็นสี่โปร่งใสมีรูปทรงเป็นวงกลม มีความมันวาว สามารถมองเห็นถึงผิวหนังของปลาการ์ฟ ผิวหนังเนียนมีสีประกอบเป็นสีแดง สีขาว และสีดำ

สีสัน สีที่เห็นเด่นชัดมากที่สุดคือสีแดงกับสีดำ สีของช่วงลำตัวจะแบ่งเป็น 4 ส่วน ไล่จากส่วนหัวลงไปยังหาง ส่วนแรกสีดำจะมีปริมาณมากที่สุด ส่วนที่สองจะมีปริมาณสีแดงมากที่สุด ส่วนที่สามจะสีดำมากที่สุด และส่วนสุดท้ายสีขาวมีปริมาณมากที่สุด แต่ในทุกๆช่วงจะมีสีอื่นปะปนไปด้วย มีลักษณะที่คล้ายกัน สีดำและแดงจะมีความเด่นชัดมากที่สุดในรูปนี้ ครีบอกทั้งสองข้างมีสีที่ไม่เหมือนกัน ข้างด้านซ้ายของปลาเป็นสีขาวและมีสีดำแทรกเป็นเส้นๆอยู่หนึ่งในสาม ส่วนด้านขวาของปลาเป็นสีดำแต่แทรกสีขาวเป็นเส้นๆอยู่เล็กน้อย มีผลต่อความรู้สึกในการแทรกซ้อน ขัดแย้ง ครีบหลังมีลักษณะ

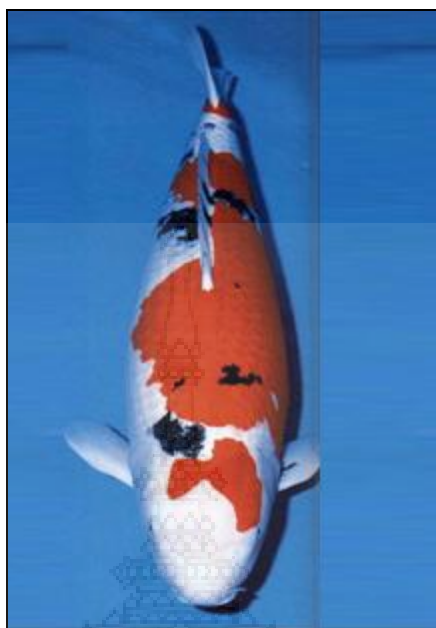
เป็นสีขาวแต่ส่วนกลางของครีบบหลังเป็นสีดำชั้นกลาง ส่วนครีบบางมีลักษณะเป็นสีขาวล้วน ให้ความรู้สึกพริ้วไหว และอ่อนโยน มีความมันวาวหรือสะท้อนแสงของสีเกล็ด จะเห็นชัดช่วงบริเวณที่ผิวหนังสีขาว ให้ความรู้สึกสว่าง สวยงาม

ตารางที่ 6 วิเคราะห์ภาพปลาการ์ฟโซวา ชั้น โซกู

เกณฑ์การวิเคราะห์	ลักษณะทางกายภาพ	การวิเคราะห์ภาพตัวอย่างผลงาน
โครงสร้างและลักษณะ	มีส่วนลำตัว ครีบอก ครีบบหลัง ครีบบาง เกล็ด ผิวหนัง	ลักษณะของลำตัวเป็นรูปทรงวงรี ช่วงลำตัวมีความหนาเป็นรูปทรงกระบอก ปลายของลำตัวเรียวลงจนเกือบแหลม ดูแข็งแรง ส่วนหัวจะมีลักษณะใหญ่ ปลายบาน มีครีบอกที่แผ่กว้างมีลักษณะเหมือนครึ่งวงรี มีพื้นผิวเป็นคลื่นรอยยักเป็นเส้นๆ ครีบบหลังเป็นเส้นขนานตรงอยู่บริเวณบริเวณบนลำตัว ส่วนครีบบางของปลา มีลักษณะเป็นสองแฉก ลักษณะของเกล็ดปลาการ์ฟ เป็นสีโปร่งใสมีรูปทรงเป็นวงกลม มีความมันวาว
สีสัน	สีแดง สีขาว สีดำ	สีแดงและดำมีความเด่นชัดที่สุด เป็นกันสลับตัดกันของสีดำและขาวตรงครีบอก ช่วงหางจนถึงครีบบางที่พริ้วไหวเป็นสีขาว ดูนุ่มนวล สบายตา

สรุป ใน โครงสร้างและลักษณะของแบบวิเคราะห์รูปที่ 3 มีลักษณะของลำตัวหาเหมือนทรงกระบอก ปลายของลำตัวเรียวจนเกือบแหลม รู้สึกมีความหนักแน่น มีครีบอกที่แผ่กว้างพื้นผิวเป็นคลื่นยัก ส่วนครีบบางของปลา มีลักษณะเป็นสองแฉกไล่ระดับความหนาไปบางจากโคนไปหลายครีบอก พริ้วไหวและ โปร่งแสง ลักษณะของเกล็ดมีสีที่โปร่งแสงให้ความมันวาว สีที่เห็นชัดที่สุดคือสีแดงกับสีดำ ทั้งตัวจะมีสลับกันระหว่างสีดำ และสีแดง โดยมีสีขาวปะปนไปด้วยในแต่ละช่วง ครีบอกทั้งสองข้าง มีสีไม่เหมือนกัน ข้างด้านซ้ายจะเป็นสีขาวและมีสีดำแทรก ส่วนด้านขวาเป็นสีดำแต่แทรกด้วยสีขาวเป็นเส้นๆ

แบบวิเคราะห์ภาพปลาการ์ฟโซวา ชันโซกุ

ภาพที่ 30 ปลาการ์ฟ สายพันธุ์โซวา ชันโซกุ รูปแบบที่ 4

(ที่มา: <http://www.narita-koi.com/> วันที่สืบค้น 19 พฤศจิกายน 2556)

โครงสร้างและลักษณะของตัวอย่างผลงานรูปแบบที่ 4 มีลักษณะของลำตัวเป็นรูปทรงวงรี ช่วงลำตัวมีความหนาเป็นรูปทรงกระบอก และปลายมีขนาดเล็กลงมีลักษณะคล้ายกับขวด มีความหนาแน่น มีความหนัก ส่วนหัวจะมีลักษณะโค้งมนใหญ่ มีครีบอกเป็นวงรีเล็ก พื้นผิวครีบอกมีความหนาตรงช่วงต้นแล้วลดลงไปเรื่อยๆ เบบาง พลิ้วไหว ครีบหลังเป็นเส้นขนานตรงอยู่บริเวณบริเวณบนลำตัวของปลาการ์ฟมีพื้นผิวที่หยาบเป็นซี่ๆ ส่วนครีบหางของปลาเป็นสองแฉกมีความบาง โปร่งแสง คูพลิ้วไหวและอ่อนบาง ลักษณะของเกล็ดปลาการ์ฟเป็นสีโปร่งใสมีรูปทรงเป็นวงกลมเรียงสลับซ้อนไปมา มีความมันวาว สามารถมองเห็นถึงผิวหนังของปลาการ์ฟ ผิวหนังเรียบนวลประกอบด้วยสีแดง สีขาว และสีดำ

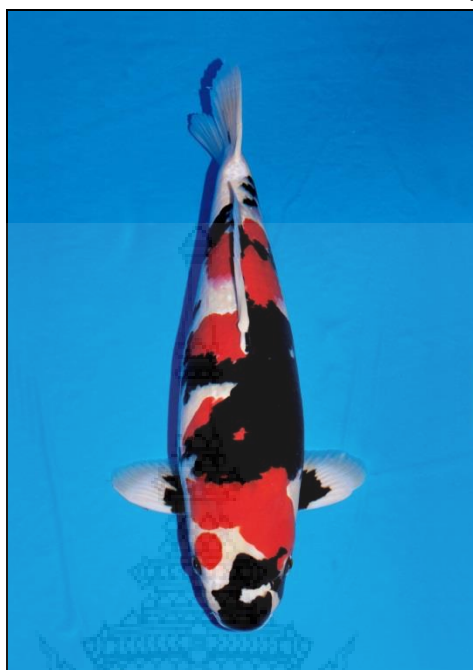
สีส้ม สีขาวและสีแดงมีความโดดเด่นมากที่สุดและมีปริมาณค่อนข้างจะเท่าๆกัน เหมือนสีขาวจะเป็นสีพื้นแล้วตกแต่งด้วยสีแดงเป็นลักษณะรูปทรงกลมๆ คูแล้วเหมือนดวงอาทิตย์ที่ส่องแสงอยู่ในเมฆ และมีสีดำปะปนเป็นจุดกลมเล็กๆ มีปริมาณน้อย ครีบอกเป็นสีขาวแต่ข้างซ้ายของปลามีเส้นหนึ่งสีดำเล็กปนอยู่ ทำให้สะท้อนเห็นว่าบางอย่างที่มีคุณสมบัติเหมือนกันแต่ไม่จำเป็นต้องมีลักษณะที่เหมือนกัน ครีบหลังมีลักษณะเป็นสีขาวกับดำสลับกับเหมือนทางม้าลายตลอดเส้นครีบหลัง ส่วนครีบหางมีลักษณะเป็นสีขาวไล่จากหนักไปเบา เป็นการไล่สีและความหนาแน่นของสี มีเกล็ดที่มีคุณสมบัติความมันวาวหรือสะท้อนแสง

ตารางที่ 7 วิเคราะห์ภาพปลาการ์ปโซวา ชั้นโซกู

เกณฑ์การวิเคราะห์	ลักษณะทางกายภาพ	การวิเคราะห์ภาพตัวอย่างผลงาน
โครงสร้างและลักษณะ	มีส่วนลำตัว ครีบอิก ครีบหลัง ครีบหาง เกล็ด ผิวหนัง	มีลักษณะของลำตัวเป็นรูปทรงวงรี ช่วงลำตัวมีความหนาเป็นรูปทรงกระบอกและปลายเล็กลง ส่วนหัวจะมีลักษณะโค้งมนใหญ่ มีครีบอกเป็นวงรีเล็ก ครีบหลังเป็นเส้นขนานตรงอยู่บริเวณบริเวณบนลำตัวของปลาการ์ปมีพื้นผิวยัก ครีบหางของปลาเป็นสองแฉกมีความบาง ลักษณะของเกล็ดปลาการ์ปเป็นสี่โปรงใสมีรูปทรงเป็นวงกลมเรียงสลับซ้อนไปมา ผิวหนังเรียบนวล
สีส้ม	สีแดง สีขาว สีดำ	สีขาวและสีแดงมีความโดดเด่นมากที่สุดและมีปริมาณค่อนข้างจะเท่าๆกัน และมีสีดำปะปนเป็นจุดกลมเล็กๆ ครีบอกเป็นสีขาวแต่ข้างซ้ายของปลามีเส้นหนึ่งสีดำเล็กปนอยู่ ครีบหางมีลักษณะเป็นสีขาวไล่จากหนักไปเบา เป็นการไล่สีและความหนาแน่นของสี

สรุป ในโครงสร้างและลักษณะของแบบวิเคราะห์รูปที่ 4 มีลักษณะลำตัวเป็นทรงกระบอกใหญ่ ปลายลำตัวมีลักษณะคล้ายกับขวด มีความหนาแน่น มีความหนัก ส่วนหัวมีลักษณะโค้งมน ครีบอกเป็นวงรีเล็กและไล่ความหนาจากโคนไปยังปลาย เบบางพลั่วไหว ครีบหลังเป็นเส้นขนานไปกับลำตัวมีพื้นหยักเป็นซี่ๆ ส่วนครีบหางมีสองแฉกมีความบาง โปรงแสง ลักษณะของเกล็ดเป็นสี่โปรงใสมีรูปทรงเป็นวงกลมเรียงสลับซ้อนไปมา มีความมันวาว สามารถมองเห็นถึงพื้นผิวหนังของปลาการ์ป สีขาวและสีแดงมีความโดดเด่นมากที่สุด มีปริมาณค่อนข้างเท่าๆกัน ดูเหมือนดวงอาทิตย์ที่ส่องแสงอยู่ในเมฆ และมีสีดำเป็นจุดกลมเล็กๆ ส่วนบริเวณครีบต่างๆมีความหนาไล่ไปบาง แทบจะทั้งหมดของครีบส่วนต่างๆ

แบบวิเคราะห์ภาพปลาการ์ฟโซวา ชั้นโซกุ

ภาพที่ 31 ปลาการ์ฟ สายพันธุ์โซวา ชั้นโซกุ รูปแบบที่ 5

(ที่มา: <http://www.narita-koi.com/> วันที่สืบค้น 19 พฤศจิกายน 2556)

โครงสร้างและลักษณะของตัวอย่างผลงานรูปแบบที่ 5 ลำตัวของปลาการ์ฟมีลักษณะเป็นวงรีใหญ่ มีความหนา เป็นรูปทรงกระบอกแต่ปลายมีความเล็กกว่าช่วงหัวของปลาและช่วงกลางของลำตัว ลักษณะของครีบออกเป็นครึ่งวงรี พื้นผิวของครีบออกเป็นคลื่นหยัก ปลายครีบมีความบาง ครีบหลังเป็นเส้นเล็กๆ เรียงต่อกันเป็นเครือ มีความแหลมที่ปลาย ขนานติดอยู่กับช่วงลำตัวของปลา ส่วนครีบหางมีลักษณะเป็นเหมือนรูปหัวใจ แต่มีความหยักตลอดครีบหาง มีความโปร่งแสง ดูพลิ้วไหวและอ่อนบาง ลักษณะของเกล็ดปลาการ์ฟเป็นสีโปร่งใสเป็นวงกลมเรียงซ้อนไปมา มีความขนาดเกล็ดที่เท่ากันมองเห็นถึงผิวหนังได้ ผิวหนังเรียบ คุณนิ่มนวล ประกอบไปด้วยสีแดง สีขาว และสีดำ

สีต้น การผสมผสานกันของสีทั้ง 3 คือ สีดำ สีขาวและสีแดง เป็นการผสมผสานที่มีความลงตัว มีความโดดเด่นของทั้งสามสี กระจายกันทั่วอยู่ตามลำตัวของปลา และมีสีคู่ตรงข้ามตรงช่วงบริเวณครีบออก เป็นคู่สีที่แสดงถึงความมืดทึบและความสว่างไสว ส่วนช่วงครีบหลังและครีบหางมีลักษณะหยักทำให้เห็นถึงความเข้มและอ่อนของสีขาวสลับกันอย่างชัดเจน ช่วยทำให้สามารถเข้าใจได้ว่า ถึงจะเป็นสีเดียวกันแต่มีความอ่อนบางไม่เท่ากัน ก็ช่วยให้เกิดมิติใหม่ได้ สีแดงให้ความร้อนแรง โดดเด่น สีดำให้ความลึกกลับ ความหนักแน่น และสีขาวให้ความอ่อนไหว เปราะบาง และสีของเกล็ดที่มีความแวววาว ช่วยเสริมให้เกิดมิติเพิ่มขึ้นอีก ทำให้ดูน่าสนใจ แปลกตา และสวยงาม

ตารางที่ 8 วิเคราะห์ภาพปลาการ์ปโซวา ชั้นโซกู

เกณฑ์การวิเคราะห์	ลักษณะทางกายภาพ	การวิเคราะห์ภาพตัวอย่างผลงาน
โครงสร้างและลักษณะ	มีส่วนลำตัว ครีบอิก ครีบหลัง ครีบหาง เกล็ด ผิวหนัง	ลำตัวของปลาการ์ปมีลักษณะเป็นวงรี ใหญ่ มีความหนา เป็นรูปทรงกระบอกแต่ ปลายมีความเล็กกว่า ลักษณะของครีบอิก เป็นครึ่งวงรี พื้นผิวของครีบอิกเป็นคลื่น หยัก ครีบหลังเป็นเส้นเล็กๆเรียงต่อกัน เป็นเครือ มีความแหลมที่ปลาย ครีบหางมี ลักษณะเป็นเหมือนรูปหัวใจ แต่มีความ หยัก โปร่งแสง ลักษณะของเกล็ดปลา การ์ปเป็นสีโปร่งใสเป็นวงกลมเรียงซ้อน กัน ผิวหนังนุ่มนวล
สีส้ม	สีแดง สีขาว สีดำ	การผสมผสานกันของสีทั้ง 3 คือ สีดำ สี ขาวและสีแดง เป็นการผสมผสานที่มี ความลงตัว มีความโดดเด่นของทั้งสามสี และมีสีคู่ตรงข้ามตรงช่วงบริเวณครีบอิก เป็นคู่สีที่แสดงถึงความมีดทึบและความ สว่างไสว ครีบหลังและครีบหางมีความ เข้มและอ่อนของสีขาวสลับกันอย่าง ชัดเจนสีแดงให้ความร้อนแรง สีดำให้ ความลึกถ้ำ และสีขาวให้ความอ่อนไหว ประาะบาง

สรุป ใน โครงสร้างและลักษณะของแบบวิเคราะห์รูปที่ 5 มีลักษณะลำตัวเป็นวงรีใหญ่ มีความหนา เป็นรูปทรงกระบอกแต่ปลายมีความเล็ก ลักษณะของครีบอิกเป็นครึ่งวงรี พื้นผิวของครีบอิกเป็นครึ่งวงรี พื้นผิวเป็นคลื่นหยัก ปลายครีบมีความบาง ครีบหลังเรียงกันเป็นเส้นเล็กๆ มีความแหลมที่ปลาย ส่วนครีบหางเป็นรูปหัวใจ แต่มีความหยักตลอดครีบ มีความโปร่งแสง ดูพลิ้วไหวและอ่อนบาง ลักษณะของเกล็ดมีสีโปร่งใสเป็นวงกลมเรียงซ้อนไปมา ส่วนสีเป็นการผสมผสานกันของทั้ง 3 สี คือสีแดง สีดำ และสีขาว ได้อย่างลงตัว มีความโดดเด่นของทั้งสามสี กระจายกันทั่วไป ครีบหลังและหางมีลักษณะหยักทำให้เห็นถึงความเข้มและอ่อนของสีขาวสลับกันอย่างชัดเจน ทำให้ว่าถึงจะเป็นสีเดียวกันแต่มีความอ่อนบางไม่เท่ากัน ก็ช่วยให้เกิดมิติใหม่ได้ สีของเกล็ดช่วยทำให้ดูน่าสนใจ แปลกตา และสวยงาม

สรุปผลการวิเคราะห์รูปแบบภาพของปลาการ์ฟวา ชั้นโซกู

จากการวิเคราะห์รูปแบบภาพของปลาการ์ฟโววา ชั้นโซกู ได้ข้อมูลที่แบ่งตามเกณฑ์การวิเคราะห์ดังนี้

1. โครงสร้างและลักษณะ ผลการวิเคราะห์ได้ข้อมูลดังนี้ ส่วนประกอบต่างๆของปลาการ์ฟโววา ชั้นโซกู จะแตกต่างกันที่ขนาดและลักษณะความหนาและบาง พื้นผิวของความหยาบ รูปภาพในแต่ละตัวที่ไม่ขนาดและลักษณะไม่เท่ากัน แต่ก็มีโครงสร้างและลักษณะที่ไปในทางเดียวกัน คือ มีความหนาและบาง ที่ให้ความรู้สึกหนักแน่นและอ่อนโยน ความพลิ้วไหวให้ความรู้สึกอ่อนโยน และมีรูปทรงของเกล็ดที่มีคุณสมบัติมันวาว สะท้อนแสง เปล่งประกายเหมือนกัน

2. สี สีสันของปลาการ์ฟโววา ชั้นโซกู มีสีที่เหมือนกัน คือ สีแดง สีขาว และสีดำ ซึ่งสีขาวและดำเป็นสีตรงข้ามกัน แสดงถึงความแตกต่าง ความหนาบาง และมีสีแดงที่เป็นตัวขึ้นกลางระหว่างสีขาวและสีดำ ช่วยให้ความโดดเด่นมากขึ้น และดึงดูดใจ และการไล่ระดับของสีช่วยเน้นให้เห็นถึงการพลิ้วไหว และความอ่อนและเข้มได้อย่างน่าสนใจ และสีโปร่งใสของเกล็ดที่มีลักษณะแวววาว ทำให้เกิดเสน่ห์ในตัวของมันเอง และเอกลักษณ์ที่ชัดเจน

สรุปแนวทางในการออกแบบเสื้อผ้ารูปแบบปาร์ตี้แวร์ ที่ผสมผสานรูปแบบของปลาการ์ฟโววา ชั้นโซกู สำหรับสุภาพสตรี โดยใช้โครงสร้างและลักษณะสร้างสรรค์ผลงานที่ความหนาและบาง และความพลิ้วไหว ทั้งหมดเกิดจากความเป็นเอกลักษณ์มันวาวของเกล็ดปลาการ์ฟโววา ชั้นโซกู โดยมีเอกลักษณ์ที่ชัดเจน เพื่อสร้างประสบการณ์ในรูปแบบใหม่จากองค์ประกอบที่แตกต่างกัน แต่สามารถนำมารวมกันให้เกิดความลงตัวได้ โดยมีตัวกลางเชื่อมโยงคือ สี สัน และการออกแบบชุดรูปแบบปาร์ตี้แวร์ สิ่งสำคัญคือการให้ความสำคัญกับรายละเอียด ให้ได้รูปแบบที่บ่งบอกถึงความเป็นเอกลักษณ์ที่เด่นชัด และแปลกใหม่ จากความต้องการที่จะนำเสนอออกมาในชุด

ผลการวิเคราะห์

แนวคิดในการออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรี

จากการศึกษาข้อมูลทำให้ทราบว่า โครงการออกแบบชุดปาร์ตี้แวร์สำหรับสุภาพสตรีโดยได้รับแรงบันดาลใจจากปลาการ์ฟโววา ชั้นโซกู รูปแบบของชุดปาร์ตี้แวร์เป็นลักษณะรูปแบบเครื่องแต่งกายที่สามารถสวมใส่ไปออกงานสังคม หรือใส่เพื่อร่วมงานพิธีหรืองานเฉลิมฉลอง มีทั้งแบบทางการ กลางวันและกลางคืน และแบบกึ่งทางการแบบกลางวันและกลางคืน รูปแบบชุดปาร์ตี้แวร์ จะมีชุดติดกัน ชุดท่อนบนและท่อนล่าง และชุดกระโปรงสั้น ส่วนมากนิยมใส่เครื่องประดับ เพื่อความโดดเด่น ซึ่งแบบแนวความคิดในการออกแบบ

แรงบันดาลใจ (Inspiration)

ในรูปแบบของเครื่องแต่งกายที่ทำการออกแบบ ได้รับแรงบันดาลใจมาจากปลาการ์ฟโซวา ชั้นโซกุ ที่ว่าด้วยความเป็นเอกลักษณ์ที่ชัดเจนและมีสีประจำสายพันธุ์ของตัวเอง คือ สีแดง สีขาว และสีดำ และสามารถบ่งบอกความเป็นตัวเอง ที่มีโครงสร้างและลักษณะที่เด่นชัด ทั้งรูปแบบของสีเส้น ผู้ออกแบบได้ยึดเอาหลักของโครงสร้างและลักษณะของปลาการ์ฟโซวา ชั้นโซกุ มาเป็นหลักในการสร้างสรรค์เทคนิคการตกแต่งเสื้อผ้าและชุดปาร์ตี้แวร์สำหรับสุภาพสตรี โดยมีการผสมผสานของสีเส้นเป็นแนวทางในการออกแบบผลงานได้อย่างลงตัว ในลักษณะเทคนิคการตกแต่งเสื้อผ้าที่ประยุกต์มาจากปลาการ์ฟโซวา ชั้นโซกุ โครงสร้างและลักษณะที่พัฒนาให้เข้ากับงานแฟชั่น ผสมผสานจนลงตัวเกิดเป็นลวดลายพิมพ์บนชุดปาร์ตี้แวร์สำหรับสุภาพสตรี ที่มีกลิ่นอายของความเป็นตัวตนและความมีเอกลักษณ์

ภาพที่ 32 ภาพแสดงแรงบันดาลใจ

อารมณ์ (Mood)

อารมณ์ของเครื่องแต่งกายที่ทำการออกแบบเป็นอารมณ์ของสุภาพสตรีสังคมเมือง บุคลิกชอบเข้าสังคม ชอบสังสรรค์ มีความมั่นใจในตนเองสูง ชอบการแต่งตัว ไม่กลัวที่จะทดลองสวมใส่เสื้อผ้าที่มีความแปลกใหม่ มีความคิดสร้างสรรค์ กล้าแสดงออก เครื่องแต่งกายจะออกมาในรูปแบบของการนำเสนอแนวทางการออกแบบที่แปลกใหม่และมีความแตกต่างจากท้องตลาดทั่วไป

ภาพที่ 33 ภาพแสดงอารมณ์

กลุ่มเป้าหมาย (Target Group)

จากการศึกษาโครงการออกแบบเครื่องแต่งกายสำหรับสุภาพสตรี รูปแบบปาร์ตี้แวล์ : กรณีศึกษาบุคลากรวิชาชีพ ช่าง ช่าง มีกลุ่มเป้าหมายหลัก เป็นกลุ่มสุภาพสตรีช่วงวัยทำงาน โดยมีวิถีชีวิตและรสนิยมที่ทันสมัย มีรูปแบบที่เรียบง่าย มีความคิดสร้างสรรค์ มีเอกลักษณ์ สไตล์เฉพาะตัว ต้องการพบปะสร้างสรรค์สังคมเป็นกลุ่มบุคคลสังคมเมือง มีความคิดในแบบของตัวเอง ซึ่งแฟชั่นการแต่งตัวก็เป็นส่วนหนึ่ง ที่สามารถบ่งบอกถึงรสนิยมส่วนตัวของผู้สวมใส่

การออกแบบเครื่องแต่งกายรูปแบบปาร์ตี้แวร์ที่มีรูปแบบที่เชื่อมโยงกับแนวความคิด มีลักษณะทางโครงสร้างที่สอดคล้องในทิศทางเดียวกัน โดยดึงโครงสร้างและลักษณะครีบบส่วนต่างๆ และเกิดของปลาการ์ปมาเป็นแนวทางหลักในการออกแบบ ที่ใช้เทคนิคการตกแต่ง การใช้สีสันทาให้เกิดลวดลายซึ่งคัดเลือกภาพผลงานการออกแบบที่มีรูปแบบเป็นไปในคอลเล็กชั่นเดียวกัน

สรุปผลเพื่อทำการออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรี

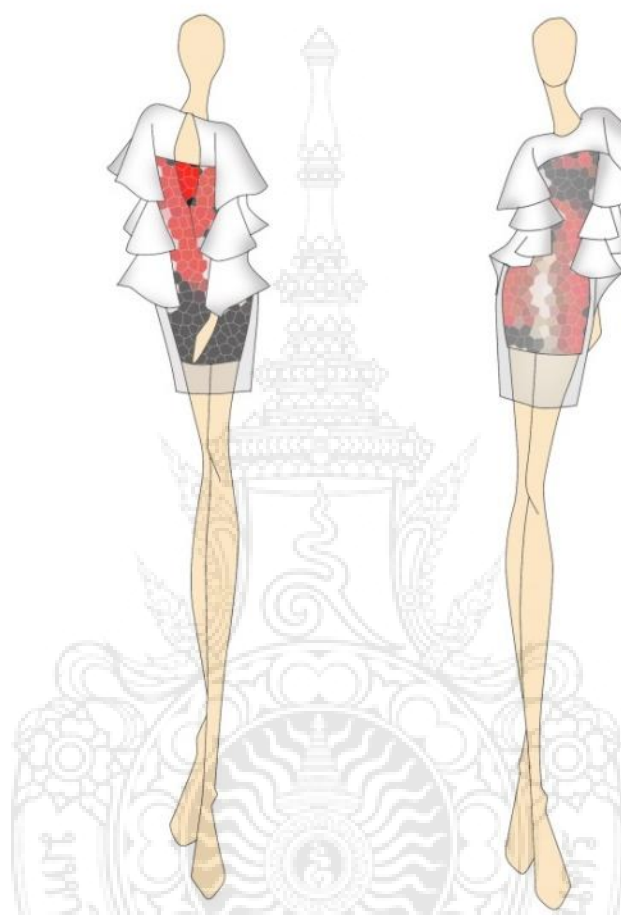
จากการวิเคราะห์รูปปลาการ์ปโซวา ชั้นโซกุ ได้ข้อมูลจากการวิเคราะห์เพื่อนำมาทำการออกแบบชุดปาร์ตี้แวร์โดยได้รับแรงบันดาลใจจากปลาการ์ปโซวา ชั้นโซกุ ได้ข้อมูลเพื่อการออกแบบดังนี้

1. โครงสร้างและลักษณะ ผลการวิเคราะห์ได้ข้อมูลดังนี้ ส่วนประกอบต่างๆของปลาการ์ปโซวา ชั้นโซกุ จะแตกต่างกันที่ขนาดและลักษณะความหนาและบาง พื้นผิวของความหยัก รูปภาพในแต่ละตัวที่ไม่ขนาดและลักษณะไม่เท่ากัน แต่ก็มีโครงสร้างและลักษณะที่ไปในทางเดียวกัน คือ มีความหนาและบาง ที่ให้ความรู้สึกหนักแน่นและอ่อนโยน ความพลิ้วไหวให้ความรู้สึกอ่อนโยน และมีรูปทรงของเกล็ดที่มีคุณสมบัติมันวาว สะท้อนแสง เปล่งประกายเหมือนกัน

2. สีสันท สีสันทของปลาการ์ปโซวา ชั้นโซกุ มีสีที่เหมือนกัน คือ สีแดง สีขาว และสีดำ ซึ่งสีขาวและดำเป็นสีตรงข้ามกัน แสดงถึงความแตกต่าง ความหนาบาง และมีสีแดงที่เป็นตัวขึ้นกลางระหว่างสีขาวและสีดำ ช่วยให้มีชีวิตโคดเด่นมากขึ้น และดึงดูดใจ และการไล่ระดับของสีช่วยเน้นให้เห็นถึงการพลิ้วไหว และความอ่อนและเข้มได้อย่างน่าสนใจ และสีโปร่งใสของเกล็ดที่มีลักษณะแวววาว ทำให้เกิดเสน่ห์ในตัวของมันเอง และเอกลักษณ์ที่ชัดเจน

การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านการออกแบบ

ผลงานการออกแบบชุดรูปแบบปาร์ตี้แวร์สำหรับสุภาพสตรีทั้งหมด 1 คลอเล็กซ์ชันมีการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการออกแบบ ดังนี้

ภาพที่ 34 ผลงานการออกแบบชุดที่ 1

ผลการวิเคราะห์ผลงานชุดที่ 1 ซึ่งเป็นรูปแบบของชุดปาร์ตี้แวร์ที่สวมใส่ได้จริงในชีวิตประจำวัน การออกแบบชุดด้านในจะใช้ลักษณะของชุดที่เข้ารูปตั้งแต่ขอบอก เอว และสะโพก กระโปรงทรงตรง สร้างสรรค์โดยใช้เทคนิคการตกแต่งการปัก ให้เป็นลายของปลาการ์ปโซวา ชันโซกุ ขอบเกาะอกด้านบนเป็นการพับออกมา ชุดด้านนอกเป็นชุดสั้น คอกลม แขนระบาย มีรูปทรงที่ไม่มีเกล็ด ไม้รัดรูป ยาวจนถึงข้อเท้า มีระบายด้านข้างทั้ง 2 ข้าง ตั้งแต่ช่วงแขนเสื้อจนถึงสะโพก ระบายด้านข้างช่วยให้ดูพลิ้วไหว สว่างม อ่อนหวาน เหมือนกับลักษณะทางกายภาพของครีบและหางปลาการ์ปโซวา ชันโซกุ และใช้เทคนิคการตกแต่งเสื้อผ้าด้วยวิธีการปัก ให้มีลักษณะเป็นเหมือนเกล็ดของปลา ให้ดูโดดเด่น และสะดุดสายตา

ภาพที่ 35 ผลงานการออกแบบชุดที่ 2

ผลการวิเคราะห์ผลงานชุดที่ 2 ซึ่งเป็นรูปแบบของชุดปาร์ตี้แวร์ที่สวมใส่ได้จริงในชีวิตประจำวัน การออกแบบชุดด้านในจะเป็นลักษณะของชุดเสื้อตะกระโปรงแยกชิ้นกัน ตัวเสื้อเป็นเกาะอกสั้น มีเส้นขอบอกและขอบเอว สวมใส่ง่าย ชุดด้านนอกเป็นชุดเดรสคอกลมยาวประมาณถึงครึ่งน่องขา มีการจับระบายช่วงบริเวณคอไถ่ลงมาถึงข้างสะโพกให้ดูพลิ้วไหว นุ่มนวล เหมือนกับครีบบของปลาการ์ปโซวา ชั้น โขก ช่วยเสริมให้สรีระช่วงหน้าอกมีขนาดใหญ่ขึ้น และดูมีสัดส่วนที่สวยงาม ชุดด้านนอกไม่มีเกล็ด เพื่อเพิ่มเป็นอีกมิติหนึ่ง ที่ทำให้เห็นเทคนิคการตกแต่งเสื้อผ้าด้านใน ทำให้ดูเหมือนปลาที่กำลังเคลื่อนไหว ว่ายน้ำไปมา

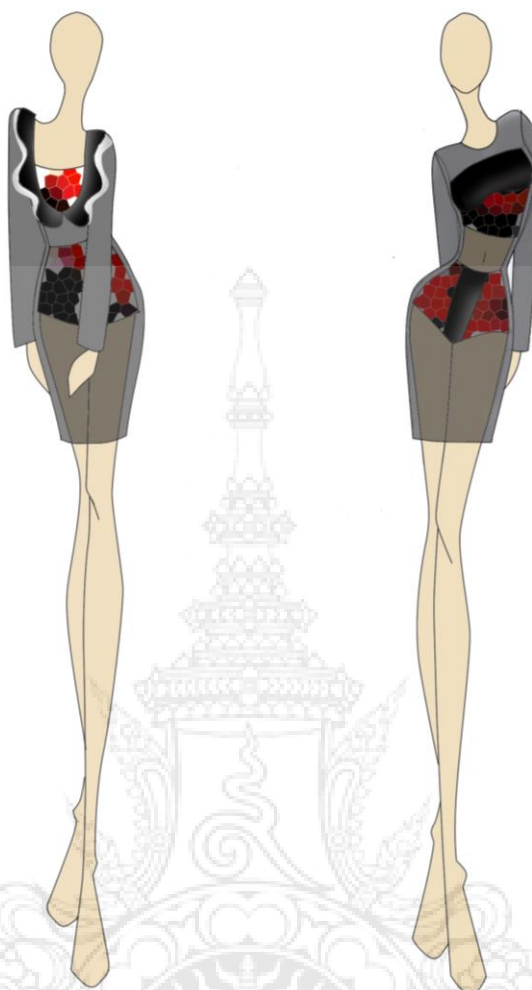
ภาพที่ 36 ผลงานการออกแบบชุดที่ 3

ผลการวิเคราะห์ผลงานชุดที่ 3 ซึ่งเป็นรูปแบบของชุดปาร์ตี้แวร์ที่สวมใส่ได้จริงในชีวิตประจำวัน การออกแบบชุดด้านในจะเป็นลักษณะชุดแยกชิ้นสั้นรัดรูป แต่มีการออกแบบที่ต้องการเว้นช่วงบริเวณเอว เพื่อให้เห็นสรีระของสุภาพสตรีเป็นการสร้างเสน่ห์อย่างเล็กน้อย และตกแต่งด้วยวิธีการปักเพื่อให้เป็นลายเหมือนปลาการ์ปโซวา ชันโซกุ มีลักษณะทางกายเหมือนเกล็ดเล็กเกล็ดน้อยของปลา และชุดด้านนอกเป็นเสื้อไหล่เบี่ยงเรียบยาวลงมาถึงหัวเข่า มีขนาดแบบหลวมๆ ไม่รัดรูป เพื่อให้เกิดมิติของการเคลื่อนไหว แต่มีจุดเด่นที่ระบายหน้าออกจากหัวไหล่ไปยังแขนเพื่อสร้างเอกลักษณ์ของครีปปลาการ์ปโซวา ชันโซกุ แล้วนำมาดัดแปลงใหม่เพื่อให้เกิดความทันสมัย แล้วมีความพลิ้วอ่อนไหว ใ้กับการออกแบบชุดนี้

ภาพที่ 37 ผลงานการออกแบบชุดที่ 4

ผลการวิเคราะห์ผลงานชุดที่ 4 ซึ่งเป็นรูปแบบของชุดปาร์ตี้แวร์ที่สวมใส่ได้จริงในชีวิตประจำวัน การออกแบบชุดด้านในมีลักษณะเป็นเสื้อผ้ารัดรูป ด้านบนเป็นเดรสด้านบนผูกคอ ระบายช่วงหลัง โขว์สี่เหลี่ยมคางหมูของสุภาพสตรี ด้านหลังเป็นกระโปรงรัดรูปปักเป็นลายปลาการ์ปโซวา ชั้น โขว์ เพื่อบ่งบอกความเป็นเอกลักษณ์ ความเป็นตัวตน ซึ่งมีเทคนิคการตัดต่อผ้าระบายที่บริเวณคอ ยาวไล่ลงไปถึงเอวหลัง เพื่อสร้างความพลิ้วไหวในขณะที่เดิน เกิดความโดดเด่น สะดุดสายตา ส่วนชุดด้านนอกมีลักษณะที่เรียบหรูยาวจนถึงข้อเท้า ไล่ระดับจากด้านหน้าเอียงลงไปด้านหลัง มีลูกเล่นเป็นเชือกที่คอ โขว์สี่เหลี่ยมคางหมูบริเวณไหล่ หลัง และแขน และเป็นการสร้างเอกลักษณ์ของความเคลื่อนไหวของปลาการ์ปโซวา ชั้น โขว์ ได้อย่างลงตัวและสวยงาม

ภาพที่ 38 ผลงานการออกแบบชุดที่ 5

ผลการวิเคราะห์ผลงานชุดที่ 5 ซึ่งเป็นรูปแบบของชุดปาร์ตี้แวร์ที่สวมใส่ได้จริงในชีวิตประจำวัน การออกแบบชุดด้านในลักษณะแยกชิ้นเป็นท่อนบน ท่อนล่าง ท่อนบนเป็นเกาะอกมีขอบบนรัดรูป และท่อนล่างเป็นกางเกงทรงตรงรัดรูป สร้างเส้นให้ด้วยเทคนิคการตกแต่งเสื้อผ้าด้วยวิธีการปักเลื่อมตามลายของปลาการ์ปโชวา ชั้นโซกุ โช่วสรีระบริเวณช่วงเอว ชุดด้านนอกเป็นเสื้อคอกลมไม่แคบมากแขนยาวปิดข้อมือยาวตัวลงมาถึงช่วงบริเวณน่องขา ด้านหลังมีการเสริมสร้างความเป็นปลาการ์ปโชวาชั้นโซกุ ด้วยวิธีการตัดต่อผ้าระบายจากไหล่ทั้งสองข้างลงมาประกบกันยาวประมาณช่วงบริเวณเอว เว้าหลังเพื่อเพิ่มเสน่ห์ให้กับสุภาพสตรี เปรียบเสมือนครีบหลังของปลาการ์ป ที่พลิ้วไหวเมื่อเคลื่อนไหว อ่อนโยน แต่มีเสน่ห์ในตัวของชุดนี้

จากการที่ได้วิเคราะห์โครงสร้างและลักษณะ สีสันของปลาการ์ฟโซวา ชั้นโซกู เพื่อนำมาทำการออกแบบชุดปาร์ตี้แวร์ ได้ข้อมูลเพื่อนการออกแบบดังนี้ โครงสร้างและลักษณะ ส่วนประกอบในแต่ละส่วนของปลาการ์ฟโซวาชั้นโซกูจะมีขนาดและลักษณะความหนาและบาง พื้นผิวมีความหยาบ แต่ก็มีความเรียบและลักษณะที่ไปในทางเดียวกัน คือ มีความหนาและบาง ที่ให้ความรู้สึกหนักแน่นและอ่อนโยน ความพลิ้วไหวให้ความรู้สึกอ่อนโยน และมีรูปทรงของเกล็ดที่มีคุณสมบัติมันวาว สะท้อนแสง จึงเลือกมาทำการออกแบบชุดปาร์ตี้แวร์สำหรับสุภาพสตรี โดยได้รับแรงบันดาลใจมาจากปลาการ์ฟโซวา ชั้นโซกู ซึ่งจะออกแบบชุดปาร์ตี้แวร์ที่สามารถสวมใส่ได้จริงในชีวิตประจำวัน การออกแบบจะแบ่งเป็น 2 ประเภท คือชุดด้านในและชุดด้านนอก ชุดด้านในจะมีลักษณะที่เป็นชุดเข้ารูปเน้นให้เห็นถึงสรีระของสุภาพสตรี มีการใช้เทคนิคการปักเพื่อสร้างเสน่ห์ให้กับสุภาพสตรี ส่วนชุดด้านนอกจะเป็นการนำเอาโครงสร้างและลักษณะของปลาการ์ฟมาใช้เพื่อให้เกิดความพลิ้วไหว จะเป็นชุดที่เน้นการระบาย เรียบหรู อ่อนโยน แต่ทั้งหมดจะใช้สีสันของปลาการ์ฟโซวา ชั้นโซกู ที่เป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่นคือ สีแดง สีดำ และสีขาว

บทที่ 5

สรุปและอภิปราย

การศึกษาโครงการออกแบบชุดปาร์ตี้แวร์สำหรับสุภาพสตรี โดยได้รับแรงบันดาลใจจากปลาการ์ฟโซวา ชั้น โขกุ มีการสรุปและอภิปรายดังนี้

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาโครงสร้างและรูปแบบลักษณะของปลาการ์ฟพันธุ์โซวา ชั้น โขกุ
2. เพื่อออกแบบเครื่องแต่งกายสำหรับสุภาพสตรี รูปแบบปาร์ตี้แวร์โดยได้แรงบันดาลใจจากปลาการ์ฟโซวา ชั้น โขกุ

ที่มาของปัญหา

เนื่องจากปัจจุบันรูปแบบชุดปาร์ตี้แวร์สำหรับสุภาพสตรี มีรูปแบบที่ยุ่งยากและมีโครงสร้างที่เยอะเก็นไป ไม่เรียบง่าย ไม่มีความเป็นตัวตนที่ชัดเจน และไม่มีรูปแบบชุดปาร์ตี้แวร์ที่มีความเป็นเอกลักษณ์และความแปลกใหม่ แล้วสวมใส่ได้ไม่หลากหลายโอกาส

แนวทางการแก้ไขปัญหา

ผู้ศึกษามีความคิดและแนวทางการแก้ปัญหา โดยการพัฒนาเรื่องของการออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีประเภทปาร์ตี้แวร์ ได้รับแรงบันดาลใจมาจากปลาการ์ฟ โซวา ชั้น โขกุ สร้างสรรค์เทคนิคการตกแต่งเสื้อผ้าด้วยวิธีการปัก แสดงให้เห็นถึงต้นแบบขอแนวความคิดของแรงบันดาลใจจากปลาการ์ฟโซวา ชั้น โขกุ โดยการสื่อสารผ่านงานด้านแฟชั่นและนำเสนอในรูปแบบเครื่องแต่งกายที่มีรูปแบบและเอกลักษณ์ทางความคิดที่สร้างสรรค์ สร้างสวมใส่ได้หลายโอกาส เพื่อเป็นแนวทางแก้ไขที่มาของปัญหาคือการออกแบบเครื่องแต่งกายโดยมีการสร้างรูปแบบเทคนิคการตกแต่งเสื้อผ้า ให้เป็นอีกหนึ่งทางเลือกซื้อหรือสวมใส่ให้แก่สำหรับสุภาพสตรี ที่ชอบความเป็นเอกลักษณ์ รูปแบบที่แปลกตา เทคนิคการแปลกใหม่

ขอบเขตการศึกษาข้อมูล

1. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างและลักษณะปลาคาร์ฟโงว ชัน โงกุ เป็นการศึกษาโครงสร้างและลักษณะของปลาคาร์ฟโงว ชัน โงกุ
2. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีรูปแบบปาร์ตี้แวร์ เป็นการศึกษารูปแบบโครงสร้างเสื้อแฟชั่นในรูปแบบสตรีทแวร์
3. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มแฟชั่นปี ค.ศ. 2014 – 2015 เพื่อออกแบบเครื่องแต่งกายสำหรับสุภาพสตรี จำนวน 5 ชุด

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ประชากร

ปลาคาร์ฟโงว ชัน โงกุ

กลุ่มตัวอย่าง

ได้แก่ ปลาคาร์ฟโงว ชัน โงกุ ที่มีโครงสร้างและสีสันทสวยงามและโดดเด่นของปลาคาร์ฟโงว จำนวน 5 ภาพ

ผลการวิเคราะห์

โครงการออกแบบชุดปาร์ตี้แวร์สำหรับสุภาพสตรีโดยได้รับแรงบันดาลใจจากปลาคาร์ฟโงว ชัน โงกุ เป็นการศึกษาโครงสร้างและลักษณะ โดยศึกษาข้อมูลโครงสร้างและลักษณะแบบพรรณนาเพื่อการวิเคราะห์แนวทางการแก้ไขปัญหา เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรี รูปแบบปาร์ตี้แวร์ ให้มีความเป็นเอกลักษณ์และมีความโดดเด่นที่ชัดเจนเหมาะสมกับบุคลิกภาพและสามารถสวมใส่ได้จริง ในการนำเอาโครงสร้างและลักษณะของปลาคาร์ฟโงว ชัน โงกุ มาผสมผสานกับเครื่องแต่งกายรูปแบบปาร์ตี้แวร์ในปัจจุบัน โดยการนำมาตัดทอนรายละเอียดต่างๆ ของโครงสร้างและลักษณะปลาคาร์ฟโงว ชัน โงกุ ให้มีความเหมาะสมร่วมสมัยกับเครื่องแต่งกายในปัจจุบัน และมีเทคนิคการตกแต่งที่แปลกตาและทันสมัย อันจะทำให้เกิดเป็นแนวทางในการเลือกซื้อชุดปาร์ตี้แวร์ ที่สามารถสวมใส่ได้หลากหลายโอกาส ให้เหมาะสมกับงานพิเศษทั้งกลางวันและกลางคืน เพื่อลดค่าใช้จ่ายในการเลือกซื้อเครื่องแต่งกาย อีกทั้งประโยชน์ทางการศึกษา และเพื่อให้เกิดการพัฒนา รวมไปถึงการนำประยุกต์ใช้ในวงการแฟชั่นต่อไปสรุปได้ดังนี้

การวิเคราะห์ปลาคาร์ฟโงว ชัน โงกุ

จากการศึกษาปลาคาร์ฟโงว ชัน โงกุ ได้ข้อมูลที่แบ่งตามเกณฑ์การวิเคราะห์ดังนี้ โครงสร้างและลักษณะ ส่วนประกอบต่างๆของปลาคาร์ฟโงว ชัน โงกุ จะแตกต่างกันที่ขนาดและลักษณะความ

หนาและบาง พื้นผิวของความหยัก รูปภาพในแต่ละตัวที่ไม่ขนาดและลักษณะไม่เท่ากัน แต่ก็มีโครงสร้าง และลักษณะที่ไปในทางเดียวกัน คือ มีความหนาและบาง ที่ให้ความรู้สึกหนักแน่นและอ่อนโยน ความพลิ้วไหวให้ความรู้สึกอ่อนโยน และมีรูปทรงของเกล็ดที่มีคุณสมบัติมันวาว สะท้อนแสง เปล่งประกาย เหมือนกัน และสีสัน สีสันของปลาการ์ฟโซวา ชั้น โขกุ มีสีที่เหมือนกัน คือ สีแดง สีขาว และสีดำ ซึ่งสีขาวและดำเป็นสีตรงข้ามกัน แสดงถึงความแตกต่าง ความหนาบาง และมีสีแดงที่เป็นตัวขึ้นกลางระหว่างสีขาวและสีดำ ช่วยให้ความโดดเด่นมากขึ้น และดึงดูดใจ และการไล่ระดับของสีช่วยเน้นให้เห็นถึงการพลิ้วไหว และความอ่อนและเข้มได้อย่างน่าสนใจ และสีโปร่งใสของเกล็ดที่มีลักษณะแวววาว ทำให้เกิดเสน่ห์ในตัวของมันเอง และเอกลักษณ์ที่ชัดเจน

การวิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบเครื่องแต่งกาย

จากการศึกษาพบว่าการออกแบบชุดปาร์ตี้แวร์สำหรับสุภาพสตรีโดยได้รับแรงบันดาลใจจากปลาการ์ฟโซวา ชั้น โขกุ ซึ่งปลาการ์ฟโซวา ชั้น โขกุ มีรูปแบบโครงสร้างและลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ และมีความโดดเด่น มีรายละเอียดที่สามารถนำมาใช้ในการออกแบบรูปแบบชุดปาร์ตี้แวร์ โดยนำเอาลักษณะจุดเด่นมาตัดทอนเติมแต่งให้เกิด โครงสร้างชุดใหม่ ที่มีความเรียบง่ายและลงตัวในรายละเอียดของชุด การออกแบบใช้สีสันที่เป็นทิศทางเดียวกันกับเครื่องแต่งกาย ซึ่งรูปแบบเครื่องแต่งกายมีลักษณะที่แปลกใหม่ โดดเด่น มีเอกลักษณ์ที่ชัดเจน

การวิเคราะห์ข้อมูลการใช้สี

จากการศึกษาข้อมูลแนว โนมัมแพชั่น ในปีค.ศ. 2015 แนว โนมัมที่นำมาใช้ในการออกแบบชุดปาร์ตี้แวร์โดยได้รับแรงบันดาลใจจากปลาการ์ฟโซวา ชั้น โขกุ จะเป็นแนว โนมัมแพชั่นรูปแบบ Elemental โดยรูปแบบแนว โนมัมแพชั่น Elemental มีรายละเอียดดังนี้ รูปแบบ Elemental เป็นแนว โนมัมแพชั่นที่มีการใช้เปลวไฟหรือคบเพลิงแทนดินสอเพื่อวาดภาพแห่งไฟ แสงและเงาเหล่านั้น สร้างสรรค์และรวบรวมองค์ประกอบของธรรมชาติได้อย่างพิถีพิถัน จุดสนใจอยู่ที่การไล่สีกันของธาตุจากสีดำมายังสีแกรนิต การใช้สีสันของแนว โนมัมแพชั่นจะมีการใช้สีแดง สีดำ และสีหลักที่ได้จากปลาการ์ฟโซวา ชั้น โขกุ คือสีแดง สีขาว และสีดำ เป็นสีที่ตรงกับแนว โนมัมแพชั่น เมื่อนำมารวมกันแล้วจะได้สีที่ตัดกันคือสีขาวและสีดำ เพิ่มความน่าโดดเด่นด้วยสีแดง ได้อย่างลงตัว

การวิเคราะห์ข้อมูลเทคนิคการตกแต่ง

ใช้เทคนิคการปักและการพิมพ์ผ้า และการตัดต่อผ้า การตกแต่งต้องเหมาะสมกับรูปแบบหรือโครงสร้างเสื้อผ้า สี และผิวสัมผัสของผ้ากับการตกแต่งที่กลมกลืนกันกับจุดเด่นบนเสื้อผ้า การตกแต่งเสื้อผ้ามีเพียงจุดเดียว รูปแบบลวดลายและการตกแต่งสามารถสื่อถึงสิ่งที่นักออกแบบต้องการนำเสนอได้

การอภิปรายผล

จากการศึกษาข้อมูลเรื่องโครงสร้างและลักษณะของปลาการ์ฟโซวา ชั้นโซกู ซึ่งมีรูปแบบชุดที่แสดงถึงความสวยงาม ความพลิ้วไหว จากอารมณ์ที่สื่อออกมาในชุด จากหลักการออกแบบเครื่องแต่งกายรูปแบบปาร์ตี้แวร์ อารมณ์เสื้อผ้าออกมาในทิศทางที่สร้างความแปลกใหม่ของความแตกต่างกันให้มีความเข้ากัน โดยการเปลี่ยนแปลงความคิดจากรูปแบบเดิม แสดงออกถึงความสง่างาม สร้างให้เกิดเค้าโครงร่างของเสื้อผ้าที่น่าสนใจ และเป็นสิ่งที่แตกต่างจากเสื้อผ้าตามท้องตลาดทั่วไป

ผลการออกแบบชุดปาร์ตี้แวร์สำหรับสุภาพสตรี โดยได้รับแรงบันดาลใจจากปลาการ์ฟโซวา ชั้นโซกู ทำการออกแบบเครื่องแต่งกายชุดปาร์ตี้แวร์สำหรับสุภาพสตรี จำนวน 1 คอลเล็กชั่น โดยการสร้างสรรค์เทคนิคการตกแต่งเสื้อผ้าด้วยวิธีการปัก แสดงให้เห็นถึงชุดปาร์ตี้แวร์ที่มีรูปแบบและเอกลักษณ์ทางความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถสวมใส่ได้หลากหลายโอกาส เป็นอีกหนึ่งทางเลือกสำหรับสุภาพสตรีที่ชอบความเป็นเอกลักษณ์ แปลกตา โดยการนำโครงสร้างและลักษณะ สี สัน ของปลาการ์ฟโซวา ชั้นโซกู มาเป็นเกณฑ์หลักของการออกแบบเสื้อผ้า การออกแบบมีความสอดคล้องกับโครงสร้างและลักษณะของปลาการ์ฟโซวา ชั้นโซกู เพื่อแสดงให้เห็นถึงความเป็นเอกลักษณ์ โครงสร้าง และลักษณะของชุดและชุดที่ทำการออกแบบ เป็นการออกแบบที่คิดขึ้นมาใหม่จากการพัฒนาตัดทอนโครงสร้างและลักษณะปลาการ์ฟโซวา ชั้นโซกู เป็นการจัดจอบประกอบโดยการนำเอาเส้นในลักษณะต่างๆ มาประกอบกันให้เกิดลักษณะใหม่ ลักษณะใหม่ที่เกิดขึ้นเป็นจุดเด่นที่สำคัญของเสื้อผ้า ใช้เทคนิคการตกแต่งผ้าและการเย็บผ้าแบบตัดต่อทำให้เกิดความลงตัวของรูปแบบ และการออกแบบโดยใช้เทคนิคการตัดต่อผ้าที่เหมาะสมกับรูปแบบของเสื้อผ้า ใช้สีที่ที่กลมกลืนและเข้ากันอย่างลงตัว สำหรับโทนสีที่นำมาใช้เป็นโทนสีที่ใกล้เคียงกับสีประจำสายพันธุ์ จึงเลือกนำเอาสีแดง สีขาว และสีดำ และการออกแบบโครงสร้างและลักษณะเพื่อเป็นสื่อกลางในการสร้างเครื่องแต่งกายสำหรับสุภาพสตรีในรูปแบบปาร์ตี้แวร์ ให้มีรูปแบบและเอกลักษณ์ทางความคิดที่สร้างสรรค์ เพื่อเป็นแนวทางแก้ไขที่มาของปัญหา คือการออกแบบเครื่องแต่งกายโดยมีการสร้างรูปแบบเทคนิคการตกแต่งเสื้อผ้า ให้เป็นอีกหนึ่งทางเลือกซื้อ หรือสวมใส่ให้แก่สุภาพสตรี ที่ชอบความเป็นเอกลักษณ์ รูปแบบที่แปลกตา เทคนิคที่แปลกใหม่

ข้อเสนอแนะ

1. จากการศึกษาควรมีการประยุกต์ใช้ในการออกแบบกับเครื่องแต่งกายสำหรับสุภาพบุรุษ
2. ควรมีการนำปลาการ์ฟสายพันธุ์อื่น มาใช้เป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบชุดปาร์ตี้แวร์สำหรับสุภาพสตรี

บรรณานุกรม

- โกสินทร์ พุฒพิมพ์. 2553. การออกแบบเครื่องแต่งกายประเภทปาร์ตี้แวร์สำหรับสตรีที่
 บ่งบอกถึงแนวคิดการออกแบบโครงสร้างสถาปัตยกรรมปีเตอร์ ไอ เชนมาน.
 คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จารุพรรณ ทวีชัยปรุง. 2543. การออกแบบเครื่องแต่งกาย.ภาควิชาศิลปะ คณะมนุษยศาสตร์และ
 สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ชวีร์ น้อยเศรษฐี. (2555). **Fancy Carp** ปลาการ์พ การเลี้ยงดูและเพาะพันธุ์
 กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้เทคโนโลยีการเกษตร.
- สกนธ์ ภู่งามดี. 2545. จิตวิทยากับการออกแบบ. กรุงเทพฯ: วาดศิลป์.
- สาคร ชลสาคร. 2548 **วัสดุที่ใช้ในการผลิตและตกแต่งเสื้อผ้า**. กรุงเทพฯ: สายธาร.
- เสาวลักษณ์ คงกาญจนาย. 2549. ศิลปะการตกแต่งเสื้อผ้า. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

สื่อออนไลน์

[ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก:

<http://www.arip.co.th>. (วันที่สืบค้น 1 สิงหาคม 2556)

<http://www.kaysenchai.com>. (วันที่สืบค้น 4 สิงหาคม 2556)

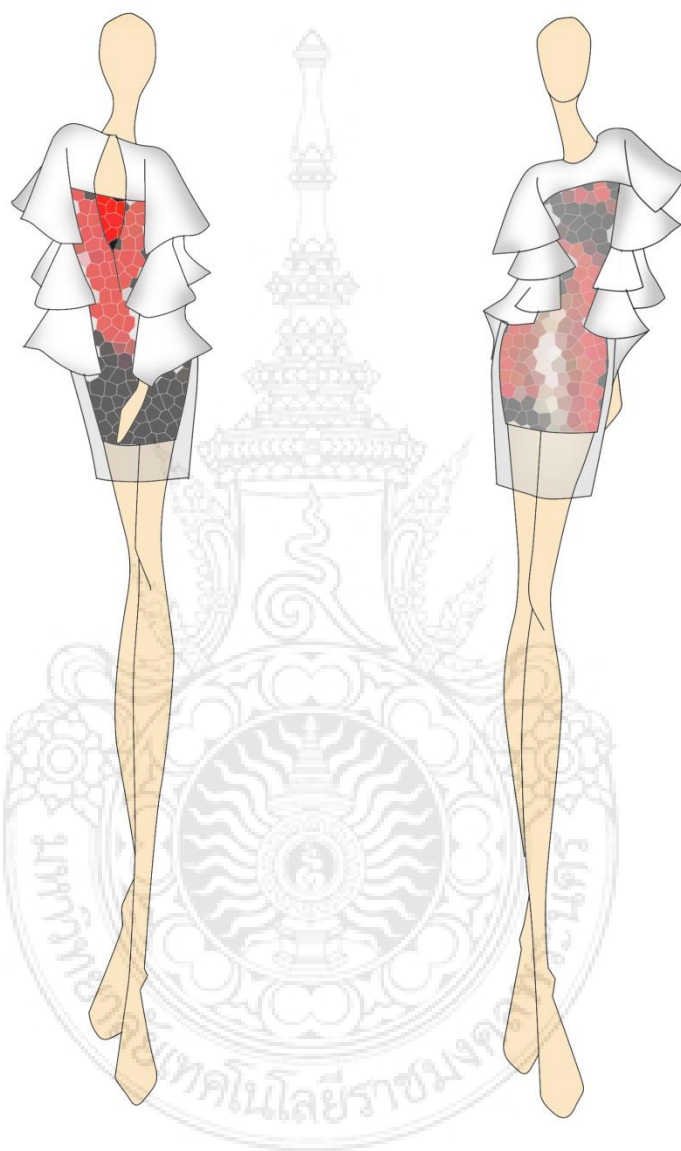
<http://www.wgsn.com>. (วันที่สืบค้น 25 กรกฎาคม 2556)

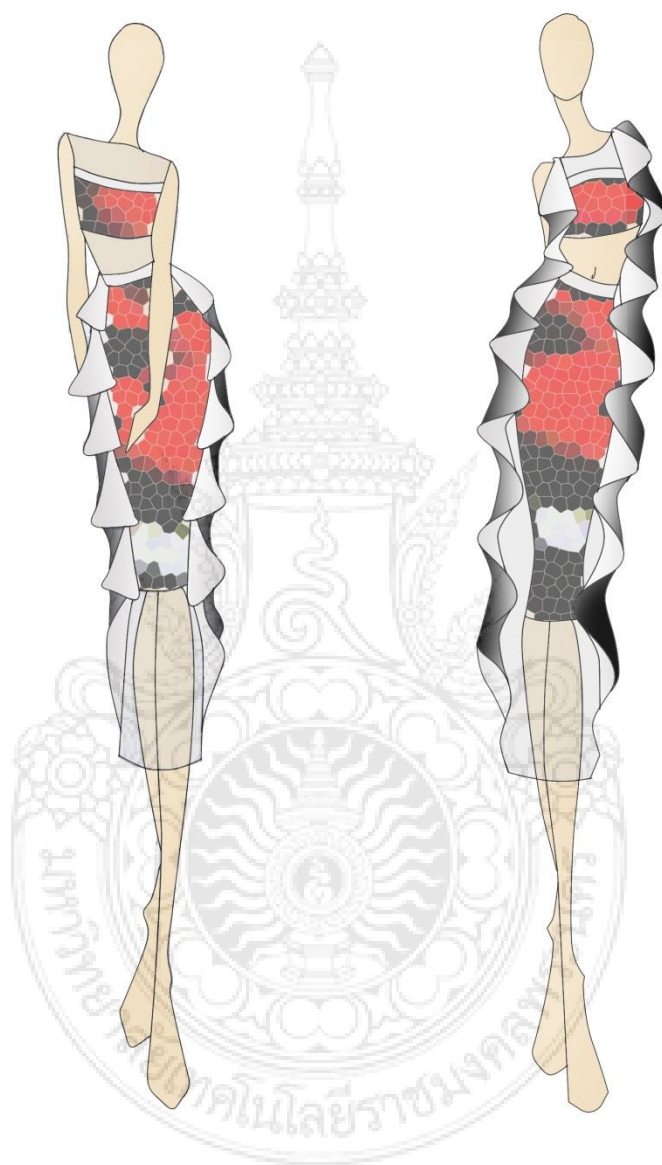
<http://www.narita-koi.com> (วันที่สืบค้น 19 พฤศจิกายน 2556)

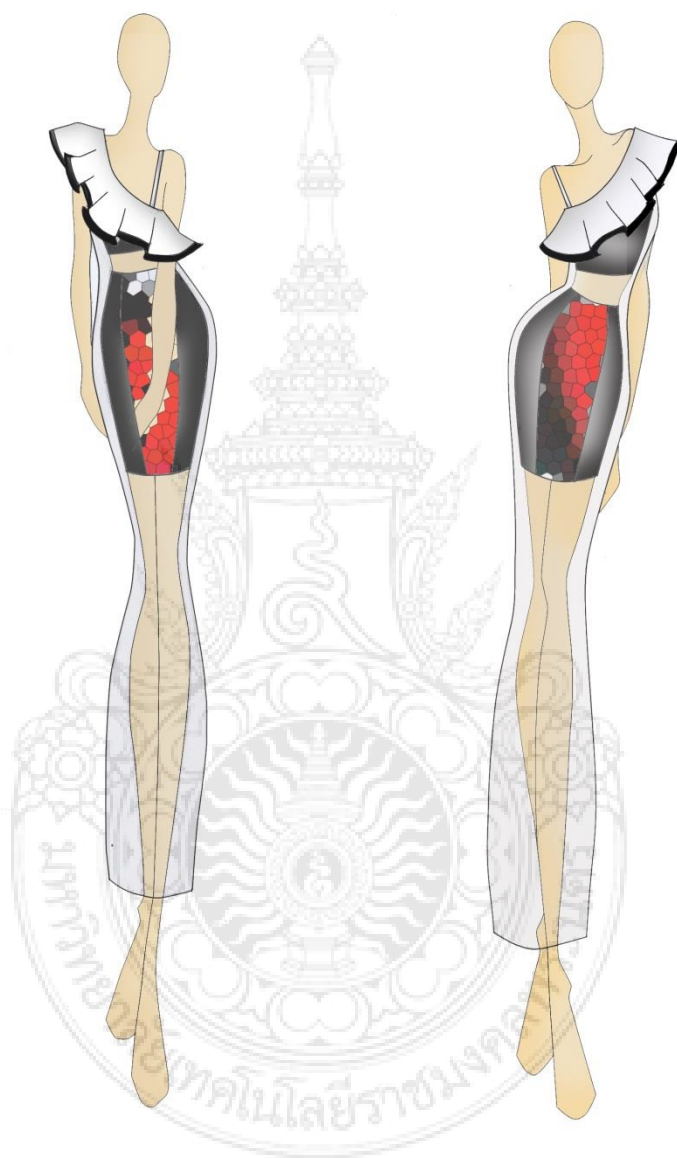
ภาคผนวก ก

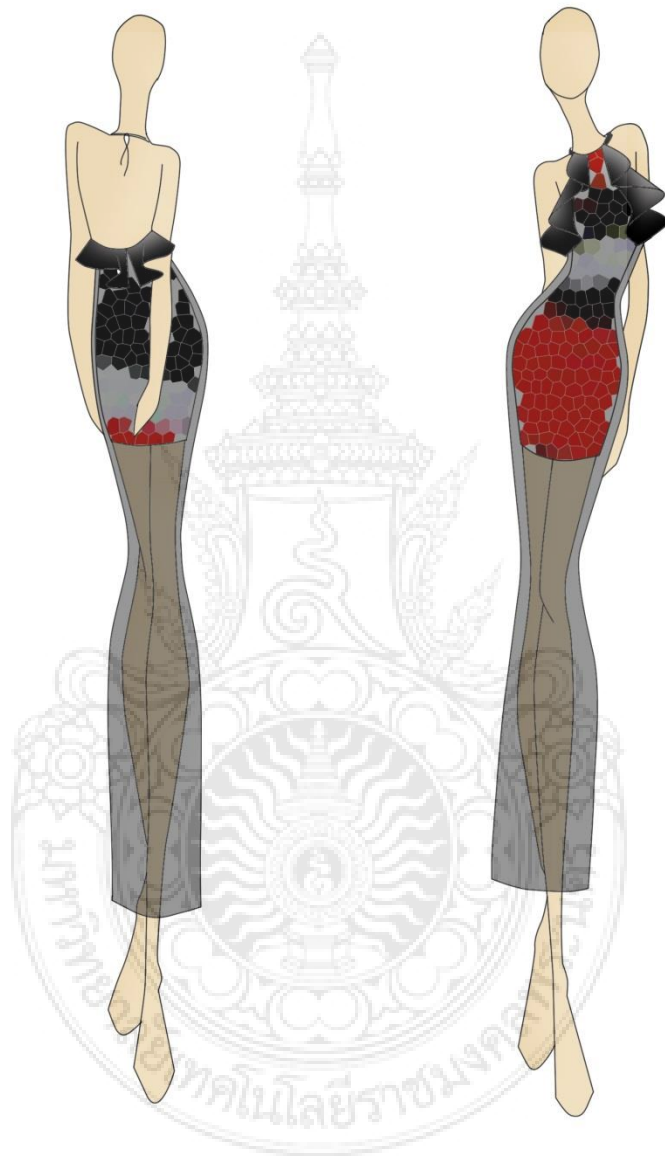
SKETCH DESIGN ภาพแบบชุดปาร์ตี้แวร์สำหรับสุภาพสตรีโดยได้รับ
แรงบันดาลใจจากปลาคาร์พโซวา ชั้นโซกู

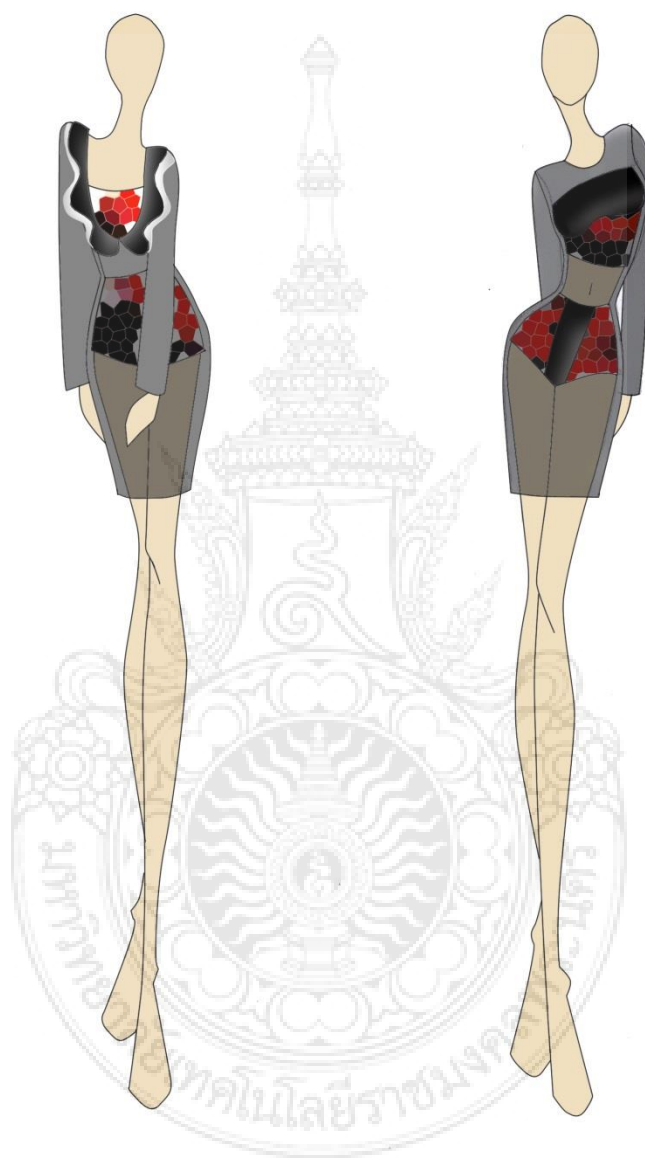

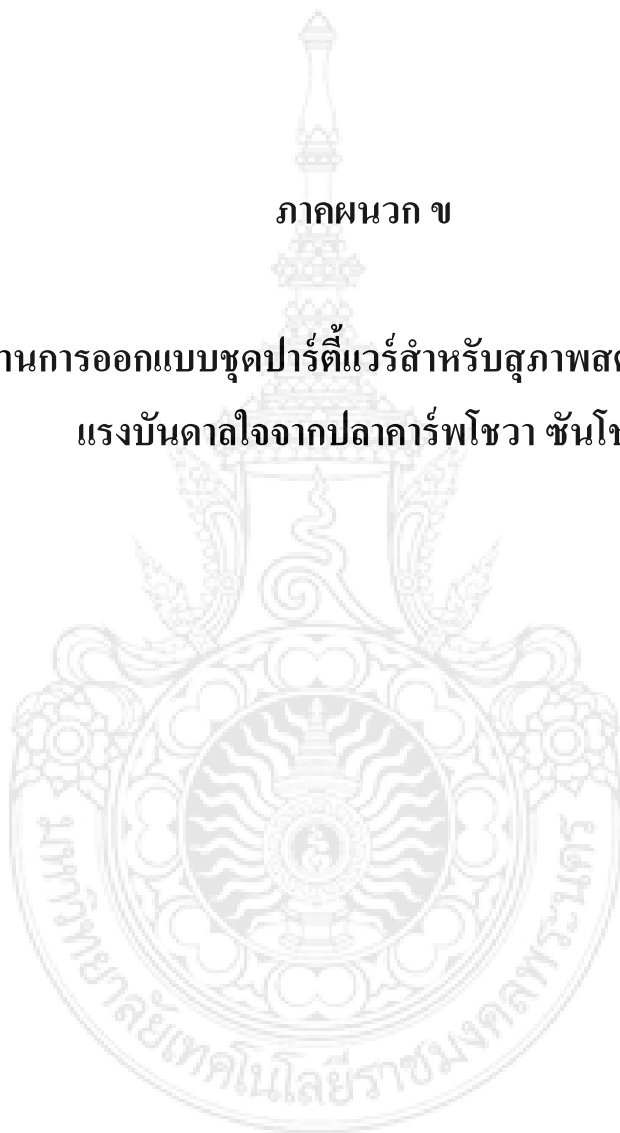

ภาคผนวก ข

ผลงานการออกแบบชุดปาร์ตี้แวร์สำหรับสุภาพสตรีที่ได้รับ
แรงบันดาลใจจากปลาคาร์พโซวา ชั้นโซกุ

ประวัติส่วนตัวผู้จัดทำโครงการ

ชื่อ นามสกุล	นายภาวต แก้วมณี
วัน เดือน ปีเกิด	24 ธันวาคม 2533
ที่อยู่ปัจจุบัน	65/73 หมู่ 6 ตำบล เสาธงหิน อำเภอ บางใหญ่ จังหวัด นนทบุรี 11140
ประวัติการศึกษา	ปริญญาเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

